

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
89/C 36/01	nr. 1945/86 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Lukning af High Spen Garage i euro-valgkredsen Durham (Supplerende svar)	1
89/C 36/02	nr. 694/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Toldproblemer ved den nederlandsk-belgiske grænse (Supplerende svar)	1
89/C 36/03	nr. 1256/87 af Alberto Tridente til Kommissionen Om: Transport af uranhexafluorid mellem Italien og Frankrig	2
89/C 36/04	nr. 1257/87 af Alberto Tridente til Kommissionen Om: Transport af radioaktivt affald fra Caorso til Mol og Siefeld	2
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1256/87 og nr. 1257/87	2
89/C 36/05	nr. 1317/87 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Forurening af Schelde	3
89/C 36/06	nr. 1586/87 af Danielle De March til Kommissionen Om: Indførsel af gartneriprodukter og blomster	3
89/C 36/07	nr. 1658/87 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Europarådets konvention om udlevering af lovovertrædere	4
89/C 36/08	nr. 1822/87 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Omskoling af toldpersonale	5
89/C 36/09	nr. 1943/87 af Domènec Romera i Alcàzar til Kommissionen Om: Utilstrækkelig færdselssikkerhed og sorte pletter på visse landeveje i EF som følge af for smalle veje og mangelfulde vejbelægninger	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/10	nr. 2053/87 af John Marshall til Kommissionen Om: Tobaksforbrugets omfang i EF	6
89/C 36/11	nr. 2078/87 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Oprettelse af en kontrolenhed til bekæmpelse af svig	8
89/C 36/12	nr. 2130/87 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Økologi og udvikling i Mellem- og Latinamerika	8
89/C 36/13	nr. 2183/87 af Margaret Daly til Kommissionen Om: Fugledirektivet	9
89/C 36/14	nr. 2291/87 af Alasdair Hutton til Kommissionen Om: Drab på trækfugle	9
89/C 36/15	nr. 2312/87 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om vilde fugle	9
89/C 36/16	nr. 2400/87 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Fredning af vilde fugle	9
89/C 36/17	nr. 2408/87 af Edward Newman til Kommissionen Om: Beskyttelse af vilde fugle	10
89/C 36/18	nr. 2519/87 af Christopher Beazley til Kommissionen Om: Rådets direktiv af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle	10
89/C 36/19	nr. 2735/87 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Beskyttelse af vilde fugle	10
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 2183/87, nr. 2291/87, nr. 2312/87, nr. 2400/87, nr. 2408/87, nr. 2519/87 og nr. 2735/87	10
89/C 36/20	nr. 2204/87 af Hedy d'Ancona til Kommissionen Om: »Mobility allowance« til engelske handicappede	11
89/C 36/21	nr. 2206/87 af Hedy d'Ancona til Kommissionen Om: Uddannelsesstøtte og EF-konkurrence	11
89/C 36/22	nr. 2230/87 af José Lafuente Lopez til Kommissionen Om: Beskatning af de europæiske virksomheder samt disses socialbidrag	12
89/C 36/23	nr. 2290/87 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Anvendelse af bioteknologi i den agro-industrielle udvikling	13
89/C 36/24	nr. 2315/87 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Moms på rejser i uddannelsesøjemed	14
89/C 36/25	nr. 2330/87 af Michel Debatisse til Kommissionen Om: Bedrageriernes belastning af EF-budgettet	14
89/C 36/26	nr. 2351/87 af Michael Hindley til Kommissionen Om: Kooperative udviklingsorganer	15
89/C 36/27	nr. 2403/87 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Allergisygdomme	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/28	nr. 2409/87 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Risici i forbindelse med såkaldt »00-raps«	15
89/C 36/29	nr. 2422/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Opgørelse over miljøskadernes økonomiske konsekvenser	16
89/C 36/30	nr. 2476/87 af José Alvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Socialsikring for unge arbejdsløse	17
89/C 36/31	nr. 2513/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Asbest i bremsebelægninger	18
89/C 36/32	nr. 2518/87 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: De finansielle konsekvenser af manglende efterlevelse af EF's bestemmelser om en ekstra afgift inden for mejerisektoren	18
89/C 36/33	nr. 2522/87 af Angelo Carossino til Kommissionen Om: Den seneste ATR 42 flyulykke i bjergene over Comosøen	19
89/C 36/34	nr. 2540/87 af Marie-Noelle Lienemann til Kommissionen Om: Udstødte arbejdstageres udvikling til vagabonder	20
89/C 36/35	nr. 2545/87 af Hedy d'Ancona til Kommissionen Om: Philips Nederlands forbud mod ansættelse af seropositive	20
89/C 36/36	nr. 2591/87 af Vera Squarzialupi til Kommissionen Om: Erklæring fra Liberias sundhedsminister om importeret mælkepulver fra Det Europæiske Fællesskab, som har vist sig at være radioaktivt	20
89/C 36/37	nr. 2632/87 af Lambert Croux til Kommissionen Om: EFRU-støttens andel i finansieringen af programmer	21
89/C 36/38	nr. 2640/87 af Jean Besse til Kommissionen Om: Det indre marked for elektrisk energi	21
89/C 36/39	nr. 2656/87 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Skærpede regler for indbyggere i grænseområder, hvad angår indførsel af varer	21
89/C 36/40	nr. 2698/87 af Beate Weber til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem EF og EFTA i forbindelse med forfølgelse af miljøforbrydelser	22
89/C 36/41	nr. 2736/87 af Ben Visser til Kommissionen Om: Afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler ..	23
89/C 36/42	nr. 2779/87 af Lambert Croux til Kommissionen Om: Videnskabelige og tekniske samarbejdsnet i henhold til den første stimuleringsplan	24
89/C 36/43	nr. 2793/87 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Forbud mod anvendelse af hormoner — oprettelse af en teknisk ekspertkomité (TEC) ...	25
89/C 36/44	nr. 2796/87 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Brug af bevillinger ved kombineret tredjelandstransport mellem Italien og Tyskland med »Rollende Landstraße«	25

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/45	nr. 2811/87 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: EF-støtte til opdræt af vildt og kvægavl i Afrika	26
89/C 36/46	nr. 2825/87 af Ludivina Garcia Arias til Kommissionen Om: Boligstøtte fra EKSF til Spanien i 1986 og 1987	26
89/C 36/47	nr. 2838/87 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Undersøgelse af fattigdom i byområder	27
89/C 36/48	nr. 2843/87 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Etableringsbestemmelserne for store supermarkeder	27
89/C 36/49	nr. 2849/87 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Køre- og hviletidkontrol inden for vejtransporten	28
89/C 36/50	nr. 2870/87 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Dokumentation vedrørende kontrol med nukleart materiale	28
89/C 36/51	nr. 2871/87 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Alternative energikilder og rationel udnyttelse af energi	28
89/C 36/52	nr. 2880/87 af James Ford til Kommissionen Om: Den foreslåede indførelse af personskat i Det Forenede Kongerige	29
89/C 36/53	nr. 2884/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Bortskylning af sand ud for den belgiske kyst	30
89/C 36/54	nr. 2886/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Bekæmpelse af den sure nedbør	30
89/C 36/55	nr. 2887/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Taloplysninger om den sure nedbør	30
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 2886/87 og nr. 2887/87	30
89/C 36/56	nr. 2933/87 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Miljø	31
89/C 36/57	nr. 2935/87 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Omfattende fiskedød i kanalen Gent-Terneuzen	32
89/C 36/58	nr. 2938/87 af Francesca Marinaro til Kommissionen Om: Luxembourgske faglige organisationers diskriminering af indvandrede arbejdstagere	32
89/C 36/59	nr. 45/88 af Alonso Puerta Gutiérrez til Kommissionen Om: Anmodning om overtrædelsesprocedure mod den luxembourgske stat om ligestilling af arbejdstagere fra EF-lande	32
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 2938/87 og nr. 45/88	33
89/C 36/60	nr. 2944/87 af Gilbert Deveze til Kommissionen Om: Medansvarafgift på korn	33
89/C 36/61	nr. 22/88 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Hudkræft forårsaget af brugt motorolie	33
89/C 36/62	nr. 50/88 af Domènec Romera i Alcàzar til Kommissionen Om: Harmonisering af lovbestemmelserne om ytringsfrihed	34
89/C 36/63	nr. 51/88 af Domènec Romera i Alcàzar til Kommissionen Om: Det stigende antal jernbaneulykker	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/64	nr. 56/88 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Peruanske sømænd strandet i Merseyside	35
89/C 36/65	nr. 59/88 af André Fourçans til Kommissionen Om: Forsøg med mennesker	35
89/C 36/66	nr. 61/88 af Carles-Alfred Gasòliba i Boehm til Kommissionen Om: Forsendelse af fundamentale fødevarer til Rumænien	36
89/C 36/67	nr. 71/88 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Emballage af CFC-skumplast	36
89/C 36/68	nr. 78/88 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Ventetider ved indflyvning til internationale lufthavne	37
89/C 36/69	nr. 98/88 af James Ford til Kommissionen Om: Indførsel af zebraer fra Namibia	38
89/C 36/70	nr. 118/88 af Sylvie Le Roux til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for fiskerivarer	38
89/C 36/71	nr. 119/88 af Sylvie Le Roux til Kommissionen Om: Prolongationspræmien for fiskerivarer	38
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 118/88 og nr. 119/88	39
89/C 36/72	nr. 144/88 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Den sene fastsættelse og udbetaling af pensioner til enker efter nederlandske grænsearbejdere	39
89/C 36/73	nr. 170/88 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Betydningen af traktaten, hvorved der oprettes særlige forbindelser mellem Italien og Argentina	40
89/C 36/74	nr. 201/88 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Arbejdsløshed	41
89/C 36/75	nr. 222/88 af Karel de Gucht til Kommissionen Om: Arbejdsgiverbidrag — nye danske bestemmelser om beskæftigelsesfremmende bidrag	42
89/C 36/76	nr. 224/88 af Lambert Croux til Kommissionen Om: Sahel-enheder	42
89/C 36/77	nr. 239/88 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: EF-havnenes konkrete situation	43
89/C 36/78	nr. 270/88 af Gijs de Vries og Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Lukketider	43
89/C 36/79	nr. 278/88 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Begroningshindrende maling	44
89/C 36/80	nr. 300/88 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Fremme af forsøgsprojekter for brintteknologi	44
89/C 36/81	nr. 326/88 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Udvikling af en revolutionerende radar for traktorer — støtte fra EF	45

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/82	nr. 330/88 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Eventuel støtte til det selvforvaltende bysamfund Villa El Salvador i Lima, Peru	45
89/C 36/83	nr. 331/88 af Florus Wijzenbeek til Kommissionen Om: Støtte til søhavnene	46
89/C 36/84	nr. 335/88 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Ubesatte ledige stillinger	46
89/C 36/85	nr. 336/88 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Ansættelse af en finansinspektør	46
89/C 36/86	nr. 400/88 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: JESSI-projektet	47
89/C 36/87	nr. 411/88 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Alvorlige uheld som følge af anvendelsen af fiskestænger af kulfiber i Italien	47
89/C 36/88	nr. 439/88 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Arbejde ved computerskærme	48
89/C 36/89	nr. 443/88 af Juan de Dios Ramirez Heredia til Kommissionen Om: Det europæiske ungdomskort	48
89/C 36/90	nr. 445/88 af Fred Tuckman til Kommissionen Om: Forskelsbehandling som følge af alder	49
89/C 36/91	nr. 478/88 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Harmonisering af pensionsalderen	49
89/C 36/92	nr. 500/88 af Robert Delorozoy til Kommissionen Om: Etiopiens evakuering af bistandsorganisationerne fra Eritrea og Tigre	50
89/C 36/93	nr. 503/88 af Juan Garaikoetxea Urriza til Kommissionen Om: Nationalt program af interesse for Fællesskabet i Baskerlandet	50
89/C 36/94	nr. 543/88 af José Cervera Cardona til Kommissionen Om: Initiativ fra Europa-Parlamentet om nødder	51
89/C 36/95	nr. 551/88 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Sahel — genopdyrkning af udpinte jorder — planteforskning — EF-støtte	51
89/C 36/96	nr. 583/88 af Alfons Boesmans til Kommissionen Om: Nødhjælp til Mellemamerika	52
89/C 36/97	nr. 592/88 af sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: Lovgivning om sikkerhedsseler i EF	52
89/C 36/98	nr. 619/88 af Emmanuel Maffre-Baugé til Kommissionen Om: Fremme af dyrkning af ricinusfrø i Fællesskabet	53
89/C 36/99	nr. 624/88 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Japansk-amerikansk aftale om udførelse af offentlige bygge- og anlægsarbejder	53

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 36/100	nr. 682/88 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Behandling af ansøgninger om pension til enker efter grænsearbejdere	54
89/C 36/101	nr. 690/88 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Koordinering, finansiering og udførelse af projekter	54
89/C 36/102	nr. 691/88 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Organiseret illegal kontrahering af arbejdskraft	55
89/C 36/103	nr. 711/88 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: 4. og 5. EUF — udestående betalinger	55
89/C 36/104	nr. 723/88 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Europæiske udgifter	56
89/C 36/105	nr. 724/88 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Den fælles landbrugspolitik	56
89/C 36/106	nr. 739/88 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Eksport af affald fra Nederlandene til Surinam	56
89/C 36/107	nr. 775/88 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Antallet af tankstationer med blyfri benzin i EF	57
89/C 36/108	nr. 782/88 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Terroristbekæmpelsesloven	57
89/C 36/109	nr. 783/88 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Bistand til Malaysia	58
89/C 36/110	nr. 822/88 af James Ford til Kommissionen Om: EF's produktion af hvede til brødfremstilling	58
89/C 36/111	nr. 845/88 af Francesco Compasso til Kommissionen Om: Nedsættelse af interventionsprisen for hård hvede	59
89/C 36/112	nr. 864/88 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Strategiske undersøgelser vedrørende bekæmpelse af fattigdommen	59
89/C 36/113	nr. 905/88 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Meddelelse om udvælgelsesprøve KOM/A/635 vedrørende en kontorchefstilling	59
89/C 36/114	nr. 911/88 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: EF-import af skotøj fra Taiwan	60
89/C 36/115	nr. 1002/88 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Magtens tredeling	61
89/C 36/116	nr. 1056/88 af Gerd Walter til Kommissionen Om: EF-midler til Slesvig-Holsten	61
89/C 36/117	nr. 1081/88 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Udsendelser til Fællesskabet på tredjelandes radiofrekvenser	61
89/C 36/118	nr. 1382/88 af Erik Blumenfeld til Kommissionen Om: Besvarelse af skriftlige forespørgsler i form af skrivelser til Kommissionens medlemmer ..	62
89/C 36/119	nr. 1428/88 af Ernest Glinne til Rådet Om: »Strategiske« mineraler og EF's afhængighed af Sydafrika	62

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1945/86
af Stephen Hughes (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1986)
(89/C 36/01)

Om: Lukning af High Spen Garage i euro-valgkredsen Durham

Har Kommissionen kendskab til, at Northern General Transport Company overvejer at lukke et af sine depoter i High Spen, som ligger inden for min valgkreds?

Kan Kommissionen bekræfte, at en del af udgifterne til opførelsen af dette depot blev dækket af Fællesskabet, enten gennem tilskud eller lån på gunstige vilkår?

Hvilke muligheder har Kommissionen generelt for at få oprejsning over for selskaber, der ansøger om og opnår tilskud/lån til særlige projekter, som derefter enten puttes i mølposen eller lukkes inden for en relativ kort periode? Mener Kommissionen ikke, at ansøgerne må forpligte sig til at garantere, at faciliteter, hvortil der ydes tilskud, også videreføres i en nærmere bestemt periode (f.eks. fem år)?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(26. september 1988)

I fortsættelse af svaret af 19. februar 1987 ⁽¹⁾ kan Kommissionen meddele det ærede medlem, at der nu er gennemført en fuldstændig undersøgelse af sagen, som har vist, at det forholder sig som anført nedenfor.

Inden gennemførelsen af det projekt, hvortil Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ydede tilskud, havde depotet kun kapacitet til enkeltdekker-busser, og selv for disse var vedligeholdelsesfaciliteterne utilstrækkelige. Da

driftsledelsen havde valget mellem at lukke depotet eller forbedre det, valgte den det sidste. De arbejder, der således udførtes, og installeringen af nyt udstyr sikrede den fremtidige brug af depotet.

I juli 1988 anvendtes High Spen-depotet som depotet for elleve dobbeltdækker-busser og elleve enkeltdekker-busser, der betjentes af 47 chauffører, og i gennemsnit hver kørte 1 000 miles pr. uge. Depotets personale til vedligeholdelse, rengøring og administration udgjorde tolv personer.

Busselskabet betragter nu depotet som et nøgleanlæg for busdriften fra High Spen og flere andre lokalsamfund i området til Gateshead og Newcastle og det integrerede offentlige personbefordringssystem i Tyne and Wear.

⁽¹⁾ EFT nr. C 177 af 6. 7. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 694/87
af Willy Kuijpers (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. juni 1987)
(89/C 36/02)

Om: Toldproblemer ved den nederlandsk-belgiske grænse

For at kunne arrestere en modtager af varer i Eindhoven, som mistænkte for at organisere en såkaldt »karussel« med henblik på at slippe for at betale moms ved adskillige gange at lade de samme varer passere grænsen (fiktivt), henvendte de nederlandske toldembedsmænd ved grænseovergangen i Postel sig til en chauffør fra Videcom, et datterselskab til Radelco i Antwerpen. Denne var på vej til den pågældende kunde med en ladning varer. Efter at

chaufføren havde leveret varerne og modtaget en check som betaling, blev modtageren i Eindhoven arresteret. Varerne blev — viste det sig senere — beslaglagt og solgt ved offentlig auktion.

Checken, der blev indsat på Videcoms konto, blev imidlertid ikke honoreret, og ti dage senere blev beløbet atter debiteret Videcoms konto.

Nu, over et år efter disse hændelser, har det berørte transportfirma stadig ikke modtaget nogen penge, og har dermed lidt et tab på 600 000 bfr.

Kan Kommissionen oplyse, om denne praksis er normalt anvendt, samt hvorledes det berørte transportfirma kan holdes skadesløst for dette tab?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af lord Cockfield

(28. marts 1988)

I fortsættelse af svaret af 4. september 1987 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu meddele det ærede medlem resultatet af sine undersøgelser.

Ifølge oplysninger fra de nederlandske myndigheder modtog Videcom sidst i august 1987 en passende erstatning.

(1) EFT nr. C 295 af 5. 11. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1256/87

af **Alberto Tridente (ARC—I)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(11. september 1987)

(89/C 36/03)

Om: Transport af uranhexafluorid mellem Italien og Frankrig

1. Er Kommissionen bekendt med, at der ca. hver tredje uge finder en transport af uranhexafluorid sted fra Rom med lastbil fra firmaet Borghi til Novara og herfra med tog videre til Pierre-Latte i Frankrig?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvor disse materialer kommer fra?

3. Er Kommissionen bekendt med, at der ved denne transport, som IAEA i sine dokumenter om transport af radioaktive materialer definerer som »gul kategori III« og af højeste faregrad, ikke er taget hensyn til de sikkerhedsregler, der er forbundet med en sådan transport?

4. Hvorfor har Kommissionen ikke grebet ind for at få de mest elementære sikkerhedsregler overholdt i forbindelse med disse transporter?

5. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i nærmeste fremtid, således at transporten kan finde sted i overensstemmelse med EF-reglerne og de internationale regler, der er fastsat inden for IAEA?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1257/87

af **Alberto Tridente (ARC—I)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(23. september 1987)

(89/C 36/04)

Om: Transport af radioaktivt affald fra Caorso til Mol og Siefield

1. Har Kommissionen undersøgt, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der er truffet i forbindelse med transport af over 10 000 tønder radioaktivt affald, der er lav- og middelaktivt, fra atomkraftværket i Caorso (Italien) til forbrænding i anlæg i Mol (Belgien) og Siefield (Forbundsrepublikken Tyskland)?

2. Kan Kommissionen gøre rede for de trufne sikkerhedsforanstaltninger?

3. Er det korrekt, at man kan måle radioaktivitet uden for de beholdere, der er emballeret i Caorso, og også uden for de containere, de er indeholdt i?

4. Hvis dette er rigtigt, hvordan kan det så gå til, at transporten alligevel kan finde sted?

5. Hvilke hasteforanstaltninger agter Kommissionen at træffe for at få konstateret, at sikkerhedsforanstaltningerne fuldt ud overholdes, når transporterne fra Caorso til Belgien og Forbundsrepublikken Tyskland fra begyndelsen af september bliver daglige?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Stanley Clinton Davis

på **skriftlige forespørgsler nr. 1256/87 og nr. 1257/87**

(9. juni 1988)

Rådets direktiv om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾, gælder for alle transaktioner, der omfatter radioaktive materialer, herunder transport. Dette direktiv indeholder imidlertid ikke specifikke tekniske krav, og det fastsættes ikke, at Kommissionen skal underrettes om transport af radioaktive materialer inden for Fællesskabet. Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA)

udsendte i 1961 og har regelmæssigt ajourført et »reglement for sikker transport af radioaktive materialer«⁽¹⁾, og det indeholder bl.a. nærmere regler for maksimal stråling fra den udvendige overflade af emballage eller containere og krav til mærkning.

I Fællesskabets medlemsstater reguleres transporten af radioaktive materialer, herunder affald, ved nationale forskrifter, hvori der tages hensyn til direktivet om de grundlæggende normer for beskyttelse, og som er baseret på IAEA-reglerne. International transport er omfattet af internationale konventioner, hvori også indgår IAEA-reglerne. Kommissionen har gennem flere år søgt at fremme aktiviteter, der indebærer:

- samarbejde med IAEA om den periodiske ajourføring af denne organisations regler
- fremme af en ensartet anvendelse af IAEA-reglerne i hele Fællesskabet gennem en særlig stående arbejdsgruppe, som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne.

Kommissionen er bekendt med, at der er blevet sendt en ladning radioaktivt affald med lav specifik aktivitet fra Caorso til CEN-SNK i Mol med henblik på videre behandling.

Forsendelser af radioaktivt materiale skal kontrolleres for udvendig stråling af de kompetente nationale myndigheder for at sikre, at de opfylder gældende forskrifter.

Det ærede medlem henvises til Kommissionens redegørelse på Europa-Parlamentets plenarforsamling i januar 1988 om forsendelse af radioaktivt affald til CEN-anlægget i Mol og til oplysninger, som Kommissionen har meddelt Europa-Parlamentets Undersøgelsesudvalg om Håndtering og Transport af Nukleart Materiale, navnlig de redegørelser, som medlem af Kommissionen Nicolas Mosar og Stanley Clinton Davis afgav den 10. marts 1988.

(¹) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980 og EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

(²) IAEA Safety Series No. 6, 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1317/87

af Marijke Van Hemeldonck (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1987)

(89/C 36/05)

Om: Forurening af Schelde

På Schelde-symposiet, som fandt sted i Terneuzen i slutningen af maj, fremgik det, at også Øvre Schelde er stærkt forurenet, især af metaller.

Hvilke foranstaltninger overvejes det at træffe eller er der blevet truffet for at imødegå denne forurening, som

hovedsagelig forårsages af industrivirksomhederne i Roubaix og Tourcoing?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(9. februar 1988)

I fællesskabslovgivningen findes der for øjeblikket tre direktiver, som giver regler for udledninger af metal i vandmiljøet. Der er tale om direktiv 82/176/EØF⁽¹⁾ og 84/156/EØF⁽²⁾ om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv og direktiv 83/513/EØF⁽³⁾ om udledninger af cadmium.

Metoderne »grænseværdier« eller »kvalitetsmålsætninger« overlades til medlemsstaternes valg i overensstemmelse med »grunddirektivet« 76/464/EØF⁽⁴⁾ om forurening, der er forårsaget af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø.

Med hensyn til Schelde anvender de tre berørte medlemsstater (Frankrig, Belgien og Nederlandene) metoden »grænseværdier«.

I øvrigt er der fastsat bestemmelser om overfladevands kvalitet i adskillige direktiver⁽⁵⁾ afhængigt af, hvad det pågældende vandområde er bestemt til. Hvert enkelt af disse direktiver fastsætter grænseværdier for adskillige metaller, men værdierne gælder kun for det overfladevand, som medlemsstaterne udtrykkeligt har udpeget til et bestemt brug, hvilket ikke er tilfældet med Schelde.

De eneste direkte foranstaltninger, som vil kunne træffes, er altså for øjeblikket baseret på kontrol med, om grænseværdierne for udledningerne overholdes.

Inden Kommissionen eventuelt træffer foranstaltninger, holder den fast ved at ville indhente oplysninger fra de pågældende medlemsstater.

(¹) EFT nr. L 81 af 27. 3. 1982, s. 29.

(²) EFT nr. L 74 af 17. 3. 1984, s. 49.

(³) EFT nr. L 291 af 24. 10. 1983, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

(⁵) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26, EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1, EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 1, EFT nr. L 281 af 10. 11. 1979, s. 47 og EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1586/87

af Danielle De March (COM—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. november 1987)

(89/C 36/06)

Om: Indførsel af gartneriprodukter og blomster

Med en stigning på 25% i indførslen af gartneriprodukter og blomster til Frankrig i 1986 er producenterne bestræ-

belser på at højne kvaliteten og vinde nye markeder blevet gjort til skamme.

Denne import skyldes stordriftsvirksomheder, som nyder godt af den manglende beskyttelse ved Fællesskabets grænser og af konkurrenceforvridningerne mellem medlemsstaterne, som yderligere er blevet forværret ved EF's udvidelse med Spanien og Portugal. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at rette op på denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(7. juni 1988)

En besvarelse af det ærede parlamentsmedlems spørgsmål kræver en særskilt analyse for hver af de berørte sektorer:

For blomsterdyrkningsprodukter, der ikke er fødevarer, herunder blomster

Med hensyn til beskyttelsen ved Fællesskabets grænser fastsætter den gældende lovgivning, at der pålægges toldafgift. For følsomme produkter, dvs. friske afskårne blomster, udgør denne toldafgift

- 24 % for perioden fra 1. juni til 31. oktober
- 17 % for perioden fra 1. november til 31. maj.

Som led i middelhavsftalerne har Kommissionen kædet tildeling af toldkontingenter for afskårne blomster for roser og nelliker sammen med en overholdelse af minimumsprisen.

I 1986 steg importen til Fællesskabet fra tredjelande og udgjorde 341 mio ECU, medens Fællesskabets eksport udgjorde 712 mio ECU.

Frankrig importerede produkter fra tredjelande til et beløb på 16 mio ECU, medens leverancerne fra de øvrige medlemsstater udgjorde 417 mio ECU.

Frankrigs andel af importen fra tredjelande er således lille, medens Frankrig importerede 17 % fra de øvrige medlemsstater. Konkurrencen for de franske produkter skyldes således i højere grad samhandelen inden for Fællesskabet end import fra tredjelande.

Frugt og friske grønsager

Til trods for at importen til Frankrig af frugter og friske grønsager, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager, er øget i perioden 1985—1986, må denne kendsgerning betragtes med visse nuancer.

Infølge Fællesskabets officielle statistikker er importen til Frankrig af frugt tilsyneladende øget med 13 %. For grønsager udgør væksten i importen kun 3 %.

Denne stigning, der blev konstateret i 1986, skyldes utvivlsomt i et vist omfang, at den franske produktion af frugt og grønsager dette år lå under produktionen i 1985.

I samme periode voksede den samlede eksport af grønsager fra Frankrig med 20 % i 1986 og eksporten til Spanien blev endog fordoblet. For frugts vedkommende er, selv om den samlede eksport er stagneret, eksporten til Spanien ikke desto mindre øget med 35 %.

Med hensyn til beskyttelsen ved grænserne skal det bemærkes, at udover toldafgiften på samtlige produkter findes der også for de mest følsomme produkter en ordning med referencepris. Denne ordning anvendes over for alle tredjelande og over for Spanien og Portugal i overgangsperioden. Endelig åbnes der i henhold til artikel 22 i den tidligere nævnte forordning (EØF) nr. 1035/72, under visse omstændigheder mulighed for at bevare nationale begrænsninger.

Det er Kommissionens opfattelse, at det under de nuværende forhold ikke er nødvendigt at overveje andre foranstaltninger. De bestemmelser, der er fastsat i tiltrædelsesakten sikrer en progressiv og harmonisk integration af Spanien og Portugal i Fællesskabet. Med hensyn til de konkurrenceforvridninger medlemsstaterne imellem, som det ærede parlamentsmedlem formoder, kan Kommissionen ikke bekræfte denne påstand.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1658/87

af Kenneth Stewart (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. november 1987)

(89/C 36/07)

Om: Europarådets konvention om udlevering af lovovertrædere

Kommissionen er opmærksom på avisforlydender om, at hvis de britiske statsborgere, der nu er varetægtsfængslede i Louvain-fængslet i Belgien, kendes skyldige, kunne de afsone deres dom i Det Forenede Kongerige.

Ville Kommissionen oplyse, om Europarådets konvention om udlevering af lovovertrædere er blevet ratificeret af den britiske og den belgiske regering?

Hvis konventionen ikke er blevet ratificeret, ville det da være muligt at lave gensidige ordninger mellem medlems-

staterne på baggrund af problemerne for familierne til fanger, der er fængslet i en anden medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq
(25. juli 1988)

Europarådets konvention om udlevering af lovovertrædere er ratificeret af Det Forenede Kongerige.

Medmindre Belgien i mellemtiden foretager denne deponering, kan konventionen ikke tjene som juridisk grundlag for, at de tiltalte britiske statsborgere kan afsone deres straf i Det Forenede Kongerige, dersom de idømmes en ubetinget frihedsberøvelse af længere varighed end den periode, der allerede er afsonet som varetægtsfængsling. Det skal desuden bemærkes, at i det i forespørgslen omhandlede tilfælde er de tiltalte blevet løsladt mod kaution.

Kommissionen må konstatere, at udlevering af domfældte personer i øjeblikket henhører under medlemsstaternes kompetence. Fællesskabets tolv medlemsstater har forberedt en aftale på dette område som led i det europæiske politiske samarbejde; denne aftale har været åben for undertegnelse siden den 25. maj 1987. Aftalen, som er undertegnet af Belgien og Det Forenede Kongerige, er endnu ikke trådt i kraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1822/87
af Carlos Robles Piquer (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. november 1987)
(89/C 36/08)

Om: Omskoling af toldpersonale

Opnåelsen af det tilstræbte mål at gennemføre det indre marked inden 1992 rejser fortsat forskellige spørgsmål vedrørende følgende af denne gennemførelse.

Et og ikke det mindst vigtige af disse spørgsmål vedrører beskæftigelsesmulighederne for det personale, der er ansat inden for det nuværende toldvæsen i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, idet man ifølge oplysninger fra fagforeninger inden for denne sektor regner med, at flere hundrede tusinde toldere vil miste deres nuværende arbejde som følge af den tilstræbte fjernelse af de indre grænser med henblik på at gennemføre det indre marked.

Har Kommissionen opstillet et særligt program til omskoling af disse ansatte, for at de ikke skal blive ofre for de af

Fællesskabet opnåede resultater, som i afgørende grad skal styrke Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(8. juni 1988)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 1617/87 af Jan Klinkenborg (¹).

(¹) EFT nr. C 332 af 27. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1943/87
af Domènec Romera i Alcàzar (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. december 1987)
(89/C 36/09)

Om: Utilstrækkelig færdselssikkerhed og sorte pletter på visse landeveje i EF som følge af for smalle veje og mangelfulde vejbelægninger

Man kan i stadig stigende grad fastslå, at færdselssikkerheden på mange landeveje i visse EF-medlemsstater er mangelfuld som følge af for smalle veje, dårlig belægning, vejtræer, utilstrækkelig afmærkning og skiltning, mangelfulde autoværn på farlige steder osv.

De seneste års statistikker bekræfter, at ulykker forårsaget af mangler ved vejinfrastrukturen er i fortsat stigning med deraf følgende alvorlige tab af menneskeliv.

Agter Kommissionen at foreslå EF-landenes kompetente myndigheder, at der indføres ensartede regler for færdselssikkerhed og vejenes kvalitet, og mener den ikke, at det er nødvendigt at offentliggøre en oversigt over de sorte pletter på det europæiske vejnet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(5. juli 1988)

Kommissionens aktiviteter på færdselsområdet omfatter først og fremmest de faktorer, der har indflydelse på færdselsulykkernes hyppighed og grad af alvor, nemlig automobilisternes adfærd (kørekort, fartbegrænsninger, blodets alkoholindhold, sikkerhedsseler samt visse aspekter af den passive sikkerhed, f.eks. syn af personbiler).

Naturligvis er Kommissionen klar over, hvor betydningsfuld infrastrukturernes kvalitet er set ud fra et sikkerheds-

mæssigt synspunkt, men indtil nu har den ingen planer haft om ensartede regler for færdselssikkerheden på veje.

I forbindelse med Det Europæiske År for Færdselssikkerhed (1986) ønskede Kommissionen at give udtryk for hvor stor betydning den tillægger infrastrukturene som en faktor i færdselssikkerheden; eksempelvis tildelte den finansiel støtte til medlemsstaterne med henblik på at finansiere projekter, som skulle afskaffe de »sorte pletter«.

Normalt råder medlemsstaternes kompetente myndigheder over lister over sorte pletter på deres nationale vejnet; Kommissionen har indtil nu ikke haft nogen planer om indsamling og offentliggørelse af disse.

I øvrigt lægger Kommissionen stor vægt på de moderne færdselsstyringssystemer, især telekommunikation, der mulliggør en mere jævn strøm i trafikken og bistand til billisterne gennem angivelse af optimale kørselsruter. Dette gælder forskningsprogrammet DRIVE (Dedicated Road Infrastructure for Vehicle Safety in Europe).

Endelig vil Kommissionen i løbet af dette år finansiere et studie om vejinfrastrukturer, der skal blotlægge »flaskehalsene« i det europæiske vejnet, og hvis formål er at evaluere behovet for investering i vejinfrastrukturer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2053/87

af John Marshall (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1988)

(89/C 36/10)

Om: Tobaksforbrugets omfang i EF

Hvor stort er tobaksforbruget i de enkelte EF-lande, og hvordan har udviklingen været inden for de seneste fem år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(26. august 1988)

Det ærede medlems opmærksomhed henledes især på vedlagte skemaer, der indeholder oplysninger om størrel-

sen af forbruget af tobaksvarer i medlemsstaterne og udviklingen i dette forbrug.

Tabel 1 viser den relative andel af husholdningernes samlede forbrug, der går til udgifter til tobaksvarer for to år, dvs. 1977 og 1985 (for visse lande foreligger der kun oplysninger om de i parentes angivne år. Udgifterne er beregnet i faste 1980-priser.

I skema 2 ses mængderne for de enkelte lande. Tallene viser udviklingen i forbruget af tobaksvarer i faste 1980-priser.

Tallene i skema 2 viser, at forbruget af tobaksvarer er faldet i fem lande, nemlig Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige, medens det er forblevet konstant i Spanien.

I skema 3 findes forskellige andre oplysninger til vurdering af forbruget af tobaksvarer samt udviklingen i udgifterne og priserne for disse varer.

Mængdeindekset pr. indbygger (jf. linje 2 i dette skema) er beregnet for hvert land på grundlag af det faktiske forbrug (dvs. efter at der er taget højde for de forskellige prisniveauer i landene) pr. indbygger. Disse værdier sammenholdes derefter med gennemsnitsudgifterne pr. indbygger i samtlige EF-lande.

Er dette indeks for et land over 100, betyder det, at forbruget af tobaksvarer ligger over gennemsnittet. Det høje indeks for Luxembourg skyldes udlændinges køb (især fra nabolandene) på Luxembourgs område.

Prisudviklingen (jf. linje 3 i skemaet) mellem 1980 og 1987 har været betydelig i visse lande.

Linje 4 i skema 3 viser prisindekserne for 1985 (EUR 12 = 100). Disse indekser viser, at visse lande — Grækenland, Spanien, Italien og Portugal, hvor der har været store prisstigninger i de seneste år — fortsat har et prisniveau, der i visse tilfælde ligger klart under fællesskabsgennemsnittet.

TABEL 1

Udgifter til tobaksvarer i forhold til husholdningernes samlede forbrug

Relative andele

År	Lande											
	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
1977	1,9	3,5	1,6	3,9	1,2 (80)	1,4	4,1	3,7	1,5	2,2	1,7	3,1
1985	1,5	3,4	1,5	5,3 (84)	1,2 (83)	1,5	3,9 (84)	3,6	2,4 (82)	1,6	2,0 (80)	2,2

(%)

SKEMA 2

Mængdeindeks for perioden 1977/1985

År	Lande											
	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
1977	106,6	113,7	88,9	85,5	—	92,4	94,3	90,6	82,2	109,4	—	95,5
1979	100,4	106,5	97,6	96,2	100,0 (80)	97,6	100,9	97,8	89,9	108,1	—	102,9
1981	97,6	101,8	102,9	110,2	98,0	101,4	98,0	102,3	108,6	96,1	—	92,7
1983	102,1	106,3	96,4	127,1	100,0	106,6	88,9	101,9	146,7 (82)	92,4	—	84,7
1985	96,6	108,5	98,5	134,6 (84)	—	117,0	91,6 (84)	103,8	—	83,3	—	79,6

(1980 = 100)

SKEMA 3

Andre oplysninger vedrørende forbruget af tobaksvarer

	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
1. Absolutte udgifter												
a) 1980												
— mio i national valuta	872	911	5 911	462	1 227	3 072	354	3 375	33	1 388	246	6 847
— mio i national valuta	35 400	7 130	14 920	27 433	122 ⁽¹⁾	18 029	239	4 013 ⁽¹⁾	1 319	3 830	17 075	4 098
b) 1985												
— mio ECU	1 192	1 320	8 539	946	2 001	4 895	711	6 325	74	1 776	247	10 358
— mio i national valuta	53 554	10 582	19 010	100 065	259	33 265	509	9 159	3 302	4 460	32 111	6 100
— ECU pr. indbygger	121	258	140	95	52	89	201	111	201	123	26	183
2. Mængdeindeks pr. indbygger 1985 (EUR 12 = 100)	108	107	84	133	78	87	83	89	222	97	78	86

	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
3. Prisindeks 1980 = 100												
1981	107,3	103,2	100,1	115,2	138,2	114,5	133,2	120,5	112	107,7	118,2	123,5
1982	117,7	106,2	118,9	138,7	151	137,5	165,9	160,6	130,6	111,3	148,3	142,5
1983	132,4	126,2	129,6	168,9	169,3	150,2	195,1	188,7	143,2	117,6	179,8	152
1984	143	133,9	127,5	208,3	180,4	159,5	218	204,1	156,8	133,9	232,7	168,6
1985	154,6	140,7	129,5	235,6	193,8	157,6	247	222	166,1	140,4	287,1	176,5
1986	167	151,0	133,7	279,4	217,1	167,8	271,8	235,1	178,2	141,4	340,1	201,6
1987	175,1	154,2	133,5	324,3	233,8	176,4	287,5	259,0	182,7	145,3	383,6	208,0
4. Prisindeks 1985 (EUR 12 = 100)	81	175	121	52	48	73	176	90	65	91	77	153

(¹) Mia.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2078/87
af Leen van der Waal (NI—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. december 1987)
(89/C 36/11)

Om: Oprettelse af en kontrolenhed til bekæmpelse af svig

1. Det forlyder, at Kommissionen agter at oprette en særlig kontrolenhed på ti personer til bekæmpelse af svig. Er dette korrekt?
2. Hvilket medlem af Kommissionen vil i bekræftende fald få ansvar for denne enhed?
3. Hvilke beføjelser vil denne kontrolenhed få og på hvilke områder skal den koncentrere sine aktiviteter?
4. Kan Kommissionen give et skøn over omfanget af sviget på årsbasis og kan den angive, inden for hvilke områder det forekommer hyppigst?
5. Mener Kommissionen, at en gruppe på ti personer er i stand til på hensigtsmæssig vis at skride ind over for svig i betragtning af tidligere udtalelser om behovet for en flyvende brigade på 80 personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(5. september 1988)

1., 2. og 3. Kommissionens beslutninger om oprettelse af en enhed til bekæmpelse af svig fremgår af Kommissionens beretning om intensiveringen af bestræbelserne for at bekæmpe svig rettet mod fællesskabsbudgettet (¹).

4. Det ærede medlem vil kunne finde et svar på sin forespørgsel om omfanget af det svig, der er rettet mod fællesskabsbudgettet, i finansberetningen vedrørende EUGFL, garantisektionen, der hvert år stilles til rådighed for Europa-Parlamentet, i den allerede nævnte beretning fra Kommissionen om intensiveringen af bestræbelserne for at bekæmpe svig rettet mod fællesskabsbudgettet samt i de svar, Kommissionen har afgivet på de skriftlige forespørgsler nr. 1528/87 (²) af Jaak Vandemeulebroucke og nr. 2116/87 (³) af sir James Scott-Hopkins.

5. Denne enhed til bekæmpelse af svig skal fra begyndelsen bestå af ti tjenestemænd, som er et tal, der ikke omfatter de eventuelle senere forstærkninger, der måtte indgå i de operationelle tjenestegrene og samordningstjenesten.

(¹) Dok. KOM(87) 572 endelig udg.

(²) EFT nr. C 195 af 25. 7. 1988.

(³) EFT nr. C 244 af 19. 9. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2130/87
af Hemmo Muntingh (S—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. januar 1988)
(89/C 36/12)

Om: Økologi og udvikling i Mellem- og Latinamerika

1. Til hvilke projekter i Mellem- og Latinamerika med undtagelse af Amazon-området er EKSF eller EKSF-tilknyttede institutioner anmodet om finansiering?
2. Hvem har for hvert enkelt projekts vedkommende anmodet om denne finansiering?

3. Hvilke anmodninger har EKSF imødekommet og med hvilken begrundelse?
4. Hvilke af de finansieringsanmodninger, som EKSF har imødekommet, medfinansieres af andre institutioner end EKSF, og hvilke institutioner er der tale om?
5. Kan Kommissionen for hvert enkelt (med)finansieret projekts vedkommende anføre:
- hvilke beløb der er tale om
 - over hvilken periode
 - hvilke bestanddele af de pågældende projekter det drejer sig om, samt
 - i hvilken fase finansieringen befinder sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(1. juli 1988)

Der er ikke indgivet nogen finansieringsansøgninger til EKSF eller EKSF-tilknyttede institutioner vedrørende projekter i Mellemerika eller Latinamerika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2183/87
af Margaret Daly (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. februar 1988)
(89/C 36/13)

Om: Fugledirektivet

Føler Kommissionen sig overbevist om, at EF-direktivet om fugle er blevet gennemført korrekt og nu overholdes fuldt ud i alle medlemsstaterne? Hvad har Kommissionen i benægtende fald allerede foretaget sig eller agter at foretage sig for at sikre, at fællesskabsretten overholdes?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2291/87
af Alasdair Hutton (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. februar 1988)
(89/C 36/14)

Om: Drab på trækfugle

I betragtning af at Det Forenede Kongerige som den eneste af Fællesskabets medlemsstater årligt indsender be-

retning om undtagelsesbestemmelser i sine love og hvert tredje år om sin gennemførelse af Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle, hvilke foranstaltninger har Kommissionen da til hensigt at træffe for at sikre, at samtlige medlemsstater efterkommer dette direktiv og bringer den hensynsløse jagt på trækfugle til ophør?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2312/87
af Richard Cottrell (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1988)
(89/C 36/15)

Om: Gennemførelse af direktivet om vilde fugle

Seks år efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet om beskyttelse af vilde fugle står det klart, at medlemsstaterne i praksis ignorerer direktivets bestemmelser. To medlemsstater er fundet skyldige i overtrædelse af direktivet, kun en enkelt medlemsstat har som fastsat i direktivet aflagt årsberetning, og kun én medlemsstat har klassificeret egnede levesteder som særligt beskyttede områder. Dette kan næppe betragtes som en rimelig indsats til gennemførelse af det europæiske miljøår.

Hvilke skridt vil Kommissionen nu tage for at sikre en fyldestgørende gennemførelse af direktivet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2400/87
af Christopher Jackson (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. februar 1988)
(89/C 36/16)

Om: Fredning af vilde fugle

Der har for nyligt været foruroligende forlydender fremme om, af EF's retsakter vedrørende fredning af vilde fugle, og især forbuddet mod indfangning af visse fuglearter i net eller snarer eller nedskydning af dem, overtrædes i nogle medlemsstater.

- Har Kommissionen kommentarer til disse forlydender?
- Hvilke foranstaltninger foreslår den iværksat?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2408/87
af Edward Newman (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. februar 1988)
(89/C 36/17)

Om: Beskyttelse af vilde fugle

Kan Kommissionen oplyse, hvordan situationen er i de enkelte medlemsstater med hensyn til gennemførelse og gennemtvungelse af Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ med ændringer og tillæg?

Kan Kommissionen desuden anføre, om dette direktiv i tilstrækkelig grad beskytter vilde fugle i alle medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2519/87
af Christopher Beazley (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. marts 1988)
(89/C 36/18)

Om: Rådets direktiv af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle

Kan Kommissionen oplyse, i hvor høj grad medlemsstaterne overholder EF-direktivet af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle samt redegøre for, hvilke foranstaltninger den har truffet eller har til hensigt at træffe for så vidt angår de lande, der ikke har opfyldt direktivets krav?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2735/87
af Llewellyn Smith (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. marts 1988)
(89/C 36/19)

Om: Beskyttelse af vilde fugle

Uanset EF-direktivet om beskyttelse af vilde fugle fortsætter ødelæggelsen af levesteder og drabene på i hundredevis af millioner fugle hvert efterår i mange europæiske lande seks år efter den frist, der var fastsat for regeringerne til at gennemføre lovgivning om forbud mod denne masseødelæggelse af dyrelivet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der ikke har efterlevet direktivet, hvori det kræves, at regeringerne hvert tredje år aflægger beretning om gennemførelsen af national lovgivning?

Angiv også venligst, hvilke skridt der er ved at blive taget med henblik på at give gennemførelsen af EF-bestemmelserne om beskyttelse af vilde fugle absolut topprioritet.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
på skriftlige forespørgsler nr. 2183/87, nr. 2291/87, nr. 2312/87, nr. 2400/87, nr. 2408/87, nr. 2519/87 og nr. 2735/87
(27. juli 1988)

Kommissionen har besluttet at gøre gennemførelse af Fællesskabets miljøpolitik til et af de prioriterede emner i det fjerde handlingsprogram for at få Fællesskabets miljødirektiver gennemført fuldt ud i alle medlemsstaterne. I sin resolution om det fjerde handlingsprogram har Rådet godkendt denne beslutning ⁽¹⁾.

Med hensyn til iværksættelsen af direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af vilde fugle og direktiv 85/411/EØF ⁽³⁾ om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle har det vist sig, at dette direktivs overførsel til national lovgivning sker med betydelig forsinkelse i flere medlemsstater.

En for nyligt ajourført liste over overtrædelser af direktiv 79/409/EØF og 85/411/EØF vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

Bestemmelserne i disse to direktiver anses for at give fuglearter og deres tilholdssteder på medlemsstaternes europæiske territorium tilstrækkelig beskyttelse.

Som følge af de sager, Kommissionen havde anlagt for at håndhæve iværksættelsen af direktiver 79/409/EØF, afsagde Domstolen den 8. juli 1987 to domme ⁽⁴⁾, hvori Italien og Belgien blev dømt for ikke at have vedtaget alle de nødvendige retsfor skrifter for at opfylde direktivet inden for den fastsatte periode.

Domme, hvori Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene blev dømt for ikke at have opfyldt direktivet, var allerede blevet afsagt den 17. september 1987 og den 13. oktober 1987 ⁽⁵⁾.

En sag imod Frankrig ⁽⁶⁾ blev indledt den 27. juni 1983 og bragt for Domstolen den 13. august 1985. Kommissionen mener, at den række lovbestemmelser ikke er i overensstemmelse med direktivet, det gælder navnlig dem, der drejer sig om de arter, der må jages, og om jagtmetoderne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 289 af 28. 10. 1987, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 233 af 30. 8. 1985, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 203 af 31. 7. 1987, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 274 af 13. 10. 1987, s. 4.

⁽⁶⁾ Dom 252/85.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2204/87

af Hedy d'Ancona (S—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1988)

(89/C 36/20)

Om: »Mobility allowance« til engelsk handicappede

I Det Forenede Kongerige udbetales »mobility allowance« til de handicappede som et bidrag til transportomkostningerne. Forespørgeren har erfaret, at en invalid af engelsk nationalitet, der er bosiddende i Nederlandene (hvertil den engelske invalidepension overføres hver måned) ikke har kunnet få »mobility allowance«, fordi retten til denne ydelse er begrænset til personer bosiddende i Det Forenede Kongerige.

Er Kommissionen enig med forespørgeren i, at der, når de engelske myndigheder godkender udbetaling af invalidepension uden for landets grænser, ikke er nogen årsag til at begrænse retten til »mobility allowance« til Det Forenede Kongeriges territorium?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(29. juni 1988)

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, indeholder i artikel 4, stk. 4, en bestemmelse om, at forordningen ikke finder anvendelse på ydelser i forbindelse med offentlig social og sundhedsmæssig forsorg. Den mobilitetsydelse, der udbetales til invalide personer med fast bopæl i Det Forenede Kongerige, hører netop ind under den offentlige sociale og sundhedsmæssige forsorg.

Kommissionens forslag til forordning ⁽²⁾, som har været til behandling i Rådet siden 1985, tager sigte på at inddrage de såkaldte ikke-bidragsspligtige ydelser af blandet art i det materielle anvendelsesområde for forordning (EØF) nr. 1408/71, bl.a. de ydelser, der har til formål at give handicappede en særlig beskyttelse.

Forslaget går imidlertid kun ud på at sikre udbetaling af disse ydelser i den medlemsstat, hvor den pågældende har fast bopæl, og det indeholder ikke bestemmelser om, at sådanne ydelser kan overføres til andre lande.

Da Rådet ikke har kunnet nå frem til en enstemmig holdning til forslaget, har dette følgelig ikke kunnet vedtages.

I henhold til de nugældende EF-bestemmelser er det intet, der forpligter de britiske myndigheder til at udbetale mo-

bilitetsydelsen til en person, der er bosat uden for Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2101/83 om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983).

⁽²⁾ EFT nr. C 240 af 21. 9. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2206/87

af Hedy d'Ancona (S—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1988)

(89/C 36/21)

Om: Uddannelsesstøtte og EF-konkurrence

Uddannelsesstøtten har i de fleste medlemsstater fået karakter af en støtteforanstaltning af social art på lovmæssigt grundlag. Stipendier gives også til studier på uddannelsesinstitutioner med kommerciel basis, sidstnævnte aktivitet kunne derfor kaldes »erhvervsmæssig tjenesteydelse«.

Er Kommissionen enig med forespørgeren i, at der, idet der tages udgangspunkt i et med stipendier støttet studium ved en kommerciel uddannelsesinstitution, kan være tale om brud med konkurrencebestemmelserne i artikel 92, stk. 2, litra a), i Rom-Traktaten, hvis retten til uddannelsesstøtte kun gælder inden for den medlemsstat, der yder støtten?

Hvorledes forholder Kommissionen sig til artikel 9-1-e-3° i den nederlandske lov om uddannelsesstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(19. juli 1988)

Medlemsstaternes politik med hensyn til kriterierne for tildeling af national uddannelsesstøtte til dækning af de studerendes leveomkostninger henhører under medlemsstaternes kompetence, forudsat de er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om vandrende arbejdstagere og deres familier.

Kommissionen finder imidlertid, at det af hensyn til en øget mobilitet blandt de studerende i Fællesskabet generelt er ønskeligt, at der skabes større fleksibilitet med hensyn til tildeling af stipendier på tværs af Fællesskabets grænser.

På dette område er der taget et vigtigt skridt på EF-plan med vedtagelsen af ERASMUS-programmet, hvori det blandt betingelserne for tildeling af ERASMUS-stipendier til studerende fastslås, at »den studiestøtte til dæk-

ning af leveomkostninger, som en studerende modtager i sit eget land, ydes fortsat ERASMUS-studerende i studieperioden ved værtslandets universitet«.

På grundlag af de foreliggende oplysninger finder Kommissionen ikke, at de statslige tilskud, der er omtalt i artikel 9-1-a-3° i den nederlandske lov om studiefinansiering, rummer elementer, der kan anses som værende uforenelige med det fælles marked i den i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, anførte betydning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2230/87
af José Lafuente Lopez (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. februar 1988)
(89/C 36/22)

Om: Beskatning af de europæiske virksomheder samt disses socialbidrag

En nylig offentliggjort sammenlignende undersøgelse af de socialbidrag og skatter, som påhviler virksomheder i USA, Japan og EF-landene, har vist, at mens disse afgifter i EF-landene gennemsnitligt andrager 50 % pr. ansat, er procentsatsen i USA 40 % og i Japan 30 %.

Det fremgår tydeligt heraf, at de amerikanske og japanske virksomheder er gunstigere stillet med hensyn til konkurrencedygtighed og produktivitet end virksomhederne i Europa.

Finder Kommissionen, at man må overveje muligheden af at give virksomhederne i EF samme vilkår med hensyn til beskatning og socialbidrag som de japanske og amerikanske virksomheder, således at virksomhederne i EF kan konkurrere på lige fod med vores største handelspartnere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(1. juli 1988)

De forskellige former for virksomhedsbidrag til den sociale sikring afspejler for det første forskellene mellem landenes politik med hensyn til finansieringen af socialsikringsordningerne. I visse medlemsstater lægger man

hovedvægten på direkte beskatning (f. eks. udbytteskat), medens andre finansierer deres sociale udgifter gennem afgifter på lønomkostningerne. Forskellen mellem arbejdsgiverens lønomkostninger og arbejdstagernes nettoindtjening kan således variere ganske betragteligt fra land til land. Som eksempel kan nævnes, at nettoindtjeningen for en gift arbejdstager med to børn i 1984 i Forbundsrepublikken udgjorde 56,8 % af arbejdsgiverens lønudgifter, mod ca. 63 % i Frankrig og i Italien, 67,3 % i Det Forenede Kongerige og 73 % i Grækenland (tabel 1). Disse forskelle i lønomkostningsstrukturen medlemsstaterne imellem er lige så betydelige som forskellene i forhold til De Forenede Stater eller Japan. De skyldes navnlig den forskellige rolle, som de sociale bidrag spiller (arbejdsgiver/arbejdstager), og beskatningsniveauet.

For det andet er forskellene medlemsstaterne imellem hvad angår den direkte beskatning af virksomhederne (udbytteskatten) også betydelig (tabel 2). Disse forskelle skyldes i mindst lige så høj grad beskatningens størrelse som de metoder, der bruges til fastsættelse af det regnskabsmæssige udbytte.

På denne baggrund kan det kun på lang sigt komme på tale at ændre bestemmelserne vedrørende beskatning og de sociale bidrag set i forhold til lønomkostningerne isoleret. Ganske vist påvirker den skattepolitik, der føres, generelt udbuddet af de tjenesteydelser, der står til de økonomiske beslutningstageres rådighed, men disse tjenesteydelser har igen en gunstig indvirkning på virksomhedernes produktivitet, hvilket giver en bred vifte af muligheder for (med større eller mindre statslig deltagelse) at sikre finansieringen af socialsikringssystemet. I øvrigt er der intet, der taler for, at et bestemt system i sig selv er mere effektivt end andre.

Endelig spiller andre faktorer (f. eks. inflationstakten, pengelønnen og vekselkursen) ligeledes en betydelig rolle for konkurrenceevnen. Således har pengelønnen hurtigt tilpasset sig det fald i inflationstakten, der er indtruffet siden begyndelsen af 80'erne, og da reallønnen er steget i betydelig langsommere takt end den gennemsnitlige arbejdsproduktivitet, er omkostningssituationen for de europæiske virksomheder blevet bedret betydeligt.

Med det siden 1985 gradvis indtrådte fald i dollarens værdi, hvilket er en tendens, der gennem begivenhederne på de internationale valutamarkeder efter den 19. oktober 1987 er blevet forstærket, er der opstået endnu en afgørende faktor for virksomhedernes konkurrenceevne. Derved er kravene til virksomhedernes tilpasning utvivlsomt blevet yderligere skærpet, ligesom de er blevet tvunget til at være opmærksomme på udgiftssiden. Kommissionen vil redegøre indgående for disse aspekter i den meddelelse om den økonomiske situation, som i juli 1988 skal forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

TABEL 1

Virksomhedernes bidrag til de sociale sikringsordninger — 1984

Overgang fra arbejdsgiverens gennemsnitlige lønomkostninger til nettoindtjeningen for en gift arbejdstager med to børn (familie med kun en løn)

1984	B	DK (¹)	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
Arbejdsgiverens lønomkostninger												
— i ecu pr. måned	1 719	1 732	2 008	623	·	1 734	1 423	1 545	1 574	1 891	386	1 417
— i procent	100	100	100	100	·	100	100	100	100	100	100	100
Udgifter til erhvervsuddannelse	0,4	1,9	1,6	·	·	1,6	1,3	0,3	0,5	0,4	2	1,5
Arbejdsgiverens sociale bidrag	24	5,7	21	18	·	28,1	14,7	33,5	14,9	24,4	18,4	14,6
Arbejdstagerens sociale bidrag	9,8	1,5	13,3	12,2	·	10,2	7,0	6,3	9,9	20,4	9,2	7,5
Arbejdsgiverafgift	·	·	·	·	·	·	·	0,5	0,5	·	2,7	·
Arbejdstagerafgift	15,0	39,9	10,0	2,3	·	0,0	14,9	9,6	2,6	7,0	3,0	15,1
Arbejdsgivertilskud	1,1	0,3	·	·	·	·	·	8,1	·	·	·	0,1
Børnetilskud (to børn)	8,2	0,0	3,5	6,4	·	5,4	2,5	7,1	7,0	5,8	3,1	7,0
Bidrag til diverse udgifter	1,4	0,4	0,7	1	·	2,3	1,4	1,2	1,3	2,3	3	1,2
Arbejdstagerens nettoindtjening	58,77	50,9	56,8	73,0	·	63,2	63,2	63,8	77,3	51,2	64,8	67,3

(¹) Arbejdstager (gennemsnitsløn).

Kilde: Eurostat.

TABEL 2

Selskabsbeskatningens størrelse — 1984

(% af BNP)

	B	DK	D	F	IRL	I	L	NL	UK
Udbyttebeskatning	1,8	2,6	1,7	1,7	1,5	1,0	5,0	2,6	4,6

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2290/87

af Christopher Jackson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. februar 1988)

(89/C 36/23)

Om: Anvendelse af bioteknologi i den agro-industrielle udvikling

I juli 1986 opfordrede Kommissionens Generaldirektorat XII interesserede til at henvende sig, dersom de pågældende ønskede at anvende bioteknologi inden for den agro-industrielle udvikling, idet der så på et senere tidspunkt kunne ydes bistand hertil.

En virksomhed i min valgkreds henvendte sig i oktober 1986. Den fik intet svar. I marts 1987 henvendte jeg mig skriftligt til en tjenestemand i Kommissionen for at få oplyst, hvornår der ville foreligge oplysninger om resulta-

terne af henvendelsen og tildeling af midler. Jeg har ikke modtaget noget svar.

Kan Kommissionen hurtigst muligt give oplysninger om:

1. Programmets nuværende stade?
2. Om Kommissionen vil træffe foranstaltninger for at sikre, at den bekræfter modtagelsen af og besvarer breve fra offentligheden og parlamentsmedlemmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(1. august 1988)

1. Den 18. december 1987 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til et flerårigt

program (1988—1993) for bioteknologibaseret agroindustriel forskning og teknologisk udvikling »ECLAIR« (European Collaborative Linkage of Agriculture and Industry through Research) ⁽¹⁾. Kommissionens forslag falder ind under samarbejdsproceduren, da det er et særprogram under rammeprogrammet for 1987—1991, vedtaget af Rådet den 28. september 1987. Rådet afventer nu en udtalelse fra Europa-Parlamentet for at kunne fastlægge en fælles holdning. Når først den fælles holdning er fastlagt, agter Kommissionen at opnå den størst mulige deltagelse i programmet ved at offentliggøre en indkaldelse af forslag i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Denne indkaldelse vil være betinget af fuldførelsen af forslagens anden behandling og Rådets vedtagelse af programmet. På det tidspunkt bør interesserede organisationer, som f.eks. virksomheder i det ærede medlems valgkreds, indsende forslag til projekter, der er i overensstemmelse med programmets målsætninger, med henblik på EF-støtte.

2. Kommissionen beklager, at den tilsyneladende ikke har modtaget interesselitkendegivelsen fra den pågældende virksomhed, der skulle være fremsendt i oktober 1986, endside det ærede medlems brev fra marts 1987. Kommissionen har modtaget og bekræftet modtagelsen af i alt 856 interesselitkendegivelser. Samtlige indsendere har fået tilsendt rapporten over resultaterne af indkaldelsen af forslag, der blev offentliggjort i marts 1987.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 667.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2315/87

af Caroline Jackson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1988)

(89/C 36/24)

Om: Moms på rejser i uddannelsesøjemed

Kan Kommissionen oplyse, hvordan situationen vil være fra 1. april 1988 med hensyn til betaling af moms på rejser i uddannelsesøjemed og nærmere bestemt, hvorvidt det er muligt at fritage sådanne rejser for moms, og om der er nogen medlemsstater, som på nuværende tidspunkt tillader en sådan fritagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(20. juli 1988)

Tjenesteydelser i form af tilrettelæggelse af studierejser inden for Fællesskabet er — i henhold til sjette momsdirektiv ⁽¹⁾ — i princippet merværdiafgiftspligtige.

Det skal dog bemærkes, at rejsebureauer, som handler i eget navn over for den rejsende, er omfattet af en særordning i henhold til artikel 26 i nævnte direktiv. Denne særordning indebærer bl.a., at rejsebureauets fortjenstmargen anvendes som beskatningsgrundlag.

Kommissionen er vidende om, at Det Forenede Kongerige har ændret sin momsordning for »tours operators« med virkning fra 1. april 1988 for at rette sig efter fællesskabsbestemmelserne.

Medlemsstaterne kan i en overgangsperiode fortsat fritage tjenesteydelser præsteret af rejsebureauer, såfremt tjenesteydelserne består i tilrettelæggelse af rejser inden for Fællesskabet (artikel 28, stk. 3, og punkt 27 i bilag F til sjette momsdirektiv). I øjeblikket gør tre medlemsstater (Danmark, Irland og Nederlandene) brug af denne mulighed.

⁽¹⁾ Direktiv 77/388/EØF (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2330/87

af Michel Debatisse (PPE—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1988)

(89/C 36/25)

Om: Bedrageriernes belastning af EF-budgettet

Budgetkontroludvalget anslog i november sidste år, at bedragerierne bl.a. i forbindelse med udbetalingen af EF-støtte nåede op på henvend 10 % af EF-budgettet.

En undersøgelse, EF har gennemført i Syditalien, viser omfanget af bedragerierne. I en undersøgelse af 439 landbrugsbedrifter havde kun 151 landbrugere angivet de nøjagtige arealer. Således var 210 000 ha i virkeligheden blevet tilsat ud af de 300 000 angivne. Tabet andrager 17 mia lire (130 mio ECU).

Disse bedragerier består i, at landbrugere opgiver større arealer, end de dyrker, eller i at de flere gange anmoder om støtte til samme areal.

Kan Kommissionen forelægge et nøjagtigt overslag over omkostningerne ved disse bedragerier? Hvilke midler agter den at tage i brug for at sætte en stopper for bedragerierne? Agter den at iværksætte mere effektive kontrolforanstaltninger og indføre skærpede sanktioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(6. september 1988)

Det ærede medlem vil kunne finde et svar på sin forespørgsel dels i Kommissionens beretning om intensiverin-

gen af bestræbelserne for at bekæmpe svig rettet mod fællesskabsbudgettet ⁽¹⁾, dels i de svar, der er afgivet på de skriftlige forespørgsler nr. 1528/87 af Jaak Vandemeulebroucke ⁽²⁾, nr. 2116/87 af sir James Scott-Hopkins ⁽³⁾ og nr. 2078/87 af Leen van der Waal ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 572 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 195 af 25. 7. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. C 244 af 19. 9. 1988.

⁽⁴⁾ Se side 8 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2351/87

af Michael Hindley (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. februar 1988)

(89/C 36/26)

Om: Kooperative udviklingsorganer

Kan Kommissionen give nøjagtige oplysninger om de midler, der er tildelt kooperative udviklingsorganer i det nordvestlige England i de seneste fem år? Kan Kommissionen oplyse, hvilke former for styring og kontrol disse midler er underkastet? Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om styring og kontrol af midler, som er tildelt kooperative udviklingsorganer i det nordvestlige England i de seneste fem år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(7. juli 1988)

Kommissionen tilsender direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat en oversigt over den ESF-støtte, der er tildelt udviklingsorganer i det nordvestlige England i regnskabsårene 1984, 1985, 1986 og 1987.

Støtten fra Den Europæiske Socialfond kan ikke overstige det finansielle bidrag, der ydes af de offentlige myndigheder i den pågældende medlemsstat. De berørte medlemsstater sikrer, at aktionerne gennemføres på behørig vis. Med hensyn til anmodningerne om betaling af restbeløb attesterer medlemsstaten den faktiske og regnskabsmæssige nøjagtighed af oplysningerne i betalingsanmodningerne.

Kontrollen i forbindelse med den af Kommissionen ydede støtte foretages i første omgang af de nationale institutioner. Derudover kan Kommissionen foretage efterprøvninger på stedet.

Der er ikke ydet EFRU-støtte til udviklingsorganerne i det nordvestlige England i de sidste fem år.

Ordninger vedrørende opfølgning af sagerne og kontrol på stedet i forbindelse med EFRU-støtte er omhandlet i artikel 32 i Rådets forordning (EØF) nr. 1787/84 om EFRU ⁽¹⁾, der præciserer ansvarsfordelingen og formålene med sådanne undersøgelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2403/87

af Dieter Rogalla (S—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1988)

(89/C 36/27)

Om: Allergisygdomme

1. Hvilket kendskab har Kommissionen til behandling af allergisygdomme, specielt astma, eksem og høfeber?
2. Har Kommissionen kontakt med patientorganisationer eller landsforeninger for at sikre størst mulig udbredelse af indhøstede erfaringer, og i bekræftende fald med hvilke?
3. Påtænker Kommissionen at tage initiativer på dette område inden for rammerne af social- og sundhedspolitikken, i givet fald hvilke og hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(5. juli 1988)

1. Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om samtlige problemer i forbindelse med behandling af allergiske sygdomme, men i forbindelse med gennemførelsen af programmerne vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og toksikologi har den udarbejdet en komplet oversigt over allergifremkaldende stoffer.
2. og 3. Kommissionen arbejder snævert sammen med WHO om allergifremkaldende stoffer og metoder til evaluering af sådanne stoffer. Der er for øjeblikket fra Kommissionens side ikke planlagt andre initiativer på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2409/87

af Ingo Friedrich (PPE—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1988)

(89/C 36/28)

Om: Risici i forbindelse med såkaldt »00-raps«

Den bayerske Fuglebeskyttelsesforening har i pressemeddelelser oplyst, at såkaldt »00-raps« i form af såsæd er dødeligt giftigt for fugle og andre dyrearter.

1. Er det rigtigt, at såsæd af såkaldt »00-raps« sandsynligvis på grund af det anvendte bejdsemiddel har dødelige giftvirkninger for fugle?
2. Er det ydermere rigtigt, at der ydes EF-støtte til dyrkning af denne »dødelige rapssort«, men ikke til andre sorter?
3. I tilfælde af bekræftende svar på ovenstående to spørgsmål er næste spørgsmål: Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen for at eliminere denne risiko for fugle og andre dyrearter?
4. Er det rigtigt, at det længe har været bekendt, at det bejdsemiddel, der er indeholdt i frøsubstanserne, har giftige virkninger, og at det bejdsemiddel, der er tale om, i mellemtiden er blevet forbudt i USA?

beltlav raps. Efter at der er foretaget ændringer med hensyn til etiketterne, og efter at de ansvarlige myndigheder har ført en intensiv kampagne for forbedrede dyrkningsmetoder, således at fuglene ikke udsættes for de behandlede frø, har der så vidt vides ikke været meldt om en yderligere nedgang i fuglebestanden efter såningen i 1987. Kommissionen er imidlertid klar over, at det nok er begrænset, hvilke resultater der kan forventes fra én enkelt sæson, og vil derfor følge udviklingen nøje.

Ifølge oplysninger til Kommissionen har præparater, som indeholder carbosulphat som aktivt stof, aldrig været tilladt i USA.

Der ydes EF-støtte både til sorter af dobbeltlav raps og til andre sorter af rapsfrø. Kommissionen har tilkendegivet, at den har til hensigt fra 1991 at begrænse støtten til kun at omfatte sorter af dobbeltlav raps. Rapsfrøene i sig selv og specielt sorterne af dobbeltlav raps er imidlertid ikke relevante for det her rejste problem.

(¹) EFT nr. C 23 af 28. 1. 1988, s. 8.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(29. juli 1988)**

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2543/86 af Meinolf Mertens og nr. 2634/86 af Pol Zarges (¹), der bl.a. vedrører en påstået årsagssammenhæng mellem tilbagegangen i bestanden af visse arter af vildtlevende dyr i Forbundsrepublikken Tyskland og andetsteds i Fællesskabet og dyrkningen af dobbeltlav raps.

Kommissionen er bekendt med, at der i Forbundsrepublikken Tyskland i 1986 har været forlydender om en nedgang i bestanden af fugle som følge af brugen af insektgiften carbosulphat ved behandling af frøene af dob-

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2422/87
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. februar 1988)
(89/C 36/29)**

Om: Opgørelse over miljøskadernes økonomiske konsekvenser

Har Kommissionen kendskab til nedenstående opgørelse (udarbejdet af Wicke i 1986) over de økonomiske konsekvenser af miljøskaderne i Forbundsrepublikken Tyskland:

Miljøskader	Økonomisk beregning af skaderne (mia DM årligt)
<i>Luftforurening</i>	48,0 mia DM (afrundet)
— sundhedsskader	over 2,3—5,8
— materielle skader	over 2,3
— skader på planter og markafgrøder	over 1,0
— skader på skove	over 5,5—8,8
<i>Vandforurening</i>	klart over 17,6 mia DM
— skader som følge af forurening af floder, have og søer	over 14,3
— skader som følge af forurening af Nordsøen og Østersøen	klart over 0,3
— skader som følge af forurening af grundvandet	over 3,0
<i>Ødelæggelse af jordbunden</i>	klart over 5,2 mia DM
— Tjernobyld og omkostninger til afhjælpning af virkningerne af Tjernobyldkatastrofen	over 2,4
— sanering af gamle affaldsdepoter	over 1,7
— omkostninger til bevarelse af biotoper og plante- og dyrelivet	over 1,0
— forurening af jordbunden	klart over 0,1

Miljøskader	Økonomisk beregning af skaderne (mia DM årligt)
<i>Støj</i>	over 32,7 mia DM
— værdiforringelse af boligområder	over 29,3
— produktivitetstab	over 3,0
— godtgørelser til støjplagede personer	over 0,4
Samlet beregning af miljøskaderne	klart over 103,5 mia DM

- Hvad er Kommissionens mening om denne opgørelse?
- Har Kommissionen kendskab til lignende opgørelser for andre EF-lande
- Kan Kommissionen fremskaffe et lignende talmateriale for hele EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(8. juni 1988)

1. Den Wicke-opgørelse, som det ærede medlem nævner, er ikke blevet ukritisk modtaget i Forbundsrepublikken Tyskland, da den ifølge sagens natur indeholder en række usikre punkter. Der er både tale om, at det anvendte talmateriale, som ikke altid er umiddelbart sammenligneligt, og om den metodisk-tekniske fremgangsmåde ved den globale skadesberegning.

Selvom undersøgelsen således er behæftet med visse metodiske mangler, synes den dog i det mindste at placere størrelsesordenen af skaderne i den rigtige højde. I de fleste tilfælde er skaderne snarere blevet vurderet forsigtigt, og en række skader, som på nuværende tidspunkt ikke kan opgøres i penge, f.eks. det forhold, at mange arter er uddøde eller psykosociale skader, er der slet ikke taget højde for. Ved en afvejning af de over- og undervurderinger i slutresultatet, der er sket i undersøgelsen, synes der at foreligge en klar undervurdering af de faktiske årlige skader. Således kan man roligt regne med, at skaderne som følge af miljøforurening i et industriland som Forbundsrepublikken Tyskland ligger på mindst 6—8 % af bruttonationalproduktet.

2. Indtil videre foreligger der ikke nogen sammenlignelig økologisk skadesopgørelse for de øvrige medlemslande. Det er ikke uden videre muligt at overføre beregningerne til andre stater, men det ville dog kunne retfærdiggøres på følgende måde: Ganske vist skulle man formode, at skaderne som følge af miljøforurening i mindre tætbeboede og ringere industrialiserede stater i Europa, alt andet lige, vil være lavere end i Forbundsrepublikken Tyskland. Det er imidlertid et spørgsmål, om denne »alt andet lige«-klausul, som jo især måtte omfatte samme udvikling inden for forebyggelsesteknik, i realiteten gælder. Det må formodes, at miljøreglerne ikke udlægges så

strengt i de mindre tætbebyggede og ringere industrialiserede medlemsstater, og at også forebyggelsesteknikken er mindre effektiv end i Forbundsrepublikken Tyskland. På denne baggrund ville virkningerne gå lige op og gøre det fuldt ud plausibelt også at gå ud fra en tilsvarende høj skadesbelastning (i procent af bruttonationalproduktet) for de øvrige medlemsstater som i Forbundsrepublikken Tyskland. Denne tese understøttes i hvert fald af nogle foreliggende beregninger af partielle skadespositioner.

Selvom sådanne beregninger på grund af den høje usikkerhed i kausalkæderne altid vil kunne angribes, må der videnskabeligt altid tillægges dem en vigtig signalvirkning. De understreger i hvert fald den høje sandsynlighed, der er for, at udgifterne til miljøbeskyttelse ligger langt under den grænse, hvor yderligere miljøbeskyttelsesforanstaltninger ville være økonomiske effektive. Sådanne beregninger bør således bidrage til, at de miljøpolitiske bestræbelser styrkes og gennemføres politisk.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2476/87
af José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(24. februar 1988)

(89/C 36/30)

Om: Socialsikring for unge arbejdsløse

Den vanskelige situation, tusindvis af unge arbejdsløse befinder sig i, skærpes yderligere af visse vanskeligheder i forbindelse med deres dårlige sociale stilling.

En af disse vanskeligheder — og måske den mest foruroligende — vedrører retten til sundhedsmæssige ydelser fra socialsikringen, som i visse lande udvides, således at unge arbejdsløse får ret til ydelser svarende til forældrenes bidrag, omend der generelt gælder en aldersgrænse på 26 år.

I betragtning af, at unge ud over denne alder kan rammes af arbejdsløshed, og at de kan risikere at være udelukket fra sundhedsmæssige ydelser fra socialsikringen i deres

respektive lande, mener Kommissionen da ikke, at det er nødvendigt at gennemføre en EF-harmonisering for at løse dette problem samt yde EF-midler til de forskellige medlemslandes socialsikring med henblik på at sikre, at unge arbejdsløse på over 26 år også kan nyde godt af socialsikringen, indtil de finder beskæftigelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(5. juli 1988)

I næsten samtlige medlemsstater har unge arbejdsløse ret til lægebehandling enten i kraft af, at de er registreret arbejdsløse eller i kraft af, at de er statsborgere i en medlemsstat. De eneste undtagelser er Spanien og Portugal, hvor de arbejdsløse, når de ikke modtager arbejdsløshedsydelse heller ikke er omfattet af nogen sygesikring, medmindre de anses som en anden forsikret persons forsørgelsesberettigede.

Kommissionen oversender »De Sammenlignende Tabeller over de Sociale Sikringsordninger i De Europæiske Fællesskabers Medlemsstater« direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

De pågældende lande anser generaliseringen af dækningen på sundhedsområdet for et erklæret mål inden for deres sociale sikringsordning, men de støder for øjeblikket på budgetmæssige problemer.

Kommissionen mener, man bør foretage en grundig undersøgelse af samtlige sociale sikringsproblemer, men det bør understreges, at de sociale sikringsordninger er de enkelte medlemsstaters ansvar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2513/87

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. marts 1988)

(89/C 36/31)

Om: Asbest i bremsebelægninger

I Sverige er der nedlagt forbud mod anvendelse af asbest — med undtagelse af ganske særlige tilfælde — bl.a. i bremse- og friktionsmaterialer. Således må der i Sverige fra 1988 ikke længere sælges personbiler, hvori der er anvendt asbest.

Hvorledes ser Kommissionen på dette forbud, og er der planer om at træffe tilsvarende foranstaltninger inden for EF?

Kan Kommissionen oplyse resultaterne af eventuelle undersøgelser vedrørende asbest i bremsebelægninger, samt hvorledes disse resultater vurderes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(7. september 1988)

Kommissionen har fået underretning fra de svenske myndigheder om forbuddet mod at anvende asbest i biler.

Forbuddet gælder for bremsebelægninger og bremseskiver samt koblingsbelægninger og er af de svenske myndigheder begrundet med, at det er en nødvendig forholdsregel af hensyn til sundhedsbeskyttelsen. Selv om asbestfibre ganske vist frembyder en vis fare ved indånding, og selv om der ifølge eksperterne ikke kan fastsættes nogen tærskelværdi for deres skadevirkninger, udgør de pågældende produkter, hvis fibre frigøres ved normal brug, dog ikke i sig selv nogen særlig stor eksponeringskilde for befolkningen, som forholdene er nu, undtagen måske i forbindelse med arbejde på autoværksteder, som er underlagt arbejdsmiljøbestemmelserne. Det kan i øvrigt konstateres, at man inden for den pågældende industri af forskellige årsager går mere og mere i retning af at bruge andre materialer end asbest i ovennævnte dele. Et forbud af denne art forekommer derfor at være ude af proportion med det tilsigtede formål og risikerer at repræsentere en handelshindring.

At dømme efter, som Kommissionens arbejde på dette område står nu, er der ingen planer om at nedlægge forbud mod disse produkter. Kommissionen følger udviklingen på området meget nøje, således at den i givet fald kan træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende asbests forskellige anvendelser.

Kommissionen har ikke ladet gennemføre de foranstaltninger, som det ærede medlem omtaler, og råder ej heller over oplysninger om, hvilke foranstaltninger andre organer måtte have truffet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2518/87

af Pieter Dankert (S—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. marts 1988)

(89/C 36/32)

Om: De finansielle konsekvenser af manglende efterlevelse af EF's bestemmelser om en ekstra afgift inden for mejerisektoren

På side 55 i den sekstende finansberetning om EUGFL (1) oplyser Kommissionen, at den har indledt overtrædelses-

procedure over for de medlemsstater, som efter dens mening ikke har anvendt (Italien) eller ukorrekt anvender (Tyskland, Nederlandene, Danmark og Frankrig) Fællesskabets kvotabestemmelser.

1. Hvilke finansielle konsekvenser drager Kommissionen af dette spørgsmål i forbindelse med proceduren for godkendelse af kontiene?
2. Anvendes kvotabestemmelserne nu korrekt, hvad er i benægtende fald de finansielle konsekvenser heraf?

(¹) KOM(87) 533 endel., Bruxelles den 17. november 1987.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(9. september 1988)

1. De eventuelle finansielle konsekvenser af overtrædelser af den art, som det ærede medlem anfører, fastsættes ved afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår, i overensstemmelse med de regler, Kommissionen følger på området.
2. Medlemsstaternes overholdelse af fællesskabslovgivningen kontrolleres ved afslutningen af regnskaberne. En sådan undersøgelse vedrørende regnskabsåret 1986 er for øjeblikket i gang.

Eftersom flere medlemsstater siden begyndelse af 1987 ikke har tilpasset de nationale foranstaltninger, kan Kommissionen ikke afgøre, om samtlige medlemsstater for øjeblikket anvender de pågældende bestemmelser korrekt. På baggrund af den store betydning, som Kommissionen tillægger medlemsstaternes overholdelse af deres forpligtelser hvad mælkekvoter angår, har Kommissionen henvendt sig til flere af medlemsstaternes regeringer for at erindre dem herom.

Når en medlemsstat ikke handler i overensstemmelse med Fællesskabets regler, træffer Kommissionen senere afgørelse om eventuelle finansielle følger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2522/87
af Angelo Carossino (COM—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. marts 1988)
(89/C 36/33)

Om: Den seneste ATR 42 flyulykke i bjergene over Comosøen

Under henvisning til

- den alvorlige og tragiske flyulykke, hvor et ATR 42-fly undervejs fra Milano til Köln forulykkede i

bjergene over Comosøen, hvorved 37 mennesker mistede livet

- at ATR 42 er et fly af den nye generation, som for nylig er indsat i flytrafikken, og som er udstyret med den mest moderne og højt avancerede teknologi inden for flyteknik og flysikkerhed, og at netop disse omstændigheder giver anledning til foruroligede spørgsmål fra offentligheden
- Europa-Parlamentets beslutning om sikkerhed i lufttransporten (dok. A2-135/87/A), som blev vedtaget under mødeperioden i september 1987;

er Kommissionen da af den opfattelse, at den sammen med de nationale myndigheder burde foranstalte en undersøgelse af denne ulykke samt af de øvrige ulykker, der har fundet sted inden for de seneste tid, således at der på grundlag heraf kan drages de konklusioner, der er nødvendige for at forbedre flysikkerheden i EF i samarbejde med de internationale luftfartsorganisationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(5. juli 1988)

På nuværende tidspunkt sker deltagelsen i undersøgelser af flyulykker på grundlag af ICAO's internationale standardbestemmelser og regulativer i bilag 13 til Konventionen Angående International Civil Luftfart. Ansvar for undersøgelsen påhviler den stat, på hvis område ulykken er sket. Endvidere deltager de stater, hvor flyet er indregistreret, og hvor flyselskabet og flyets konstruktør er hjemmehørende, samt enhver anden stat, som efter anmodning bistår ved undersøgelsen. Det henstilles ligeledes, at man giver stater, hvis statsborgere er omkommet ved ulykken, adgang til at deltage i undersøgelsen.

Som understreget af det ærede medlem anmodes der i Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 1987 om fællesskabsforanstaltninger vedrørende sikkerhed i lufttransporten (¹) om, at der oprettes et europæisk organ til undersøgelse af ulykker. Dette emne blev behandlet på det symposium om luftfartssikkerhed, som Kommissionen afholdt den 26. og 27. november 1987. Det fremgår af disse drøftelser samt af Kommissionens tjenestegrenes yderligere kontakter med de berørte erhvervsgrøner, at der er behov for og vilje til i fællesskab at udnytte erfaringen og de disponible oplysninger inden for Fællesskabet. Kommissionen vil inden længe holde samråd for mere detaljeret at definere mulighederne for en fællesskabsaktion på dette område.

(¹) EFT nr. C 281 af 19. 10. 1987, s. 51.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2540/87
af Marie-Noelle Lienemann (S—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (2. marts 1988)
 (89/C 36/34)

Om: Udstødte arbejdstagers udvikling til vagabonder

Nogle arbejdstagere følger sig udstødte, når de bliver arbejdsløse og ikke kan finde arbejde, navnlig hvis de er over 50 år. Et øget antal af disse arbejdstagere bliver endog vagabonder.

Har Kommissionen kunnet udarbejde statistikker for hele Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
 (1. august 1988)

Kommissionen har ingen specifikke oplysninger om disse nye former for fattigdom, som det ærede medlem efterlyser.

Kommissionen er imidlertid særdeles opmærksom på de pågældende fænomener og afholdt den 28. og 29. april i år i samarbejde med Université Libre de Bruxelles et seminar om »Den nye fattigdom i Fællesskabet«.

Kommissionen sender det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat det baggrundsdokument, der blev udarbejdet til seminaret af uafhængige eksperter, og som indeholder en række informationer, bl.a. de seneste statistiske oplysninger fra medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2545/87
af Hedy d'Ancona (S—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (2. marts 1988)
 (89/C 36/35)

Om: Philips Nederlands forbud mod ansættelse af seropositive

Philips Nederland har gennem et cirkulære meddelt sine bedriftslæger, at der ikke må ansættes ansøgere, hos hvilke der er fundet antistoffer mod AIDS-virus i blodet. Samtidig indrømmes det dog, at seropositivitet ikke medfører uarbejdsdygtighed i den forstand, at den pågælden-

de skulle kunne udgøre en sundhedsfare for sine arbejds-kolleger. En talsmand for Philips Nederland har oplyst, at ansættelsesforbuddet skyldes frygt for eventuelle fremtidige krav til Philips sygeforsikring.

- er Kommissionen enig med spørgeren i, at dette ansættelsesforbud, som ikke skyldes uarbejdsdygtighed, men er baseret på eventuelle fremtidige udgifter som følge af sygdom, er en overtrædelse af princippet om »lige adgang til beskæftigelse«, en europæisk frihedsrettighed, som Kommissionen i sin meddelelse KOM(87) 63 endel. hævder at ville forsvare i sin politik for bekæmpelse af AIDS?
- er Kommissionen rede til underrette Philips Nederland om sin holdning og at angive, hvorledes fællesskabsretten kan bringes i anvendelse mod den omtalte praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
 (20. juli 1988)

Ifølge de seneste oplysninger, som Kommissionen har modtaget, har Philips (Nederlandene) afskaffet den af det ærede medlem omtalte bestemmelse. Det er derfor ikke nødvendigt, at Kommissionen tager stilling til den pågældende sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2591/87
af Vera Squarcialupi (COM—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (9. marts 1988)
 (89/C 36/36)

Om: Erklæring fra Liberias sundhedsminister om importeret mælkepulver fra Det Europæiske Fællesskab, som har vist sig at være radioaktivt

Kan Kommissionen fuldstændig dementere erklæringen fra Liberias sundhedsminister, Martha Bellh, om at det er konstateret, at mælkepulver importeret fra Det Europæiske Fællesskab er så radioaktivt, at salg heraf har måttet forbydes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (20. juli 1988)

De beskyttelsesforanstaltninger, der blev vedtaget den 26. januar 1988 på den liberiske sundhedsministers initiativ og uden nogen form for forudgående kontroltesting, blev ophævet den 3. februar 1988.

De oplysninger, Kommissionen kunne fremlægge, overbeviste hurtigt de liberiske myndigheder om, at mælkepulveret eksporteret af Fællesskabet ikke indeholdt radioaktivitet.

Ophævelsen af forbuddet vakte lokalt stor opsigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2632/87

af Lambert Croux (PPE—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. marts 1988)

(89/C 36/37)

Om: EFRU-støtten andel i finansieringen af programmer

Har de forskellige medlemsstater i henhold til EFRU-forordningens artikel 6 indgivet et rimeligt antal støtteansøgninger i form af programmer, således at støtteandelen fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til finansiering af programmer ved udgangen af 1987 rent faktisk udgør mindst en femtedel af de lån, som ydes af Fonden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(27. juni 1988)

Da den nuværende forordning (EØF) nr. 1787/84⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. januar 1985, og da udarbejdelsen og vedtagelsen af programmer i medlemsstaterne og på EF-plan er en ny procedure, er det vigtigt at understrege, at andelen af EFRU's bevillinger, som er anvendt til finansiering af programmer, i 1987 nåede op på 17% af EFRU's samlede budget for dette år. Endvidere har næsten alle medlemsstater i 1987 bestræbt sig på at anvende mere end 20% af bevillingerne fra EFRU til programmer, bortset fra Forbundsrepublikken Tyskland, Italien, Spanien og Portugal — idet disse lande kun havde to år til at nå målsætningen på 20%.

I løbet af den første periode 1985—1987 har alle tolv medlemsstater indgivet ansøgninger om EFRU-støtte i form af nationale programmer af interesse for Fællesskabet, hvoraf nogle indgår som led i integrerede middelhavsprogrammer eller integrerede foranstaltninger.

Det skal endelig understreges, at reformen af strukturfondene formentlig vil øge den andel af EFRU-støtten, som går til finansiering af programmer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2640/87

af Jean Besse (S—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. marts 1988)

(89/C 36/38)

Om: Det indre marked for elektrisk energi

Hvilke konkrete foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at etablere et indre marked for elektrisk energi inden udgangen af 1992?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar**

(1. august 1988)

Kommissionen har for nylig forelagt Rådet og Europa-Parlamentet et arbejdsdokument om det indre energimarked⁽¹⁾. I dette dokument definerer den fire aktionsrammer, og den sideløbende og progressive iværksættelse af disse skal gøre det muligt at etablere det indre energimarked inden 31. december 1992. Kommissionen vil i den forbindelse også fremsætte passende forslag til etablering af et egentligt indre energimarked for el.

Kommissionen har netop vedtaget et forslag om bekendtgørelse af offentlige udbud for energisektoren, som omfatter kontrakter på arbejder, der skal udføres i elsektoren⁽²⁾. Elforsyningen volder dog særlige problemer i energisektoren, idet der eksisterer betydelige hindringer for indkøb over grænserne. Disse hindringer skal skaffes af vejen inden udgangen af 1992. I løbet af 1989 vil Kommissionen følgelig foreslå foranstaltninger til gennemførelse af denne målsætning.

Kommissionen vil i øvrigt inden udgangen af 1988 forelægge Rådet en detaljeret rapport om prisgennemskueligheden i energisektoren. Rapporten indbefatter elpriserne.

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 238 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(88) 335 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2656/87

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. marts 1988)

(89/C 36/39)

Om: Skærpede regler for indbyggere i grænseområder, hvad angår indførsel af varer

Nederlændere, der bor inden for en radius af 15 km fra den nederlandske grænse, kan medtage en mindre mængde varer fra nabolandet end nederlændere, der bor længere borte fra grænsen.

Enhver nederländer kan således afgiftsfrit indføre for 890 hfl. fra et andet EF-land. Desuden kan alle nederlændere hver gang tage 300 cigaretter med over grænsen.

For indbyggere i grænseområder gælder der strengere regler. De kan hver dag kun medtage for 125 hfl., og inden for dette beløb må der kun medbringes 100 cigaretter.

Ved Kommissionen, om sådanne skærpede regler også gælder for indbyggere i andre landes grænseområder?

Kan Kommissionen oplyse, om denne ordning er i overensstemmelse med EF-retten?

Finder Kommissionen ikke denne ordning usædvanlig generende og streng, især når man tænker på, at grænsen i nogle områder går tværs igennem landsbyer, og folk er vant til at købe bestemte varer (klæder, sko, etc.) på den anden side af grænsen?

Finder Kommissionen ikke også, at disse bestemmelser betyder en unødvendig forøgelse af grænsekontrollen, hvilket er i modstrid med EF-politikken?

Er Kommissionen rede til at anmode Nederlandene om at afskaffe denne ordning, således at indbyggere i grænseområder kan behandles på samme måde som andre nederlandske borgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(7. juli 1988)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, anvender visse andre medlemsstater et nedsat afgiftsfrit beløb for deres indbyggere i grænseområderne.

Den nederlandske ordning, som det ærede medlem nævner, er i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 69/169/EØF⁽¹⁾. Bestemmelserne heri giver medlemsstaterne ret til at nedsætte værdien og/eller mængden af de varer, der skal fritages for afgift, indtil $\frac{1}{10}$ af de værdier eller mængder, der normalt fastsættes, når varer indføres fra en anden medlemsstat, navnlig for indbyggere i grænseområderne eller for arbejdstagere i grænseområderne. Disse strenge regler kan imidlertid ikke anvendes, når indbyggerne i grænseområderne kan dokumentere, at de begiver sig uden for grænseområdet, eller at de ikke kommer hjem fra grænseområdet i nabo-medlemsstaten eller i nabo-tredjelandet.

EF-domstolen har i sag 54/84 fortolket udtrykket »grænseområde« som et cirkulært område med en radius på 15 km og med centrum i grænseovergangsstedet.

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse, at forbrugerne i Fællesskabet i et virkeligt indre marked burde have mulighed for at købe varer i en hvilken som

helst medlemsstat og indføre dem frit. Af denne årsag har Kommissionen allerede i sin »afgiftspakke«⁽²⁾ foreslået en tilpasning af momsstatserne og en afskaffelse af momsbetalingerne ved grænserne, hvilket ville resultere i, at de afgiftsfrie beløb for rejsende inden for Fællesskabets grænser ikke mere vil blive anvendt efter den 31. december 1992.

I øjeblikket består der fortsat store forskelle i afgiftsniveauet, hvilket undertiden medfører betydelige prisforskelle mellem medlemsstaterne. I dette tilfælde kan bevillingen af afgiftsfritagelse til indbyggerne i grænseområderne forøge forvridningen af konkurrencen og forårsage omlægninger i samhandelen. Anvendelsen af det nedsatte afgiftsfrie beløb for disse indbyggere kan helt klart have yderligere kontrolforanstaltninger til følge ved de indre grænser. Imidlertid er det på det nuværende stade af harmonisering i Fællesskabet Kommissionens opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt at foreslå en afskaffelse af dette nedsatte afgiftsfrie beløb for grænseområderne.

(¹) EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

(²) Dok. KOM(87) 322 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2698/87
af Beate Weber (S—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. marts 1988)

(89/C 36/40)

Om: Samarbejdet mellem EF og EFTA i forbindelse med forfølgelse af miljøforbrydelser

1. I det fjerde handlingsprogram på miljøområdet gør Kommissionen opmærksom på nødvendigheden af et samarbejde mellem EF og EFTA i forbindelse med miljø-sager. Det er også påkrævet i forbindelse med havforurening. Hvordan kan Kommissionen garantere, at det fornødne bevismateriale fra et græsk tankskib, der har forurenset svensk farvand, sikres, når skibet lægger til i en fransk havn?

2. Hvordan kan den græske regering i den samme sag bevæges til et bedre samarbejde, henholdsvis retslig hjælp?

Baggrunden for dette spørgsmål er et konkret tilfælde, hvor et græsk tankskib den 10. september 1987 har udledt olie i vestsvenske farvande. De svenske myndigheder har forsøgt at få hjælp via den næstfølgende anløbshavn Marseille. Det franske politi svarede imidlertid først på en indtrængende anmodning fra Interpol og den svenske ambassade — og ganske vist for sent til at kunne gribe ind. De græske myndigheder blev anmodet om hjælp, men har ikke reageret på nogen måde.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(26. august 1988)

Samarbejdet mellem Det Europæiske Fællesskab og EF-TA-landene på miljøområdet har hidtil været rent formelt. I tilfælde såsom det af det ærede medlem beskrevet, findes der forskellige instrumenter til internationalt samarbejde, hvori det antages, at hvis myndighederne i det land, i hvis vande ulykken finder sted, anser ulykken for at være alvorlig nok, tilkalder de hjælp fra andre landes myndigheder.

Den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen af 1978 hertil. Denne konvention vedrører generelt forebyggelse af forurening fra skibe (Sverige, Grækenland og Frankrig har alle underskrevet protokollen, der trådte i kraft den 2. oktober 1983; Kommissionen deltager i konventionens arbejde, men Fællesskabet er ikke kontraherende part).

Overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre skadelige stoffer, der blev undertegnet i Bonn den 13. september 1983 af bl.a. Frankrig, Sverige og Fællesskabet. Denne overenskomst er endnu ikke trådt i kraft, og ville kun være relevant, hvis ulykken havde fundet sted inden for det område, den dækker. I så tilfælde ville imidlertid både Sverige og Frankrig som kontraherende parter i den »gamle« Bonn-overenskomst af 1969, som vil blive erstattet af den ovenfor nævnte Bonn-overenskomst af 1983, så snart denne træder i kraft, være forpligtet til at informere hinanden om ulykker, såsom dem det ærede medlem nævner, og — om nødvendigt — yde hinanden hjælp ved rensningsoperationerne.

Memorandum af Understanding on Port-State Control, Paris, trådte i kraft den 1. juli 1982 undertegnet af alle EF-medlemsstater (undtagen Luxembourg), Finland, Norge og Sverige (EF undertegnede ikke, men Kommissionen deltager i arbejdet, i det udvalg der blev nedsat til dette memorandum).

I del 5 i memorandummet (Operational Violations) står der følgende:

»På anmodning fra en anden myndighed bestræber myndighederne sig på at skaffe bevismateriale vedrørende mistanke om overtrædelse af kravene vedrørende drift i regel 10 i den internationale forordning af 1972 til forebyggelse af forurening på havet og i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokol af 1978 hertil. Er der mistanke om overtrædelser i form af udledning af skadelige stoffer vil en myndighed på anmodning fra en anden myndighed aflægge besøg i havn på det skib, der mistænkes for en sådan overtrædelse, for at indhente oplysninger og eventuelt udtage prøver af eventuelle forurenende stoffer.«

Kommissionen mener, at der i tilfælde, som det ærede medlem nævner, inden for de eksisterende internationale rammer gives instrumenter til, at en stat, der mener at have lidt skade ved en sådan begivenhed, kan tage skridt til og/eller påkalde sig andre staters samarbejde, der er part i de relevante internationale aftaler.

Kommissionen anerkender samtidig, at der er nogle problemer omkring gældende forordninger og bestemmelser gennemførelse eller effektivitet og ønsker at henlede det ærede medlems opmærksomhed på Kommissionens svar på Marcel Remacles spørgsmål nr. 2463/87⁽¹⁾, der indeholder oplysninger om Kommissionens planer på området.

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 7. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2736/87

af Ben Visser (S—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. marts 1988)

(89/C 36/41)

Om: Afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler

Begrundelse:

Det fremgår af direktiv 83/182/EØF⁽¹⁾, Kommissionens forslag (dok. C2-215/86 — KOM(87) 14 endel.) og anden betænkning af Cassidy (dok. A2-173/87), at der ved midlertidig indførsel af et transportmiddel til et andet EF-land stadigvæk indrømmes en afgiftsfritagelse i en sammenhængende eller ikke sammenhængende periode på højst seks måneder pr. tolv måneder, når der er tale om erhvervsmæssig tilknytning til dette land. Men de enkelte EF-lande kan anvende en længere periode end seks måneder. Således opererer Nederlandene med en maksimumsperiode på tolv måneder pr. periode af tolv måneder. Men i Frankrig gælder i teori og praksis en maksimumsperiode på seks måneder.

1. Er Kommissionen enig med forespørgeren om, at det er ønskværdigt, at maksimumsperioden på seks måneder forlænges til f.eks. ni måneder, også hvis der ikke er tale om en erhvervsmæssig tilknytning?
2. Er Kommissionen rede til at tage skridt over for de franske myndigheder og andre lande, som lægger tidsrummet på seks måneder til grund, for at få disse lande til snarest muligt at forlænge dette tidsrum?
3. Er Kommissionen rede til om nødvendigt selv at fremsætte et forslag om forlængelse af nævnte frist på seks måneder til f.eks. ni måneder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 59.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(24. juni 1988)

1. Ordningen i direktiv 83/182/EØF for midlertidig indførsel til privat brug gælder generelt kun for personer, der har sædvanligt opholdsted uden for den medlemsstat, hvori køretøjet indføres midlertidigt, og kun for en periode på seks måneder for hver tolv månedersperiode (det sidstnævnte kriterium — »privat brug« — er ikke aktuelt i dette tilfælde).

For så vidt angår kravet om »sædvanligt opholdssted« skal det bemærkes, at artikel 7, stk. 1, i nævnte direktiv indeholder almindelige regler for fastlæggelse af bopæl, der defineres som: »... det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, det vil sige mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et privat og erhvervsmæssigt tilhørsforhold...«.

Ifølge disse almindelige regler falder f.eks. en turist, som indfører sit køretøj til privat brug i en medlemsstat, kun ind under ordningen for midlertidig indførsel, hvis han højst opholder sig 184 dage pr. kalenderår i den pågældende medlemsstat. Ved længere ophold flyttes det sædvanlige opholdssted til det nye opholdsland, hvorefter den pågældende ikke længere falder ind under ordningen.

Kommissionen finder derfor generelt, at tidsrummet på seks måneder pr. tolv månedersperiode er passende, når der er tale om personlig og privat brug af et køretøj, idet der dog samtidig er fastsat visse undtagelsesbestemmelser i tilfælde af længerevarende ophold (for studerende og i tilfælde af, at et køretøj benyttes til regelmæssigt at tilbagelægge en strækning på den medlemsstats område, hvori den midlertidige indførsel foregår, for at brugeren kan komme frem og tilbage mellem sit sædvanlige opholdssted og sin arbejdsplads).

Der skal endvidere mindes om, at medlemsstaterne i henhold til artikel 9, stk. 1, andet punktum, på begæring af den indførende person kan tillade indførsel i en periode, der er længere end den ovenfor nævnte.

2. og 3. Kommissionen finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at søge at forlænge fristen fra seks til ni måneder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2779/87

af Lambert Croux (PPE—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. marts 1988)

(89/C 36/42)

Om: Videnskabelige og tekniske samarbejdsnet i henhold til den første stimuleringsplan

Kommissionen oplyste i sin meddelelse til Rådet om SCIENCE-planen for 1988—1992 (KOM(87) 443 endel.,

s. 3), at 2 550 forskere i maj 1987 deltog i 346 fælles forsknings- og udviklingsprojekter som led i den første plan om stimulering af forskersamarbejde og -udveksling i Europa, og at af disse projekter havde 32 ført til oprettelse af samarbejds- og udviklingsnet.

Kommissionen bedes oplyse:

1. På hvilke forsknings- og udviklingsområder disse samarbejdsnet findes (med angivelse af forskningens formål).
2. I hvilken kategori af institutioner (universiteter, forskningscentre, industrien) de pågældende forskere arbejder.
3. Hvilke medlemsstater de pågældende forskere kommer fra, og om det er muligt at angive årsagerne til eventuelle variationer i medlemsstaternes deltagelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(7. juli 1988)

1. Planen til stimulering af det europæiske videnskabelige og tekniske samarbejde 1985—1988⁽¹⁾ omfatter, som det også vil være tilfældet for den nye SCIENCE-plan⁽²⁾ 1988—1992 — alle discipliner inden for de eksakte videnskaber og naturvidenskaberne. De projekter, der blev udvalgt inden for rammerne af 1985—1988-planen, og der med de forskere, som har fået økonomisk støtte, repræsenterer alle videnskabelige discipliner, dvs. biologi, videnskabelig instrumentering, matematik, oceanografi, optik, fysik, geofag osv.

2. Ca. 60% af de forskere, som har fået økonomisk støtte i henhold til planen for 1985—1988 kommer fra universiteter og 35% fra forskningscentre; de sidste 5% er fra industrilaboratorier. De industrirepræsentanter, som har været med fra starten af programmet, har selv ønsket, at grundforskning og forskeruddannelse på de områder, de havde særlig interesse for, blev gennemført ved universiteter og forskningsinstitutter. Kommissionen noterer sig imidlertid med tilfredshed, at også denne gruppes direkte deltagelse i programmet i øjeblikket er i stigning.

Alle EF-medlemsstater deltager aktivt i 1985—1988-planen. Denne deltagelse skifter fra år til år, men generelt er de nye medlemsstater særlig aktive.

Kommissionen sender det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat en serie grafiske fremstillinger, som giver et bedre overblik over situationen, herunder udviklingen mellem 1983 og 1987 (dvs. inklusive den

periode, hvor Fællesskabet gennemførte sine forsøg til stimulering af effektiviteten af EØF's videnskabelige og tekniske potential) (¹).

(¹) EFT nr. L 83 af 25. 3. 1985, s. 13.

(²) Dok. KOM(87) 443.

(³) EFT nr. L 181 af 6. 7. 1983, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2793/87

af Thomas Raftery (PPE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. marts 1988)

(89/C 36/43)

Om: Forbud mod anvendelse af hormoner — oprettelse af en teknisk ekspertkomité (TEC)

USA har anmodet om oprettelse af en teknisk ekspertkomité (TEC) i henhold til GATT-normerne, med henblik på at undersøge den videnskabelige begrundelse for forbuddet mod anvendelsen af hormoner. EF har imidlertid obstrueret dette initiativ. Bør Kommissionen ikke følge reglerne og gå med til en neutral undersøgelse af de videnskabelige kendsgerninger, eller frygter man, at resultatet af TEC's undersøgelse vil undergrave direktivet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(15. juli 1988)

Det er rigtigt, at USA har anmodet om oprettelsen af en teknisk ekspertgruppe i henhold til GATT-koden om de tekniske handelshindringer i forbindelse med direktiv 88/146/EØF om hormoner.

Fællesskabet har modsat sig denne anmodning, da denne kode som sådan ikke gælder for processer og produktionsmetoder, men kun for normer udtrykt som færdigvarens karakteristika, sådan som den præsenterer sig ved import. Men forbuddet mod anvendelsen af hormoner ved opdræt er en regel for produktionsmetoder og ikke en norm for det importerede produkt.

Fællesskabet kan således ikke acceptere den udvidelse af kodens anvendelsesområde, som oprettelsen af en teknisk ekspertgruppe ville indebære, men det har derimod erklæret sig parat til at acceptere et juridisk »panel« for at undersøge direktivets forenelighed med den eneste bestemmelse i koden om processer og produktionsmetoder (artikel 14, stk. 25), der vedrører tilfælde af omgåelse af forpligtelserne i koden ved en proces eller produktionsmetode. USA har hidtil ikke accepteret denne løsning.

Der består fortsat dybe meningsforskelle, der går tilbage til selve kodens forhandling, mellem Fællesskabet og USA om kodens anvendelsesområde. Fællesskabet kan ikke acceptere, at en af dets partnere under forhandlingerne i Uruguay-Runden sikrer sig en betydelig fordel ved gennem en anfægtelig anvendelse af bilæggelse af tvister at opnå en udvidelse af kodens anvendelsesområde. Dette er den fundamentale grund til Fællesskabets holdning, der tager sigte på fundamentale interesser, der langt overstiger spørgsmålet vedrørende hormondirektivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2796/87

af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. marts 1988)

(89/C 36/44)

Om: Brug af bevillinger ved kombineret tredjelands-transport mellem Italien og Tyskland med »Rollen-de Landstrasse«

I henhold til aftaler mellem Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland og Italien om vejgodstransport kræves der EF-bevilling for landevejstransport mellem Tyskland og Italien udført af en nederlandsk transportvirksomhed. Ifølge EF-direktiv 75/130/EØF (¹) om kombineret godstransport kræves der ingen kontingent eller bevilling for kombineret transport.

Kan Kommissionen erklære sig enig med mig i, at dette betyder, at der ikke skal kræves bevilling og altså heller ikke EF-tilladelse af en nederlandsk transportvirksomhed, der udfører en tredjelands-transport mellem Italien og Forbundsrepublikken Tyskland under anvendelse af den eksisterende rullende landevejsforbindelse, hvorved hele kombinationen (trækkende og trukket enhed) placeres på toget?

(¹) EFT nr. L 48 af 22. 2. 1975, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(7. juli 1988)

I den tyske nationale lovgivning til gennemførelse af Rådets direktiv 75/130/EØF er der i stk. 4 i »Verordnung über den grenzüberschreitenden Kombinierten Verkehr« i den nye version af 18. februar 1988 en bestemmelse om, at såfremt vej køretøjer transporteres med jernbane (»Rol-

lende Landstrasse«), kan disse frit tilbagelægge en indledende og afsluttende vejstrækning, uden at de behøver nogen tilladelse. Som følge deraf og i overensstemmelse med direktiv 79/130/EØF er det muligt for nederlandske transportvirksomheder at udføre vejtransportoperationer fra Forbundsrepublikken Tyskland til Italien i form af »Rollende Landstrasse« uden nogen fællesskabstilladelse.

gjort tidligere, fortsat tage hensyn til dette aspekt, når den skal godkende udviklingsprojekter, og specielt når disse vedrører husdyrhold.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat en fortegnelse over de projekter vedrørende husdyrhold og tilknyttede områder, som den har finansieret i Botswana.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2811/87

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. marts 1988)
(89/C 36/45)

Om: EF-støtte til opdræt af vildt og kvægavl i Afrika

I Botswana, Sydafrika, Namibia og Zimbabwe findes der forskellige projekter med henblik på opdræt af afrikansk vildt på store områder omfattende titusinder af hektarer.

På den anden side driver man også i lande som Botswana intensiv kvægavl på den tørre savanne, hvorved der efter nogen tid truer med at opstå noget i retning af en Sahel-tilstand.

En Cites-biolog har i denne forbindelse talt om en »vanvittig EF-sponsorering«.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang den er inddraget i projekter af denne art? Hvilke beløb er der tale om? Hvad er formålet? Er faren for Sahel-tilstande virkelig reel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(7. september 1988)

Hvad angår EF's udviklingsbistand til Botswana, ligger det først og fremmest Kommissionen på sinde at finde en passende balance mellem udviklingsbehovene og bevarelsen af naturressourcerne. Indikativprogrammerne vedrørende udnyttelsen af fællesskabsbistanden, og specielt indikativprogrammet under Lomé III, afspejler på behørig vis denne fremgangsmåde.

Siden Botswana tiltrådte Lomé-konventionen i 1975, har Kommissionen finansieret et antal husdyrholdsprojekter og tilknyttede projekter vedrørende vildtbestanden, som alle har haft til formål at forbedre forvaltningen af græsningssarealerne, forebygge overgræsning, sikre bedre husdyrholdsteknikker samt forbedre afsætningen af kvæg og mindre husdyr (får og geder).

Kommissionen er fuldt opmærksom på, at økosystemet i Botswana er meget skrøbeligt og den vil, ligesom den har

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2825/87

af Ludivina Garcia Arias (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. marts 1988)
(89/C 36/46)

Om: Boligstøtte fra EKSF til Spanien i 1986 og 1987

Vil Kommissionen give en så detaljeret oversigt som mulig over modtagne anmodninger om erhvervelse eller opførelse af boliger under EKSF, hvilke steder de blev imødekommet, samt hvilket administrativt apparat, der er etableret i den anledning for Spanien i 1986 og 1987?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(6. juli 1988)

Ved Kommissionens afgørelse af 9. september 1986 blev der bevilget følgende beløb til EKSF-industriene i Spanien i forbindelse med tiende program for økonomisk støtte til sociale boliger til arbejdstagere i EKSF-industriene, anden tranche, som omfatter årene 1986—1988:

- kulindustrien: 3 000 000 ECU (= 413 172 000 pta.)
- jern- og stålindustrien: 3 500 000 ECU (= 482 034 000 pta.)

På grundlag af denne afgørelse blev der — og vil der blive — indgået en række lånekontrakter i de regioner, hvor EKSF-industriene er beliggende:

- Asturien: 247 903 200 pta. (kulindustrien) og 192 813 600 pta. (jern- og stålindustrien).
- Baskerlandet: 241 017 000 pta. (jern- og stålindustrien)
- Castilla-Leon: 123 951 600 pta. (kulindustrien)
- Catalonien: 41 317 200 pta. (kulindustrien) og 48 203 400 pta. (jern- og stålindustrien).

I samarbejde med de regionale regeringer, der er kompetente med hensyn til boliger, er der blevet oprettet en

række regionale udvalg, hvor administrationen og arbejdsmarkedets parter er repræsenteret. Disse udvalg rådgiver Kommissionen vedrørende bestemmelserne for tildeling af lån og valg af finansielt mellemlid og fungerer som kontrolorgan i forbindelse med de enkelte sager.

Udvalget afgiver udtalelse om hver ansøgning, hvorefter den fremsendes til Kommissionen med henblik på dennes godkendelse; dette udvalg spiller således en væsentlig rolle som Kommissionens talepartner.

Den person, der ønsker at få et EKSF-boliglån, henvender sig til sin arbejdsgiver, der udleverer ansøgningsblanketterne og efter attestation fremsender dem til det regionale udvalg, der påser, at reglerne for tildeling af lån overholdes. Den finansielle formidler undersøger sagen for så vidt angår solvens og sikkerhed. Efter positiv udtalelse fra ovennævnte instanser fremsendes sagen til Kommissionen, der godkender den og formidler udbetalingen.

Udbetalingerne indledtes i januar 1988; der er indtil dato udbetalt EKSF-lån til 58 nybygninger og en modernisering af en ældre bygning; samtlige boliger er beliggende i Asturien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2838/87

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. marts 1988)

(89/C 36/47)

Om: Undersøgelse af fattigdom i byområder

Under mødet i den tværpolitiske gruppe af lokale og regionale medlemmer af Europa-Parlamentet om EF og konsekvenserne af tiltagende fattigdom i store byområder blev det anført, at resultaterne af en kommissionsfinansieret undersøgelse af de sociale problemer i Fællesskabets kritiske byområder blev holdt hemmelige. Formålet med denne undersøgelse var at vurdere mulighederne for udarbejdelsen af en kartografi over fattigdom i byerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvad resultaterne af denne undersøgelse var?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(27. juli 1988)

Den af det ærede medlem omtalte undersøgelse vedrørte udelukkende muligheden for at udarbejde og løbende ajourføre et kort over »kritiske zoner« i Fællesskabet, dvs. områder, der er kendetegnet ved en kumulering af kvantificerbare sociale problemer. I den første fase viste det sig,

at selv om det ville være muligt at etablere og ajourføre en brugbar database, ville det indebære betydelige ekstra budgetmidler.

Rent bortset fra presset fra andre sider på de i forvejen sparsomme budgetmidler fandt man, at det ikke var rimeligt at gennemføre et sådant særskilt initiativ sideløbende med opstillingen af prioriteringer i forbindelse med reformen af strukturfondene, da dette arbejde ud over at operere med målgrupper også er baseret på geografiske kriterier.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2843/87

af Marijke Van Hemeldonck (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. marts 1988)

(89/C 36/48)

Om: Etableringsbestemmelserne for store supermarkeder

Kan Kommissionen oplyse, om der i samtlige medlemsstater eksisterer etableringsbestemmelser for stormagasiner og store supermarkeder med henblik på beskyttelse af detailhandelen?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke kriterier der anvendes i forbindelse med forholdet til befolkningstæthed, placering i boligområder, langs med hovedveje, etc.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(7. juli 1988)

Kommissionen henviser venligst det ærede medlem til de svar, den har givet på de skriftlige forespørgsler nr. 576/78 af André Damseaux⁽¹⁾, nr. 202/79 af Guillaume Schyns⁽²⁾, nr. 1300/79 af André Damseaux⁽³⁾, nr. 2292/83 af David Curry⁽⁴⁾, nr. 1632/85 af Ernest Mühlen⁽⁵⁾, og den sender direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat en kopi af sine studier i serien »Commerce et distribution«.

- nr. 4/1978 »Les orientations de l'urbanisme commercial en Europe«
- nr. 8/1982 »Changements dans les équipements du commerce de détail en Europe«
- »Mise à jour 1987 des mesures concernant le commerce prises par les États membres de CE« (Uddrag vedrørende »Dispositions relatives à la construction de nouvelles unités commerciales«),

hvor han finder svar på sine spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT nr. C 257 af 30. 10. 1978.

⁽²⁾ EFT nr. C 214 af 27. 8. 1979.

⁽³⁾ EFT nr. C 86 af 8. 4. 1980.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 173 af 2. 7. 1984.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 106 af 5. 5. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2849/87
af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. marts 1988)
(89/C 36/49)

Om: Køre- og hviletidkontrol inden for vejtransporten

Har Kommissionen kendskab til de tekniske muligheder, som den såkaldte black box (køretøjsmonitor med data-cassette) rummer med hensyn til køre- og hviletidkontrol inden for vejtransporten?

Deler Kommissionen den opfattelse, at et sådant udstyr er bedre egnet som kontrolapparat end det nuværende tachometer?

Planlægger Kommissionen at fremme anvendelsen af denne black box inden for vejtransporten, eller eventuelt gøre den obligatorisk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(7. juli 1988)

Kommissionen er opmærksom på den af det ærede medlem anførte tekniske udvikling.

Der er blevet indledt drøftelser i Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling af forordning (EØF) nr. 3821/85⁽¹⁾, og det er på nuværende tidspunkt endnu for tidligt at fremkomme med endelige udtalelser på dette område.

Inden Kommissionen officielt tillader anvendelse af det ene eller det andet apparat, vil den ikke blot omhyggeligt evaluere de tekniske kendetegn og pålideligheden, men også alle andre aspekter i denne forbindelse, især de økonomiske og erhvervsmæssige følger af en eventuel forpligtelse til at anvende dette apparat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2870/87
af Llewellyn Smith (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. marts 1988)
(89/C 36/50)

Om: Dokumentation vedrørende kontrol med nukleart materiale

Hvilke bestemmelser findes der i Kommissionen om frigtelse til Europa-Parlamentet af dokumentation vedrørende kontrolforanstaltninger herunder de fuldstændige tekster vedrørende behandlingsmuligheder for hver af følgende anlæg i EF:

- Sellafield, Dounreay oparbejdningsanlæg (Det Forenede Kongerige)
- Oparbejdningsanlægget i Mol (Belgien)
- Cap de la Hague, oparbejdningsanlæg i Marcoule (Frankrig)
- Oparbejdningsanlægget i Karlsruhe, (Forbundsrepublikken Tyskland)
- Anlæg for opbevaring af brugt nukleart brændsel i Ahaus, Karlsruhe, Gorleben og Vergassen (Forbundsrepublikken Tyskland).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
(26. juli 1988)

Standardformularerne (Facility Attachments) udarbejdes af Fællesskabet og IAEA i henhold til artikel 39 i kontrolaftalen mellem Fællesskabet, dets medlemsstater og IAEA. Disse standardformularer drejer sig om de konkrete kontrolforanstaltninger for de enkelte anlæg (flux, anbringelse, behandlingsmetoder for det nukleare materiale, udstyr, rumlig indeslutning, tilsyn osv.). Standardformularerne er derfor fortrolige, og Kommissionen kan ikke frigive dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2871/87
af Llewellyn Smith (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. marts 1988)
(89/C 36/51)

Om: Alternative energikilder og rationel udnyttelse af energi

Kan Kommissionen give oplysninger om finansiering for hvert enkelt år fra 1974 til 1987 af forskning vedrørende anvendelse af vedvarende energi og rationel udnyttelse af energi og om budgettet for 1988, 1989, 1990 og for fremtiden vedrørende:

- a) forskning og udvikling med omkostningsfordeling vedrørende energikilder fordelt på forskningsområde og land
- b) forskning og udvikling med omkostningsfordeling vedrørende rationel udnyttelse af energi fordelt på forskningsområde og land
- c) forsøgsprojekter inden for alternative energikilder fordelt på forskningsområde og land

- d) forsøgsprojekter vedrørende rationel udnyttelse af energi fordelt på forskningsområde og land
- e) udviklingen af forskningen og forsøg med alternative energikilder og rationel udnyttelse af energi i de fælles forskningscentre fordelt på forskningsområde.

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvorledes resultatet af forsøgsprojekterne blev vurderet, hvorledes oplysninger vedrørende projekter, der er gennemført med succes, udbredes og hvilke andre foranstaltninger der træffes for at ansøre medlemsstaterne til at acceptere projekterne.

Har Kommissionen gennemført forskning vedrørende udnyttelse af resultaterne af forsøgsprojekter i EF? I bekræftende fald, hvad viser disse undersøgelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(29. august 1988)

De detaljerede oplysninger frem til 1987, som der anmodes om i spørgsmålet, vil af Kommissionen blive sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

For så vidt angår aktionerne med omkostningsdeling vedrørende ikke-nuklear energi og rationel udnyttelse af energi, er der i øvrigt efter iværksættelsen af de tre første programmer ved at blive udarbejdet et fjerde program (1989—1992) (1), hvortil det anslås, at der skal afsættes 122 mio ECU.

For så vidt angår Det Fælles Forskningscenter er der i forslaget til særlige forskningsprogrammer for 1988—1991, som befinder sig hos Rådets og Parlamentets instanser, planlagt aktiviteter under kapitlet: »Referencemetode for ikke-nuklear energi«.

Til særprogrammerne anslås den nødvendige delvise finansiering til 10,6 mio ECU. Eventuelle yderligere ressourcer vil kunne komme fra arbejder udført for tredjepart.

Inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 3640/85 (2) om ydelse af finansiel støtte til fremme af demonstrationsprojekter og industrielle pilotprojekter på energiområdet er der afsat et nødvendigt anslået beløb på 350 mio ECU for perioden 1986—1989.

Med hensyn til vellykkede energidemonstrationsprojekter udbredes oplysningerne på flere forskellige måder:

- Gennem udgivelse af de såkaldte flag-brochurer, indeholdende de grundlæggende data om de enkelte projekter, og af slutrapporterne, med detaljerede oplysninger om disse projekter, samt sektorkataloger, hvori der er oplysninger om alle kontraherede projekter inden for de enkelte sektorer.
- Via Kommissionens on-line SESAME-database, hvis anvendelse søges udbredt i vide kredse.
- Gennem en mere direkte form for videregivelse af informationer, som foregår ved hjælp af workshops arrangeret af Kommissionen på stedet for velafsluttede projekter.

Kommissionen deltager ligeledes i adskillige konferencer om året for at gøre opmærksom på resultaterne af demonstrationsprojekterne. Endelig deltager Kommissionen regelmæssigt i udstillinger og messer, hvor der kan forventes et interesseret publikum.

I begyndelsen af 1988 etablerede Kommissionen et kontaktnet med centrale organisationer på energiområdet i alle medlemsstater. Disse er nationale organisationer, som er beskæftiget med forbedring af energieffektiviteten og udbredelse af anvendelsen af nye og vedvarende energikilder i deres lande, og som medtager oplysninger om Kommissionens program i deres aktiviteter.

For så vidt angår evalueringen af demonstrationsprojekterne, der for størstedelens vedkommende er igang, er Kommissionen ved at udarbejde et forslag baseret på en uafhængig ekspertvurdering. Det drejer sig hovedsagelig om at måle virkningen af disse projekter på den fremtidige udvikling inden for dette område, bl.a. i forhold til medlemsstaternes programmer.

(1) Dok. KOM(87) 491 endelig udg./2.

(2) EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2880/87
af James Ford (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. april 1988)
(89/C 36/52)

Om: Den foreslåede indførelse af personskat i Det Forenede Kongerige

Finder Kommissionen, at det er lovligt, at myndighederne i Det Forenede Kongerige anvender valglisterne både som grundlag for tildeling af stemmeret og som beskatningsgrundlag, hvilket vil være en følge af den foreslåede indførelse af en personskat (samfundsskatten)? Ville konsekvensen ikke være, at de mindre velstillede borgere blev

tilskyndet til ikke at lade sig optage på valglisterne, og ville dette ikke i realiteten betyde en trussel mod deres grundlæggende menneskerettigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(30. november 1988)

Kommissionen mener ikke, at den er kompetent til at skride ind i denne sag.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2884/87
af Willy Kuijpers (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(8. april 1988)

(89/C 36/53)

Om: Bortskylning af sand ud for den belgiske kyst

Ud for den belgiske kyst har man allerede igennem længere tid haft problemer med bortskylning af sand. Således er der alene under vinterstormen i januar ud for 1,2 km af den 14 km lange kyststrækning i De Haan-kommune bortskyllet mellem 30 000 og 40 000 m³ sand.

Denne bortskylning af sand, som også skader bl.a. naturreservatet Het Zwin, som langsomt mudrer til, må løses ved en strukturændring på grund af følgerne for miljøet generelt og kystturismen i særdeleshed.

For øjeblikket er ingeniørerne fra bro- og vejvæsenet i færd med at udarbejde en række forslag til løsning af problemet, hvilket kræver investeringer på mellem 1 og 1,5 mia bfr.

Kan Kommissionen oplyse, om andre medlemsstater har lignende problemer, og hvilke strukturelle løsninger, der er blevet foreslået?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(27. juli 1988)

Problemet med sanderosion langs kysterne er blevet behandlet af andre medlemsstater som et væsentligt led i det generelle kysterrosionsproblem.

Der er på dette område offentliggjort to rapporter, hvor det ærede medlem vil kunne finde nyttige oplysninger: en rapport fra Consiglio Nazionale delle Ricerche fra 1981, hvor der findes tekniske anbefalinger vedrørende beskyttelse af kysten og havbunden mod erosion.

Endvidere omfatter CORINE-programmet, der blev vedtaget af Rådet i 1985, et kysterrosionsprojekt, der blev påbegyndt i januar 1988, og som bl.a. vil gøre det muligt at ajourføre ovennævnte dokumentation.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2886/87

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. april 1988)

(89/C 36/54)

Om: Bekæmpelse af den sure nedbør

Igennem nogle år har der både på nationalt og europæisk plan været ført en stadig mere omfattende politik, hvis mål er at bekæmpe den luftforurening, som er forårsaget af den sure nedbør. Nogle lande har på det punkt allerede truffet mere vidtgående foranstaltninger end andre.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der allerede har taget skridt til at bekæmpe årsagerne til denne luftforurening, hvilke konkrete forholdsregler der er truffet og hvilke resultater der tilsigtes?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilke lande der hidtil ikke har foretaget sig noget desangående?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2887/87

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. april 1988)

(89/C 36/55)

Om: Taloplysninger om den sure nedbør

Sur nedbør er et fænomen, som i de seneste år har været stærkt fremme i pressen på grund af dens katastrofale følger for miljøet.

Kan Kommissionen i den forbindelse ved hjælp af de seneste tal oplyse, hvorledes problemet har udviklet sig i de enkelte lande? Kan der ligeledes for hver enkelt medlemsstat fastsættes et beløb for omkostningerne ved de økonomiske og økologiske skader, der er opstået i løbet af de sidste fem år?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
på skriftlige forespørgsler nr. 2886/87 og nr. 2887/87**

(6. september 1988)

Efter at man har gjort sig problemet med sur nedbør klart, har man gennemført mange undersøgelser for at få en bedre forståelse af årsagerne bag problemet og af, hvilke processer der fører til sur regn.

Det står således nu klart, at der ikke blot er tale om sur regn, men også om tørdeposition af svovl og andre forsurende stoffer. Der tales derfor ofte om »sur deposition«.

Kommissionen gør opmærksom på, at der som led i dens flerårige forsknings- og udviklingsprogrammer på miljøområdet ⁽¹⁾ (1986—1990) er igangsat samordnede aktioner bl.a. vedrørende luftforurenende stoffers fysisk/kemiske adfærd samt virkningerne heraf på økosystemerne.

Der kan nu gives et generelt billede af den udlednings-, transport-, reaktions- og afsætningscyklus, der gør sig gældende i forbindelse med sur deposition.

Det er imidlertid langt mere vanskeligt at vurdere, hvorledes sur regn fordeler sig på medlemslandene, hvilke tendenser der kan konstateres i afsætningen af sur deposition, og hvad de reelle virkninger heraf er på miljøet.

Grunden til, at denne vurdering er så vanskelig, er, at der ikke foreligger kohærente data. De overvågningsstationer, der er etableret til måling af fænomenet, har kun fungeret i få år, og der er ikke mange af dem. Endvidere registreres der store udsving i sulfatdepositionernes surhedsgrad i løbet af ganske korte perioder, hvorfor det ofte er vanskeligt at fastslå gennemsnitsværdier eller signifikante tendenser.

I en undersøgelse af 120 lokaliteter, for hvilke man rådede over data mindst fem år tilbage, udviste kun 29 lokaliteter en statistisk signifikant stigning i surhedsgraden.

Kommissionen er ikke i stand til at give en detaljeret beskrivelse af forholdene, problemets udvikling og medlemmernes forholdsregler i hvert enkelt tilfælde. Dette ville i sig selv være en komplet undersøgelse. Der kan dog gives visse generelle indikationer bl.a. på basis af EMEP's data og modeller (European Monitoring and Evaluation Programme — Det Europæiske overvågnings- og vurderingsprogram), der giver en vis ide om tendenserne.

De højeste værdier findes langs en zone, der går gennem den nordlige del af Forbundsrepublikken Tyskland, Benelux-landene, Nordfrankrig og den østlige del af Storbritannien. I en vis udstrækning afspejler denne fordeling svovldioxidens kilder, men det er klart, at en stor del af den deponerede svovl i disse områder stammer fra steder længere væk. Det skønnes på basis af EMEP-modellen, at op til 77% af den svovl, der afsættes i Nederlandene, stammer fra andre lande, mens ca. 64% af svovldepositionerne i Danmark er af udenlandsk oprindelse. De største udledninger sker i Storbritannien, Forbundsrepublikken Tyskland og tredjelande.

Da dataene således er så usikre, er det vanskeligt at vurdere den sure nedbørs virkning på miljøet og økonomien. Nedenstående skema kan imidlertid tages som et vejledende skøn over omkostningerne med hensyn til bygninger.

Land	Omkostninger pr. år (mio ECU)	Kilde ⁽¹⁾
EF	550—2 800	ERL
Belgien og Luxembourg	830	OECD
Danmark	475	OECD
Nederlandene	900	OECD
Det Forenede Kongerige	4 500	OECD
Frankrig	325	OECD
Tyskland	7 250	OECD

⁽¹⁾ ERL — Environmental Resources Ltd (1983), London; OECD (1985), Paris.

Hvad angår skovene, har Fællesskabet netop oprettet et net til observation af skader, herunder luftforurenings-skader, jf. forordning (EØF) nr. 3328/86 ⁽²⁾. Dette net begyndte først at fungere i 1987, og det er derfor for tidligt at drage definitive slutninger, både med hensyn til skadernes omfang og deres årsag. Der er i øvrigt igangsat særlige aktioner for at nå frem til en bedre forståelse af forsureningsfænomenet i skovjord og metoder til retablering af skadede skove.

På grund af de mange komplekse fænomener, der spiller en rolle i forbindelse med sur nedbør, kan det ikke fastslås, hvilke af de forholdsregler der træffes af medlemsstaterne, der specifikt tager sigte på at mindske afsætningsgraden. Det er dog klart, at enhver foranstaltning til mindskelse af udledningerne bidrager til at forbedre situationen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 159 af 14. 6. 1986, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2933/87
af Llewellyn Smith (S—GB)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. maj 1988)

(89/C 36/56)

Om: Miljø

Hvor stor direkte eller indirekte finansiel støtte har British Nuclear Fuels plc (BNFL) modtaget årligt fra EF siden 1973 som et led i

- programmer til nedsættelse af radioaktive udslip i flydende form eller luftform
- sociale programmer eller EF-programmer for det nordvestlige Cumbria?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis
(23. september 1988)**

Der har hidtil kun i et enkelt tilfælde været givet støtte over Den Europæiske Socialfond til British Nuclear Fuels.

I 1987 modtog selskabet 25 739 £ til et fagligt uddannelsesprogram for 29 unge under 25 år, hvis kvalifikationer havde vist sig at være utilstrækkelige. Formålet var at uddanne dem til stillinger, der krævede anvendelse af ny teknologi. Det drejede sig om tekniske tegnere, der på North Cheshire College fik en uddannelse i CAD, som skulle sætte dem i stand til at beholde deres stilling.

Da denne type aktioner har ubegrænset prioritet på regionalt plan, og da der kun har været indgivet en eneste ansøgning, er Kommissionen ikke i stand til at sige noget om støttens regionale fordeling.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2935/87
af Marijke Van Hemeldonck (S—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1988)
(89/C 36/57)**

Om: Omfattende fiskedød i kanalen Gent-Terneuzen

I begyndelse af juni 1987 konstateredes en omfattende fiskedød i kanalen Gent-Terneuzen.

I min skriftlige forespørgsel nr. 1099/87 ⁽¹⁾ til Kommissionen anmodede jeg Kommissionen om at opfordre de nederlandske og belgiske myndigheder til at foretage en tilbundsående undersøgelse af denne fiskedød og om at træffe foranstaltninger med henblik på at forebygge en gentagelse.

Kommissær Clinton Davis svarede mig den 15. januar 1988, at Kommissionen ikke havde kendskab til disse forhold, og at den ville undersøge sagen hos de pågældende medlemsstater.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke resultater denne henvendelse har givet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 93 af 11. 4. 1988, s. 44.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(6. juli 1988)**

Kommissionen har stadig ikke modtaget de oplysninger, som den har anmodet medlemsstaterne om at give i denne sag. Den vil til sin tid skrive direkte til det ærede medlem.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2938/87
af Francesca Marinaro (COM—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1988)
(89/C 36/58)**

Om: Luxembourgske faglige organisationers diskriminering af indvandrede arbejdstagere

Ifølge lovgivningen i Storhertugdømmet Luxembourg betragtes alle arbejdstagere, der er beskæftiget på luxembourgsk territorium, som hørende til de respektive faglige organisationer uanset nationalitet, og de har pligt til at betale kontingent (via arbejdsgiveren) til disse organisationer. Til trods herfor er det kun arbejdstagere af luxembourgsk nationalitet, der har stemmeret og er valgbare i forbindelsen med valg i disse foreningers organer. Under disse omstændigheder er indvandrede arbejdstagere således ganske vist automatisk medlemmer af de faglige organisationer, men har ingen lovmæssig ret til at deltage i disses aktiviteter og kan hermed ikke deltage i den hovedsagelige varetager af egne interesser. Mener Kommissionen ikke, at de her beskrevne forhold vidner om en i nationaliteten begrundet forskelsbehandling, således som den forbydes i dels Traktatens artikel 48, dels forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ om arbejdskraftens frie bevægelighed?

Mener Kommissionen ikke, at alle arbejdstagere har ret til at deltage i oprettelsen af organisationer, der udelukkende har som mål at varetage deres interesser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 45/88
af Alonso Puerta Gutiérrez (COM—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. april 1988)
(89/C 36/59)**

Om: Anmodning om overtrædelsesprocedure mod den luxembourgiske stat om ligestilling af arbejdstagere fra EF-lande

I medfør af artikel 3, stk. 1, i den luxembourgiske lov af 4. april 1924 anses alle arbejdstagere, som er beskæftiget på landets territorium, som »hjemmehørende« i deres respektive faglige sammenslutninger uden hensyn til nationalitet. Som følge heraf er de forpligtede til at yde bidrag til disse sammenslutninger gennem arbejdsgiveren. Til trods for at de udenlandske arbejdstagere er underkastet denne generelle bestemmelse, er de i henhold til artikel 5 og 6 i samme lov afskåret fra at udøve en væsentlig rettilighed, som er et led i dette tilhørsforhold, nemlig stemmeret og valgbarhed. Følgelig har disse arbejdstagere ikke nogen mulighed for at gøre deres interesser gældende i disse sammenslutninger, som for en stor dels vedkommende er afhængige af deres bidrag og må forventes at forsvare deres interesser.

Den forhenværende dommer i EF-Domstolen, Pierre Pescatore, har givet udtryk for, at denne forskelsbehandling uden tvivl — i det mindste i forholdet til statsborgere fra Fællesskabets medlemslande — er ulovlig i henhold til EØF-Traktatens artikel 7 og de deraf afledte bestemmelser, især Rådets forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som knæsætter princippet om ligestilling i forbindelse med alle »sociale fordele«, herunder medlemsskab af fagforeninger. Vil Kommissionen indlede en overtrædelsesprocedure mod den luxembourgiske stat og forlange, at denne tildeler de udenlandske arbejdstagere — i det mindste arbejdstagere fra EF-landene — stemmeret og valgret ved valg i de faglige sammenslutninger?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
på skriftlige forespørgsler nr. 2938/87 og nr. 45/88
(8. juli 1988)**

Kommissionen er blevet underrettet om de forhold, som de ærede medlemmer henviser til i deres spørgsmål og har truffet de nødvendige foranstaltninger.

Den 8. april 1988 blev der sendt en skrivelse til de luxembourgiske myndigheder, hvori disse blev underrettet om, at denne situation kunne være uforenelig med fællesskabsretten efter Kommissionens opfattelse.

Kommissionen venter på nuværende tidspunkt på svaret fra de luxembourgiske myndigheder for at få kendskab til de foranstaltninger, de har truffet med henblik på at bringe sig i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne.

Kommissionen vil sende de ærede medlemmer de oplysninger, som den modtager.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2944/87
af Gilbert Deveze (DR—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. marts 1988)
(89/C 36/60)**

Om: Medansvarsafgift på korn

Finder Kommissionen det normalt på et tidspunkt, hvor den inden for rammerne af stabilisatorerne på landbrugsområdet foreslår en tillægsmedansvarsafgift (5% for 1988/89, 7,5% for 1989/90), og hvor Parlamentet godkender forhøjelsen af medansvarsafgiften, at Fællesskabet fortsat toldfrit eller til meget lave toldsatser importerer kornsubstitutter, idet det i 1986 importerede 27,5 mio

tons, hvilket udgjorde en stigning i forhold til 1984 og 1985?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på en omfattende reduktion af importen af kornsubstitutter, som illoyalt konkurrerer med tilsvarende EF-produkter, uden at de pålægges medansvarsafgift eller told?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(8. september 1988)**

Kommissionen følger med stor opmærksomhed udviklingen i importen af foder og især kornsubstitutter.

Når det gælder import, må Fællesskabet overholde forpligtelserne over for sine handelspartnere, især inden for GATT, og det har under de nuværende omstændigheder svært ved at se andre udveje end at søge at opnå en bedring af situationen inden for rammerne af GATT's Uruguay-Runden.

Kommissionen vil gerne minde om, at Rådet i forbindelse med beslutningerne om »stabilisatorerne« anmodede Kommissionen om at fremsætte forslag, der tager sigte på at øge anvendelsen af korn i foder. Kommissionen har efterkommet denne anmodning og venter nu på, at Rådet skal træffe beslutning om det fremsatte forslag. Parlamentet har afgivet udtalelse i forbindelse med prispakken 1988/89.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 22/88
af Stephen Hughes (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. april 1988)
(89/C 36/61)**

Om: Hudkræft forårsaget af brugt motorolie

Er Kommissionen bekendt med, at Ford International i Schweiz forsker i sammenhængen mellem brugt motorolie og hudkræft, og at en række olieselskaber, herunder Mobil, forsker i farerne for både autoriserede automekanikere og amatører?

Har Kommissionen på baggrund af, at størstedelen af den motorolie, der sælges i Det Forenede Kongerige, ikke er forsynet med en advarsel om den potentielle forbindelse mellem brugt motorolie og hudkræft, overvejet at udstede et direktiv, ifølge hvilket dåser med motorolie, der sælges til offentligheden, skal forsynes med en advarsel? Vil Kommissionen, hvis dette ikke er tilfældet, gøre rede for sine synspunkter og begrunde, hvorfor den har forholdt sig passiv på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(22. juli 1988)

Kommissionen er vidende om, at der forskes i den mulige sammenhæng mellem visse typer hudkræft og håndtering af visse former for brugt motorolie.

Kommissionen er meget opmærksom på dette problem og mener, at den eneste effektive metode, hvorigennem man kan reducere lidelser af denne art, er at forebygge forekomsten af kræfttilfælde hos de udsatte arbejdstagere.

I forbindelse hermed har Kommissionen forelagt Rådet et forslag ⁽¹⁾ til direktiv om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved under arbejdet at være eksponeret for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF). Dette forslag indeholder minimumsbestemmelser for beskyttelse af arbejdstagerne sammen med en fortegnelse over kræftfremkaldende stoffer i forbindelse med visse arbejdsprocesser.

I henhold til direktivet vil denne liste over visse stoffers kræftfremkaldende virkning blive ajourført regelmæssigt. I den forbindelse vil de brugte motorolier, hvis kræftfremkaldende virkning påvises, kunne optages på listen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 641 endelig udg. (EFT nr. C 34 af 8. 2. 1988, s. 9).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 50/88

af Domènec Romera i Alcàzar (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. april 1988)

(89/C 36/62)

Om: Harmonisering af lovbestemmelserne om ytringsfrihed

Under henvisning til, at hver medlemsstat har sin egen lovgivning om ytringsfrihed, som i første række berører massemedierne, og i betragtning af den forvirring, som de mange forskellige bestemmelser kan medføre samt hensigtsmæssigheden af at harmonisere disse før 1992, har Kommissionen da til hensigt at udarbejde bestemmelser på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(8. september 1988)

EØF-Traktaten indeholder ikke nogen direkte garanti for ytringsfriheden som sådan. Traktaten dækker enhver lønnet beskæftigelse, uanset hvilken økonomisk, kulturel, social eller anden sektor, den hører ind under. Den lønne- de beskæftigelse, der består i at udtrykke og formidle

holdninger, herunder især pressen og radio- og tv-transmission, nyder fordel af de rettigheder, der er stillet sikkerhed for i Traktaten, navnlig de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser. Disse rettigheder fortolkes og iværksættes af Fællesskabet på baggrund af de grundlæggende rettigheder, der indgår i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og især under hensyn til retten til at modtage eller udsende information og tanker på tværs af grænser (artikel 10) ⁽¹⁾.

I denne forbindelse ønsker Kommissionen at erindre om, at aviser — i lighed med lyd- og billedoptagelser — er omfattet af bestemmelserne om frie varebevægelser (artikel 30 til 36). I forlængelse af Grønbogen »Fjernsyn uden Grænser« og Parlamentets beslutninger har Kommissionen i øvrigt fremlagt et direktivforslag om radiospredning ⁽²⁾, hvoraf der blev udarbejdet en ændret udgave ⁽³⁾ under hensyntagen til Parlamentets udtalelse af 20. januar 1988. Formålet med dette direktiv er i fuldt omfang at sikre den frie bevægelighed for radiotransmitterede udsendelser inden for Fællesskabet, hvorved udvekslingen af tanker og kendskabet til de forskellige nationale kulturer og traditioner fremmes. Kommissionen gør opmærksom på, at en fri informationsstrøm på tværs af grænserne objektivt set og nødvendigvis styrker pluralismen i den information, der udsendes i de enkelte medlemsstater. Inden for rammerne af konkurrencereglerne overvåger Kommissionen, at virksomhederne inden for mediesektoren ikke foretager handlinger, der vil kunne øve indflydelse på samhandelen mellem medlemsstaterne og således forhindre, begrænse eller forvride konkurrencen og dermed informationspluralismen.

⁽¹⁾ For så vidt angår dette principps anvendelse på udvekslingen af radiotransmissionsydelser, se Grønbogen »Fjernsyn uden Grænser«, Dok. KOM(84) 300 endelig udg. af 14. juni 1984, s. 128 til 136.

⁽²⁾ EFT nr. C 179 af 17. 7. 1986, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. C 110 af 27. 4. 1988, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 51/88

af Domènec Romera i Alcàzar (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. april 1988)

(89/C 36/63)

Om: Det stigende antal jernbaneulykker

I EF-landene findes der omfattende og betydelige projekter inden for jernbanetraffikken — som eksempel herpå kan nævnes superlyntogene (TGV) og tennellen under Den Engelske Kanal.

Men samtidig med at der finder en teknisk modernisering sted af hovedlinjerne, viser de sekundære linjer ofte tegn på slitage ud over det acceptable, og der er derfor sket stadig flere ulykker i de senere år. Det foreskommer derfor

at være nødvendigt at fjerne »sorte pletter« ved enten at udføre de mest påtrængende reparationsarbejder eller nedlægge de pågældende linjer.

Har Kommissionen overvejet, om det ville være hensigtsmæssigt at udarbejde en liste over de europæiske jernbaners mest påtrængende behov — udelukkende ud fra et sikkerhedssynspunkt — og at anmode medlemsstaterne om at iværksætte de nødvendige forbedringer med tilstand fra Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(4. juli 1988)

Sikkerhedsniveauet inden for jernbanetransporten er meget tilfredsstillende, hvis man sammenligner det med sikkerhedsniveauet inden for vejtrafikken.

Sikkerheden inden for jernbanetrafikken er ikke et prioriteret spørgsmål i Kommissionens nuværende arbejdsprogram.

Kommissionen finansierer i øjeblikket en undersøgelse af trafikken og landtransportnettene og infrastrukturer med det formål at klarlægge de mest kritiske punkter, hvor der hurtigst må sættes ind. Den måde, resultaterne af denne undersøgelse udnyttes på, kan få indvirkning på sikkerheden inden for jernbanenetet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 56/88

af Kenneth Stewart (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1988)

(89/C 36/64)

Om: Peruanske sømænd strandet i Merseyside

Er Kommissionen bekendt med, at fartøjet »El president José Pardo« blev beslaglagt af en embedsmand fra den britiske søret, da det anløb havnen i Liverpool i Det Forenede Kongerige i oktober 1987, fordi det peruanske dampskibsselskabs rederi skyldte Storbritannien, Nederlandene og Forbundsrepublikken penge?

Det 18 000 tons store fartøj ligger fortsat i havnen i Liverpool, Merseyside. Besætningen på 29 lider nød, fordi de ikke er blevet betalt hyre i over en måned, og selskabet er ophørt med at betale børnenes skolepenge. Besætningen får mad bragt om bord, men skibet opvarmes kun 4 1/2 time om dagen.

Besætningens vilkår forværres dag for dag, da de hverken har penge eller nogen form for fritidsaktiviteter og må beholde overtøjet på for at holde varmen.

Finder Kommissionen ikke, at en medlemsstat, der foretager en sådan handling, har pligt til at behandle besæt-

ningen på lige fod med sine egne borgere, hvad angår sociale vilkår, således at den sikres en rimelig levestandard, hvilket ethvert menneske i denne situation har krav på?

Vil Kommissionen undersøge omstændighederne med henblik på at sikre, at ingen udsættes for sådanne genvordigheder i fremtiden i civiliserede medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(13. september 1988)

Som det ærede medlem ganske rigtigt påpeger, påhviler det den pågældende medlemsstat at sørge for, at søfolk, som befinder sig i en situation som den i forespørgslen beskrevne, behandles korrekt.

Eftersom beslaglæggelse af skibe med en besætning fra tredjelande også kan forekomme i andre europæiske havne, agter Kommissionen at undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at få drøftet spørgsmålet af denne karakter i Komiteen for Havnstatskontrol, der er et tilsynsførende organ, som er nedsat ved den fælles hensigtserklæring vedrørende havnstatskontrol.

Kommissionen vil forsøge gennem den pågældende komité at få oplyst, i hvilket omfang »krisen i skibsfartsindustrien har ført til en forøgelse af antallet af søfolk, der er strandet i fremmed havn som følge af redernes finansielle vanskeligheder, skibsforslis eller tvister med redere eller myndigheder«. (ILO-generaldirektørens beretning ved det 74. møde i Den Internationale Arbejdskonference (sefart), i 1987).

På baggrund af denne udvikling og de deraf følgende vanskeligheder for søfolkene, lægger Kommissionen stor vægt på, at medlemsstaterne hurtigst muligt vedtager og gennemfører ILO's konvention om søfolks velfærd på søen og i havne fra 1987 (nr. 163) og den (reviderede) konvention om søfolks befording til hjemlandet, også fra 1987 (nr. 166) samt de dertil knyttede henstillinger. Disse instrumenter vil, såfremt de gennemføres, kunne medvirke til at løse problemerne i forbindelse med situationer af den art, som det ærede medlem her har beskrevet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 59/88

af André Fourçans (LDR—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1988)

(89/C 36/65)

Om: Forsøg med mennesker

En ledende hospitalslæge har for nylig udført forsøg med et menneske, der var bevidstløs. Dette forsøg har med rette bragt sindene i oprør i befolkningen.

Kan Kommissionen give Parlamentet de oplysninger, den råder over vedrørende medlemsstaternes lovgivning om forsøg med mennesker?

Regner Kommissionen med at undersøge EF-medlemsstaternes og, mere generelt, demokratiske staters lovgivning vedrørende forsøg med mennesker?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(22. august 1988)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, er der store forskelle mellem medlemsstaternes gældende lovgivning om kliniske forsøg på mennesker, som er dybt bevidstløse eller skindøde. Visse lande har en meget præcis lovgivning på dette område, mens der i andre medlemsstater slet ingen lovgivning findes.

Kommissionen er sig bevidst, at det er et meget vanskeligt etisk problem, der opstår i forbindelse med forsøg på mennesker, som er dybt bevidstløse eller skindøde. Som den allerede har haft lejlighed til at anføre i forbindelse med svarene på skriftlig forespørgsel nr. 1580/86 af Ernest Glinne ⁽¹⁾ og mundtlig forespørgsel H-951/87 af Killea ⁽²⁾ vedrørende emner, der ligger meget tæt op ad det foreliggende. Kommissionen finder imidlertid, at det på dette område ikke er dens opgave at træde i stedet for de kompetente instanser for de forskellige tilfælde (lægeetiske komitéer, ad hoc-ekspertudvalg, osv.).

Generelt opretholder Kommissionen nære forbindelser med flere institutioner inden for hvis rammer, disse spørgsmål debatteres som f. eks. Europarådet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 112 af 27. 4. 1987.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger »Fuldstændigt referat af møderne den 9. 3. 1988«.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 61/88
af Carles-Alfred Gasóliba i Boehm (LDR—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(10. maj 1988)

(89/C 36/66)

Om: Forsendelse af fundamentale fødevarer til Rumænien

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at tage for at normalisere forsendelsen af fundamentale fødevarer til Rumænien, som indtil januar blev varetaget af Sociedad Espanola para los Derechos Humanos (den spanske forening for menneskerettigheder), på baggrund af, at de rumænske myndigheder i begyndelsen af januar 1988 ophævede selskabet »Quelle's« tilladelse til at distribuere pakkerne fra SEDH/IGFM?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq**

(1. juli 1988)

Kommissionen er bekendt med den mangel på fundamentale fødevarer, som det rumænske folk lider under. I december 1987 anmodede IGFM (Internationale Gesellschaft für Menschenrechte) Kommissionen om at deltage i en fødevarerhjelpeaktion til fordel for det rumænske folk.

På baggrund af denne anmodning undersøgte Kommissionen mulighederne herfor og henvendte sig især til de rumænske myndigheder. Disse meddelte imidlertid, at den rumænske regering afviser at modtage fødevarerhjelpe fra udlandet. Samme svar blev givet af de rumænske myndigheder til Forbundsrepublikken Tysklands regering: Den rumænske regering har i øvrigt nægtet lastvogne, som transporterer fødevarer fra Forbundsrepublikken Tyskland, adgang til landet.

Under disse omstændigheder må Kommissionen konstatere, at Fællesskabet ikke har muligheder for at yde fødevarerhjelpe til det rumænske folk, og at de ikke-statslige organisationer heller ikke kan sikre fordeling af en sådan hjælp til de dårligst stillede befolkningsgrupper. Det ærede medlems oplysninger vedrørende ophævelsen af selskabet »Quelle's« tilladelse kan kun bekræfte dette indtryk. Kommissionen har meddelt de rumænske myndigheder, at den dybt beklager denne situation.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 71/88
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(10. maj 1988)

(89/C 36/67)

Om: Emballage af CFC-skumplast

En række emballageprodukter af skum er baseret på chlorfluorcarboner (CFC).

Har Kommissionen oplysninger om:

1. Hvilken art og hvilke mængder emballage af denne art der bringes på markedet i EF.
2. Eventuelle erstatningsprodukter.
3. Initiativer af reglementeret eller frivillig vej vedtaget specifikt med henblik på sådanne former for emballage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(6. september 1988)

Kommissionen er ikke i stand til at udtale sig om, hvor store mængder emballageprodukter af CFC-skumplast der sælges på EF's marked, eller give en beskrivelse af de forskellige segmenter af dette marked.

Lovende erstatningsprodukter for denne form for emballage er bl. a. skumplast med intet eller kun ringe indhold af fuldt halogeneret CFC. I denne forbindelse kan der blive tale om erstatningsgasser som kuldioxid, HCFC 22 og blandinger af CFC og carbonhydrider. I betragtning af de store krav til afprøvning, bl. a. med hensyn til giftvirkninger, kan det forventes, at der vil gå lang tid med at udvikle sådanne erstatningsprodukter.

Der er på verdensplan bred enighed om, at produktion og forbrug af CFC bør reguleres ved, at man holder kontrol med, hvor store mængder CFC der stilles til rådighed. Kommissionen har i overensstemmelse hermed ingen planer om ad lovens vej at gribe ind over for brugen af CFC på bestemte områder, og således heller ikke inden for emballage. Visse virksomheder, herunder MacDonalds, har dog bekendtgjort, at de frivilligt indskrænker brugen af visse former for CFC-holdig emballage.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 78/88

af Horst Seefeld (S—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1988)

(89/C 36/68)

Om: Ventetider ved indflyvning til internationale lufthavne

I forskellige EF-landes lufthavne er der konstateret meget lange ventetider. Har Kommissionen kendskab til:

- hvilke lufthavne der er mest berørt heraf
- om flysikkerheden påvirkes væsentligt heraf og
- hvorledes problemet kan løses
- hvilke forslag agter Kommissionen at fremsætte for at løse de eksisterende problemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(22. august 1988)

Kommissionen er klar over, at der allerede er eller måske snart vil opstå kapacitetsmangler i en række europæiske

lufthavne. Dette skyldes den vedvarende stigning i lufttrafikken i de seneste år (f. eks. 10 % sidste år).

Manglende kapacitet ved blot én vigtig lufthavnsfacilitet som f. eks. baner, forpladser og terminaler eller ved flyvekontrolltjenesten kan føre til overbelastning af en lufthavn — selv om der måske er kapacitet ved de andre faciliteter — og dermed resultere i landings- og startforsinkelser.

IATA har opstillet en liste over (mere end 30) lufthavne, hvor luftfartsselskaberne i øjeblikket har — eller forventes at få alvorlige problemer med at indsætte nye flyvninger. Mindst ti af disse lufthavne menes at have for få baner.

München figurerer øverst på listen og kan ikke tage flere flyvninger.

Frankfurt, Heathrow, Gatwick og Palma de Mallorca har også for nylig haft store problemer med trafikplanlægningen.

Fra sommeren 1987 til sommeren 1988 steg flyvningerne desuden med mellem 10 og 16 % i Paris (Charles de Gaulle), Paris (Orly), Milano (Linate), Manchester, Barcelona, Alicante og Malaga, hvilket bevirker, at der meget vel kan opstå kapacitetsmangel i disse lufthavne.

Det står imidlertid klart, at der er væsentlige lufthavnsinvesteringer på vej, som nævnt i ICAA's (1) rapport til Parlamentets Transportudvalg om det indre markeds betydning for lufthavnene.

Der er almindelig enighed om, at overbelastning af luftrommet, især i nærheden af lufthavnene, kan øge risikoen for flyulykker.

I denne forbindelse synes Eurocontrol at spille en væsentlig rolle, da dette luftfartssystem forsyner lufthavnene med livsvigtige oplysninger og rettidige advarsler, så de kan træffe egnede hjælpeforanstaltninger til opretholdelse af et højt luftfartssikkerhedsniveau. Indtil nu har Fællesskabets luftfartssystem kunnet klare situationen.

Efter Europa-Parlamentets udmærkede rapport (for hvilken Anastassopoulos var ordfører) og symposiet om luftfartssikkerhed, som Kommissionen afholdt i november 1987, er der blevet fremsat en række forslag til yderligere forbedring af forholdene. Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge alle de foreslåede foranstaltninger.

Desuden har Kommissionen udarbejdet to forslag til rådsdirektiver, der forhåbentlig virkelig vil bidrage til en forbedring af forholdene.

For det første forventes direktivet om interregional rute-flyvning at resultere i et stigende antal regionale rute-flyv-

ninger, hvilket direkte skulle gavne de små lufthavne (der så vil ekspandere) og indirekte skulle aflaste hovedlufthavnene, hvis overbelastning forventes at blive mindre.

For det andet er hensigten med det foreslåede direktiv om konsultation mellem lufthavnene og deres brugere at få sidstnævnte, herunder bl. a. luftfartsselskaberne, inddraget i lufthavnsplanlægningen. Dette skal ses som et positivt skridt henimod en samordnet aktion, der skal skabe harmoni mellem udbud og efterspørgsel på et område i hurtig udvikling, og som skal sikre en så effektiv udnyttelse og funktion som muligt af de knappe lufthavnsressourcer.

Endelig har Kommissionen taget Eurocontrols stilling i EF-sammenhæng op til fornyet overvejelse og drøfter i øjeblikket dens særlige betydning i dag og i fremtiden for et effektivt og sikkert europæisk lufttransportssystem.

(¹) International Civil Airport Association.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 98/88

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1988)

(89/C 36/69)

Om: Indførsel af zebraer fra Namibia

Kan Kommissionen bekræfte eller afkræfte meldinger om, at zebraer, der for nylig er blevet indført fra Namibia, har vist sig at være sygdomsbefængte og dermed udgør en smittefare for andre dyr i zoologiske haver rundt om i Europa?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke sikkerhedsforanstaltninger den vil træffe, hvis dette viser sig at være tilfældet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(26. september 1988)

Indførslen i juli 1987 af ti zebraer fra Namibia til Spanien via Lissabon er blevet sammenkædet med udbrud af afrikansk hestedød i Madrid- og Toledo-områderne i Spanien, uden at der foreligger nogen beviser. De to zebraer, der blev bragt til Toledo, var bærere af AHD-virus og blev slået ned, hvilket også var tilfældet med de resterende otte, som blev bragt til Alicante. Denne indførsel indebærer altså ikke nogen direkte risiko for europæiske dyr i zoologiske haver.

De spanske myndigheder har truffet forholdsregler for at begrænse sygdommen, herunder eliminering af inficerede og mistænkte dyr af hesterace og vaccination af omkring 38 000 dyr i det berørte område. Overvågningsforanstaltninger efter udryddelse iværksættes nu til sikring af, at

der ikke mere foreligger mulighed for smitte. Det skulle derpå være muligt at genoptage den frie handel med dyr af hesterace fra Spanien.

Kommissionens Veterinærtjeneste har til stadighed overvåget situationen, og medlemsstaterne har medvirket fuldt ud via Den Stående Veterinærkomité. Desuden har Kommissionen været vært for en videnskabelig workshop om AHD i Paris den 10. og 11. marts 1988, hvor europæiske og afrikanske eksperter deltog og gav udtryk for deres tilfredshed med de foranstaltninger, der indtil nu er blevet truffet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 118/88

af Sylvie Le Roux (COM—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1988)

(89/C 36/70)

Om: Den fælles markedsordning for fiskerivarer

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 (¹) om den fælles markedsordning for fiskerivarer ydes der en finansiel udligning til producentorganisationer under visse betingelser, der er præciseret i forordningens artikel 13.

Ifølge forordningen er det en forudsætning, at disse organisationers tilbagetagelsespris er EF-tilbagetagelsesprisen; en tolerance på fra 10% under til 5% over denne pris er dog tilladt.

Er Kommissionen villig til som led i reformen af markedsordningen at foreslå en tolerance på fra 10% under til 10% over EF-tilbagetagelsesprisen for derved at give producentorganisationerne bedre mulighed for at tage hensyn til de sæsonbestemte udsving på markedet og for at bidrage til markedets stabilitet?

(¹) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 119/88

af Sylvie Le Roux (COM—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1988)

(89/C 36/71)

Om: Prolongationspræmien for fiskerivarer

Støtten til forarbejdning og oplagring med henblik på konsum af friske produkter, der er trukket tilbage fra markedet, skulle gøre det muligt at undgå destruering af fisk af høj handelsværdi. Desværre må det fastslås, at forordning (EØF) nr. 3796/81 (¹) siden sin ikrafttrædelse kun er anvendt ved meget sjældne lejligheder.

Er Kommissionen for at undgå disse destrueringer, der er forkastelige set såvel fra fiskernes og forbrugernes standpunkt som fra et EF-budgetmæssigt standpunkt, villig til at foreslå en forbedring af de pågældende forordninger (EØF) nr. 3796/81 og (EØF) nr. 3321/82 (?) for at lette ydelsen af prolongationspræmien?

(¹) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

(²) EFT nr. L 351 af 11. 12. 1982, s. 20.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
på skriftlige forespørgsler nr. 118/88 og nr. 119/88**

(20. juni 1988)

Ifølge den fælles markedsordning for fiskerivarer skal producentorganisationerne forestå den daglige forvaltning af markedet.

For øjeblikket kan producentorganisationerne anvende EF-tilbagetagelsesprisen med en tolerance på fra 10 % under til 5 % over denne pris uden at fortabe retten til finansiel udligning fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL). Tolerancen tillades bl. a., for at producentorganisationerne kan tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet. På grundlag af erfaringerne vil det være rimeligt at foretage en grundig undersøgelse for at fastslå, om man ved at hæve tolerancen indtil 10 % over tilbagetagelsesprisen kan give producentorganisationerne bedre betingelser for at forvalte markedet.

Prolongationspræmien er et egnet instrument for producentorganisationerne, som således kan bestemme, at begrænsede mængder går til visse former for forarbejdning eller til oplagring, og derved undgå destruktions af varerne.

Under hensyn til situationen på Fællesskabets marked for visse fiskerivarer og de særlige vanskeligheder ved afsætningen af visse arter foretager Kommissionen for øjeblikket en grundig undersøgelse af mulighederne for at lette producentorganisationernes adgang til den almindelige prolongationspræmie.

Kommissionen forbeholder sig ret til at træffe foranstaltninger til tilpasning af disse to ordninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 144/88

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1988)

(89/C 36/72)

Om: Den sene fastsættelse og udbetaling af pensioner til enker efter nederlandske grænsearbejdere

Er Kommissionen klar over, at nederlandske enker efter grænsearbejdere, som var beskæftiget i Tyskland eller

Belgien, ofte må vente næsten et år på fastsættelsen og modtagelsen af deres pension?

Ved Kommissionen, at de pågældende herved kan komme i store økonomiske vanskeligheder?

Kan Kommissionen oplyse, om denne situation også forekommer i andre EF-medlemsstater?

Har Kommissionen muligheder for i samråd med de pågældende udbetalingsinstanser i bl. a. Tyskland og Belgien at sørge for en hurtigere behandling af disse pensionssager? Hvad kan Kommissionen i bekræftende fald rent konkret foretage sig i denne sag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(20. juli 1988)

Det ærede medlem henviser til enker efter arbejdstagere, som trods deres bopæl i Nederlandene har udøvet erhvervsmæssig beskæftigelse i Belgien eller i Forbundsrepublikken Tyskland.

Efter nederlandsk ret er enhver person fra det fyldte 15. år, der er bosat i Nederlandene, sikret i henhold til den almindelige lov om forsikring af enker og forældreløse børn (AWW).

For så vidt angår enkepension vil dette sige, at næsten alle de pågældende grænsearbejdere ikke blot vil være forsikret i Belgien eller i Forbundsrepublikken Tyskland (på grund af udøvelsen af erhvervsmæssig beskæftigelse), men også i Nederlandene (på grund af at de har været bosat der fra det fyldte 15. år).

Behandlingen af socialsikringsager, især vedrørende pensioner, kræver mere tid, når det drejer sig om personer, som har været forsikret i flere lande, end når det drejer sig om personer, der kun har været forsikret i et enkelt land. Dette gør sig også gældende inden for Fællesskabet, selv om samarbejdsteknikken mellem de nationale lovgivningsinstanser i denne forbindelse er blevet betydeligt forbedret, og der er oprettet særlige organer, hvor de nationale institutioner er repræsenteret, for at løse problemerne i forbindelse med denne koordinering.

For at fremskynde de administrative procedurer kan der i henhold til fællesskabsforordningerne om social sikring af vandrende arbejdstagere (¹) benyttes en række forskellige procedurer, bl. a.:

- a) anvendelse af ensartede blanketter (²)
- b) indførelse af foranstaltninger, der tager sigte på at fremme betalingen af ydelserne i henhold til artikel 50 i forordning (EØF) nr. 574/72. Gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastsat i afgørelser nr. 117 og

118 fra Den Administrative Kommission for Vandrede Arbejdstageres Sociale Sikring (*)

- c) foreløbig udbetaling af ydelserne og forskud på ydelserne i henhold til artikel 45 i forordning (EØF) nr. 574/72.

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen i gennemførelsen af disse procedurer, bl. a. procedurerne vedrørende registrering og overførsel af oplysninger, hvor anvendelsen af moderne tekniske hjælpemidler gradvis skulle forbedre situation.

(¹) Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (EFT nr. L 230 af 1983), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/86 (EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986).

(²) EFT nr. L 192 af 15. 7. 1986.

(³) EFT nr. C 238 af 7. 9. 1983 og EFT nr. C 306 af 12. 11. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 170/88

af Ernest Glinne (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1988)

(89/C 36/73)

Om: Betydningen af traktaten, hvorved der oprettes særlige forbindelser mellem Italien og Argentina

Den 10. december 1987 undertegnede præsident Alfonsín og den italienske premierminister en traktat, hvis erklærede målsætning er, at der skal etableres en særlig form for samarbejde mellem Nord og Syd.

1. Præamblet til denne traktat indeholder flere bemærkelsesværdige passager.

Først understreger man højtideligt behovet for at konsolidere de demokratiske institutioner i Argentina og dernæst viljen til at etablere særlige forbindelser mellem Argentina og Italien på baggrund af de »blodets og kulturens bånd«, der forener de to lande (hentydning til den store del af befolkningen, som er indvandret fra Italien).

I traktaten selv betegnes disse særlige forbindelser som en nyskabelse i Nord-Syd-samarbejdet mellem et industrialiseret land og et land, som er meget hårdt tyngt af sin udlandsgæld.

2. Rent konkret har traktaten følgende særlige kendetegn: Målsætning: et program med henblik på at støtte den økonomiske udvikling i Argentina ved tilvejebringelse af investeringer i Argentina til et samlet beløb på ca. 5 mia US \$ i femårsperioden 1988 — 1992. Midler: Investeringerne tilvejebringes i et ligeligt forhold gennem italienske kreditter, direkte private og statslige

investeringer omfattet af en garantiordning for den investerede kapital og afkastet heraf, og argentinske investeringer i et omfang svarende til både kreditterne og de direkte italienske investeringer.

De to parter forpligter sig til at fremme joint venture-projekter inden for den industrielle sektor, i hvilken forbindelse projekter indgivet af små og mellemstore virksomheder skal tilgodeses, hvorved de argentinske industrianlæg skal fornyes og moderniseres.

Den argentinske regering garanterer de italienske investorer, at de frit kan overføre kapitalen og afkastet heraf til hjemlandet. Traktaten er ikke kun begrænset til de økonomiske sektorer, men forudsætter en udvikling af de politiske, sociale, kulturelle, teknologiske og videnskabelige forbindelser (bl. a. oprettelse af en »Teknologisk Klub Italien-Argentina«). Nævnes skal desuden udkastene til aftaler mellem universiteter i de to lande og muligheden for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser.

Et fast paritetisk sekretariat under ledelse af en repræsentant for det argentinske udenrigsministerium skal overvåge traktatens anvendelse og give anvisninger til de forskellige blandede italiensk-argentinske udvalg, som allerede findes. Der er fastsat årlige møder mellem den argentinske præsident og formanden for det italienske ministerråd.

Hvordan vurderer Kommissionen rækkevidden af denne bilaterale aftale og muligheden for på grundlag heraf at indgå en lignende aftale mellem Fællesskabet og gruppen af demokratiske lande i Sydamerika.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson

(28. juli 1988)

1. Aftalen mellem Italien og Argentina består af en rammetraktat samt — ifølge pressemeddelelserne — i alt tolv gennemførelsesaftaler, som giver rammetraktaten økonomisk og teknisk indhold.

Den italienske regering har endnu ikke tilsendt Kommissionen gennemførelsesaftalerne med økonomisk og teknisk indhold.

Følgelig er Kommissionen ikke i stand til at fremsætte nogen udtalelse vedrørende aftalens reelle og totale rækkevidde.

2. Kommissionen erindrer det ærede medlem om, at Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med alle demokratiske lande i Latinamerika enten bilateralt som med

Brasilien, Mexico og Uruguay eller regionalt som med Andin-pagtens medlemslande og Mellemerika.

er steget eller faldet i de enkelte medlemsstater år for år inden for de sidste ti år?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 201/88

af lord O'Hagan (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1988)

(89/C 36/74)

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(18. juli 1988)

Om: Arbejdsløshed

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget arbejdsløsheden

Af nedenstående tabel fremgår det, hvor mange personer der siden 1975 har været registreret som arbejdsløse hos arbejdsformidlingen i de enkelte medlemsstater, samt hvilke procentvise ændringer, der er sket fra år til år.

Antal registrerede arbejdsløse i henhold til national lovgivning

(Årligt gennemsnit)

	EUR 12	Belgien	Danmark	Tyskland	Grækenland	Spanien	Franckrig	Irland	Italien	Luxembourg	Nederlandene	Portugal	Det Forenede Kongerige
Antal arbejdsløse (1 000)													
1975	5 018	201	122	1 086	35	257	840	96	1 107	0,265	260	107	909
1976	5 791	257	129	1 055	29	373	934	108	1 182	0,457	278	183	1 265
1977	6 239	297	161	1 030	28	540	1 072	106	1 145	0,821	271	228	1 361
1978	6 812	322	186	989	31	819	1 167	99	1 306	1,166	273	283	1 337
1979	7 150	341	152	870	32	1 037	1 350	90	1 452	1,055	281	304	1 241
1980	8 093	369	176	899	37	1 277	1 451	102	1 580	1,094	325	285	1 591
1981	10 430	454	235	1 296	43	1 566	1 773	128	1 790	1,559	480	250	2 415
1982	12 590	535	253	1 855	51	1 873	2 011	157	2 163	2,039	655	245	2 792
1983	14 237	590	277	2 264	62	2 207	2 068	193	2 475	2,476	801	253	3 047
1984	15 237	595	272	2 265	71	2 475	2 340	214	2 721	2,695	822	300	3 160
1985	15 856	557	242	2 305	85	2 642	2 458	231	2 959	2,588	761	342	3 271
1986	16 122	517	212	2 223	108	2 759	2 517	236	3 180	2,290	711	368	3 289
1987	16 110	501	216	2 233	110	2 924	2 622	247	3 297	2,660	686	319	2 953
Ændringer i forhold til i det foregående år (%)													
1976	15,4	28,3	5,6	-2,9	-18,6	45,4	11,2	12,1	6,8	72,5	6,8	71,3	39,3
1977	7,7	15,4	25,3	-2,4	-2,8	44,6	14,8	-1,3	-3,1	79,6	-2,4	24,6	7,5
1978	9,2	8,4	15,6	-3,9	11,6	51,7	8,9	-6,8	14,0	42,0	0,7	24,2	-1,8
1979	5,0	5,9	-18,6	-12,0	2,3	26,7	15,7	-9,7	11,2	-9,5	2,9	7,6	-7,2
1980	13,2	8,3	15,6	3,3	17,7	23,1	7,5	13,3	8,8	3,7	16,0	-6,2	28,2
1981	28,9	23,2	33,9	44,1	14,2	22,6	22,2	26,0	13,3	42,5	47,4	-12,5	51,8
1982	20,7	17,8	7,5	43,1	19,1	19,6	13,4	22,4	20,9	30,8	36,4	-1,9	15,6
1983	13,1	10,2	9,7	22,0	21,7	17,9	2,8	23,1	14,4	21,4	22,3	3,3	9,1
1984	7,0	0,9	-2,1	0,0	15,6	12,1	13,2	11,2	9,9	8,8	2,7	18,5	3,7
1985	4,1	-6,3	-10,9	1,8	19,8	6,7	5,1	7,7	8,8	-4,0	-7,5	14,1	3,5
1986	1,7	-7,3	-12,2	-3,6	26,7	4,4	2,4	2,5	7,5	-11,5	-6,6	7,6	0,5
1987	-0,1	-3,1	1,7	0,4	1,9	6,0	4,2	4,6	3,7	16,2	-3,5	-13,3	-10,2

Kilde: Eurostat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 222/88
af Karel de Gucht (LDR—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. maj 1988)
(89/C 36/75)

Om: Arbejdsgiverbidrag — nye danske bestemmelser om beskæftigelsesfremmende bidrag

Ifølge de foreliggende oplysninger skal virksomheder, som er momsregistreret i Danmark, tilsyneladende betale en ekstra afgift på 2,5 % af den omsætning, der finder sted i landet. Denne afgift reduceres i forhold til de investeringer, der foretages, eller den beskæftigelse, der udløses i Danmark.

Dette medfører i praksis, at danske virksomheder næsten fuldstændig kan undlade at betale denne afgift, hvorimod udenlandske virksomheder som følge af deres begrænsede tilstedeværelse i Danmark må betale denne afgift fuldt ud. Man har med andre ord under dække af en beskæftigelsesfremmende foranstaltning indført en faktisk forskelsbehandling mellem danske virksomheder og virksomheder i de øvrige EF-medlemslande.

Er Kommissionen bekendt med disse forhold? I bekræftende fald, er den ikke af den opfattelse, at denne bestemmelse er i strid med Traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(16. september 1988)

Kommissionen er bekendt med den omtalte danske afgift og har allerede været i kontakt med de danske myndigheder med henblik på at skabe klarhed over situationen.

Sagen, herunder det af det ærede medlem omtalte aspekt, bliver i øjeblikket undersøgt på baggrund af de af disse myndigheder forelagte oplysninger, og Kommissionen vil naturligvis træffe de foranstaltninger, som forekommer nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 224/88
af Lambert Croux (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. maj 1988)
(89/C 36/76)

Om: Sahel-enheder

Under og efter den store tørke i 1984/85 i Sahel-landene vedtog Kommissionen som et led i sit genopbygningsprogram bl. a. at finansiere to projekter til hurtig varsling af

fare for fødevarerforsyningen. Disse projekter var baseret på ideen om Sahel-enheder, et hurtigt oplysnings- og varslingsystem i forbindelse med krisesituationer, som var udviklet af den belgiske afdeling af organisationen »Læger uden Grænser«. Der afsattes i alt 2,5 mio ECU (1 mio til Tchad og 1,5 mio til Mali) til de pågældende projekter over en periode på et år.

Har Kommissionen i mellemtiden indledt en vurdering af projekterne?

Hvilke konklusioner og beslutninger har denne vurdering givet anledning til, og agter Kommissionen på grundlag af de høstede erfaringer at stille yderligere midler til rådighed til lignende initiativer?

Kommissionen meddelte i sin tid, at man undersøgte mulighederne for at etablere et sådant forebyggende varslingsystem, der skulle danne grundlag for at opstille en registreringsmodel, som var tilpasset de pågældende områder.

Kan Kommissionen meddele, om den pågældende undersøgelse i mellemtiden er afsluttet, og hvor langt man er nået med at opstille nævnte registreringsmodel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(6. juli 1988)

I Tchad finansierede Kommissionen i første omgang med 1 mio ECU et projekt for hurtig påvisning af ernæringsrisikoen i de nordlige »Sahel«-præfekturer fra april 1986 til juli 1987.

Der er derefter ydet et beløb på i alt 460 000 ECU til projektet i dets andet år. Der skal gennemføres en fuldstændig evaluering, før der tages stilling til en eventuel videreførelse. Denne evaluering vil finde sted inden august 1988.

Der er nu etableret et varslingsystem i Tchad. Det er baseret på samtidig og samordnet anvendelse af forskellige indikatorer, og de oplysninger, det giver, offentliggøres månedligt.

Der er for Tchads vedkommende indledt et snævert samarbejde mellem varslingsystemet og regionalprojektet for permanent diagnosticering (som omfatter CILSS-landene), og der sigtes mod en integration af de to systemer i et enkelt program i 1989.

I Mali har varslingsystemet fungeret siden juni 1986 i de 18 nordlige kredse i landet, der er mest truet af tørke.

De månedlige oplysninger om situationen i disse områder danner basis for anbefaling af foranstaltninger og giver regeringen mulighed for at træffe beslutninger om nødhjælp på et mere sikkert grundlag. De giver de eksterne donorer nyttig og løbende information om behovet for hjælp i de truede områder.

Efter den indledende periode, hvor Fællesskabet afholdt alle omkostningerne ved systemet, blev finansieringen i februar 1988 overtaget af de fødevarerhjælpsdonorer, der deltager i projektet for omstrukturering af kornmarkedet, og som har interesse i en bedre samordning mellem den strukturelle fødevarerhjælp og fødevarerødhjælpen.

Varslingssystemet vil blive integreret i et mere omfattende informationssystem for markederne, der skal forbedre markedsgennemsigtigheden og således sikre, at den private handelssektor i højere grad bidrager til at dække fødevarerbehovene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 239/88

af Arturo Escuder Croft (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. juni 1988)

(89/C 36/77)

Om: EF-havnenes konkrete situation

Gennemførelsen af det indre marked inden udgangen af 1992 har gjort det nødvendigt at ændre bestemmelserne vedrørende søtransporten.

En vigtig faktor i denne forbindelse er spørgsmålet om havnestrukturen i de forskellige medlemsstater. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

- Påtænker den at udarbejde en beretning om de konkrete forhold i medlemsstaternes fastlands- og øhavne?
- Påtænker den at aktualisere beretningen fra september 1977 om forholdene i de forskellige EF-havne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(5. september 1988)

En beretning om en undersøgelse af den nuværende situation i de større fællesskabssøhavne blev udarbejdet af

arbejdsgruppen vedrørende havnespørgsmål i 1977. Denne arbejdsgruppe, der består af repræsentanter for havnemyndighederne og har en repræsentant for Kommissionen som formand, ajourførte og udbyggede den oprindelige beretning i november 1986, så den også kom til at omfatte oplysninger om Grækenland, Portugal og Spanien. Kommissionen vil tilsende det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat et eksemplar af beretningen.

Kommissionen er i øvrigt ved at undersøge mulighederne for at foretage undersøgelse af de nuværende og fremtidige infrastrukturbehov i mellemstore og små havne i Fællesskabet i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 270/88
af Gijs de Vries og Florus Wijzenbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. maj 1988)

(89/C 36/78)

Om: Lukketider

Agter Kommissionen med henblik på gennemførelsen af det indre marked at harmonisere lovgivningen vedrørende lukketider i Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(4. juli 1988)

Kommissionen henviser det ærede medlem til de besvarelser, den har givet på skriftlige forespørgsler nr. 467/84 af Otmar Franz ⁽¹⁾, nr. 225/83 af Renate-Charlotte Rabbehtge ⁽²⁾, på mundtlig forespørgsel H-330/83 af Madron Seligman ⁽³⁾ og på skriftlige forespørgsler nr. 226/84 af Willem Albers og P. J. Viehoff ⁽⁴⁾, nr. 331/84 af Gloria Hooper, nr. 567/84 af Otmar Franz ⁽⁵⁾ og nr. 1991/86 af Jean-Paul Bachy ⁽⁶⁾.

For så vidt angår det sidste svar, vil Kommissionen gerne erindre om, at den i mellemtiden har forelagt Rådet en meddelelse om »virksomhedernes interne og eksterne tilpasning set i lyset af beskæftigelsessituationen« ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 328 af 10. 12. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. C 219 af 16. 8. 1983.

⁽³⁾ Uddrag af protokollen fra Europa-Parlamentets møde den 16. 11. 1983.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 232 af 3. 9. 1984.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 188 af 16. 7. 1984.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 133 af 18. 5. 1987.

⁽⁷⁾ Dok. KOM(87) 229 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 278/88
af lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(31. maj 1988)
(89/C 36/79)

Om: Begroningshindrende maling

Det fremgår nu klart, at begroningshindrende maling på skibe skader østers og andre organismer i indre vandveje og i havet.

1. Hvilken lovgivning findes der i medlemsstaterne vedrørende denne forureningskilde?
2. Hvilke retsakter har Kommissionen foreslået?
3. Er Kommissionen tilfreds med udviklingen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(1. august 1988)

1. To medlemsstater (Frankrig og Det Forenede Kongerige) har en specifik lovgivning vedrørende begroningshindrende maling baseret på organiske tinforbindelser og anvendt til små både (under 15 — 18 m).

I Nederlandene opfattes disse malinger som pesticider og er underkastet en national godkendelsesprocedure tillige med eventuelle regler for anvendelse.

I Forbundsrepublikken Tyskland anvendes der ingen lovgivning på dette område, men en »frivillig aftale« mellem myndighederne (miljøministeriet) og industrien om ikke at anvende malinger baseret på organiske tinforbindelser på små både.

2. Inden for rammerne af direktiv 76/769/EØF ⁽¹⁾ om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater har Kommissionen i begyndelsen af januar til Rådet fremsendt et forslag om ændring af bilaget til ovennævnte direktiv ⁽²⁾. I dette forslag forbydes anvendelsen af sådanne malinger på:

- a) Skibsskrog med en totallængde på under 25 m, som defineret i ISO 8666
- b) bure, flod, net samt alle andre former for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug.

Endvidere må sådanne præparater ikke sælges i detail til det brede publikum, men udelukkende til erhvervsmæssige brugere i emballager indeholdende 20 liter eller mere, og som er forsynet med følgende tekst:

»Må ikke anvendes på både med en totallængde på under 25 m samt på enhver form for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug«.

3. Indtil nu er Det Økonomiske og Sociale Udvalg den eneste fællesskabsinstitution, som allerede har påbegyndt gennemgangen af dette udkast. Det har afgivet en enstemmig positiv udtalelse på sit møde den 27. april 1988 (hvor Udvalget samtidig fremkom med visse forslag af teknisk art).

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.

⁽²⁾ Dok. KOM(88) 7 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 300/88
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(31. maj 1988)
(89/C 36/80)

Om: Fremme af forsøgsprojekter for brintteknologi

Et stort antal forsøgsprojekter beskæftiger sig med produktion af energi fra vedvarende energikilder med anvendelse af brintteknologi.

1. Findes der europæiske programmer til fremme af brintteknologiske forsøgsprojekter i forbindelse med produktion af elektricitet ved hjælp af vedvarende energikilder (vand-, vind- og solenergi)?
2. Hvilke projekter støttes i øjeblikket i Europa gennem sådanne programmer?
3. I hvilket omfang og i hvilken størrelsesorden kan der ydes støtte gennem sådanne programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(29. august 1988)

Fællesskabets F&U-programmer vedrørende brint inden for rammerne af de flerårige programmer for ikke-nuklear energi samt Det Fælles Forskningscenters programmer er afsluttet. Der er derfor ikke længere mulighed for finansiel deltagelse i sådanne projekter.

De opnåede resultater har bragt den europæiske teknologi op på et meget højt niveau, bl. a. inden for produktion af brint ved hjælp af elektrolyse af vand.

Den industrielle anvendelse af disse teknologier, som i øjeblikket ikke er prismæssigt konkurrencedygtige til traditionelle anvendelser — hovedsagelig i den kemiske industri — afhænger af den relative udvikling i prisen på

den således producerede brint og de andre energiformer. Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt nogen finansieringsprogrammer inden for denne sektor.

I en mere generel sammenhæng og med henblik på en vurdering undersøger Kommissionen i øjeblikket sammen med forskningsorganer og industrikredse i medlemsstaterne muligheden for sammen med myndighederne i Québec at iværksætte et fælles projekt — inden for en passende ramme — med henblik på at studere et pilotprojekt vedrørende omdannelse af prisbillig hydroelektrisk energi til brint.

Dette brændstof skal transporteres over lange afstande i flydende form eller i form af en kemisk forbindelse til anvendelsesstederne. Skulle de tekniske og økonomiske perspektiver ved dette projekt vise sig at være gunstige efter denne undersøgelse, som anslås at ville vare to år, vil der blive taget skridt til at opføre et pilotanlæg svarende til en effekt på 100 MWe.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 326/88

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1988)

(89/C 36/81)

Om: Udvikling af en revolutionerende radar for traktorer — støtte fra EF

Et fransk selskab, som producerer landbrugsmateriel, Sparex (Nord-Finistere), har med støtte fra de offentlige myndigheder i Lannion (CNETT) udviklet en radar for traktorer, Radarex.

Denne anordning gør det muligt at beregne den reelle fremføringshastighed, hvor der er taget højde for hjulspin hos drivhjulene. Ved hjælp af de indsamlede data kan en datamat i traktoren beregne den tilbagelagte distance og den dækkede overflade og kontrollere udstrømningen fra en såmaskine eller et forstøvningsapparat i forhold til maskinens fremskriden.

Andre anvendelsesområder for denne radar er under overvejelse: automatisk distribution af dyrefoder, sundhedskontrol af hjerde på afstand osv.

Er Kommissionen blevet underrettet om denne opfindelses eksistens?

Agter Kommissionen at støtte dens udvikling og industrialisering, der åbner interessante perspektiver for fremskridtet i forvaltningen af landbrugsvirksomheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(8. september 1988)

Kommissionen har kendskab til, at der gennemføres tekniske forsøg i visse medlemsstater med henblik på at få

traktorer og landbrugsmaskiner op på optimal ydelse, og der anvendes til disse forsøg det mest moderne måleapparat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 330/88

af Carlos Robles Piquer (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. juni 1988)

(89/C 36/82)

Om: Eventuel støtte til det selvforvaltende bysamfund Villa El Salvador i Lima, Peru

Har Kommissionen ydet nogen form for støtte — gave, lån, teknisk samarbejde eller andet — til det selvforvaltende bysamfund Villa El Salvador, der har etableret sig i omegnen i Lima, Peru?

Kan Kommissionen, hvis der er ydet sådan støtte, oplyse, hvornår og hvordan den er blevet tildelt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali**

(4. juli 1988)

Kommissionen har kendskab til de betydelige bestræbelser, som indbyggerne i bysamfundet Villa El Salvador udfolder for at fremme en integreret udvikling, der bygger på samfundets egne initiativer.

Hidtil har Kommissionen reageret positivt på de samfinansieringsansøgninger, den har fået forelagt af europæiske NGO (ikke-statslige organisationer). Således samfinansierede Kommissionen i 1986 en foranstaltning til forbedring af levevilkårene i forstæderne til Villa El Salvador sammen med den britiske NGO »Save the Children Fund«, idet den ydede et bidrag på 8 000 ECU.

I 1987 samfinansierede Kommissionen med et bidrag på 12 468 ECU en foranstaltning til støtte for folkeorganisationen »Via Descò« i Villa El Salvador sammen med den franske NGO »Comité Catholique contre la Faim et pour le Développement«.

Endvidere er en række europæiske NGO i færd med sammen med befolkningen i Villa El Salvador at undersøge mulighederne for at gennemføre nye foranstaltninger i større målestok. Disse foranstaltninger skal i 1988 gøres til genstand for samfinansieringsansøgninger, som Kommissionen vil gennemgå med stor interesse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 331/88
af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (3. juni 1988)
 (89/C 36/83)

Om: Støtte til søhavnene

Har Kommissionen kendskab til artiklen i The Times af 1. februar 1988 om den uensartede støtte til havnene i Fællesskabet?

Deler Kommissionen den opfattelse, at forskellene i den støtte, der ydes til de belgiske, nederlandske, franske og vesttyske søhavne, og den, der modtages af søhavnene i Storbritannien, Irland og Danmark, er konkurrencefordrivende?

Eksisterer der i de sidstnævnte lande andre støtteforanstaltninger end de, der er nævnt i ovennævnte artikel?

Agter Kommissionen i denne sammenhæng at stille forslag med henblik på at sikre en ensartet støtte til og finansiering af søhavnene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
 (22. september 1988)

Kommissionen er for øjeblikket ved at gennemføre en generel undersøgelse af statsstøtten til søhavnene i Fællesskabet, hvori indgår en behandling af de af det ærede medlem anførte spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 335/88
af Fernand Herman (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (4. juli 1988)
 (89/C 36/84)

Om: Ubesatte ledige stillinger

Flere for øjeblikket ledige stillinger er ubesatte (leder af den særlige tjeneste i GD XII, direktorat A, 3. afdeling; kontorchef i GD XXI, direktorat C, 3. afdeling).

Det forlyder fra flere enslydende kilder, at disse stillinger skulle være indefrosset indtil årets udgang for at gøre det muligt for midlertidigt ansatte i kommissærernes kabinetter at blive indsluset i den europæiske offentlige tjeneste.

Kan Kommissionen bekræfte, at disse rygter er totalt ufunderede, og at såvel forfremmelser som ansættelser sker efter de vedtægtsmæssige procedurer og helt upartisk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
 (20. september 1988)

De ledige stillinger, det ærede medlem henviser til, har været opslået internt inden for institutionerne i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægtens artikel 20, stk. 1, litra a) og c), henholdsvis

- i juli 1987, for så vidt angår stillingen som leder af den særlige tjeneste XII/A/3
- i november 1987, for så vidt angår stillingen som leder af afdeling XXI/C/3.

Efter nøje at have gennemgået de til disse stillinger indgivne ansøgninger, fandt Kommissionen ingen egnede ansøgere og besluttede at lade afholde eksterne udvælgelsesprøver efter de vedtægtsmæssige procedurer.

Meddelelsen om udvælgelsesprøve for stillingen i GD XII blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 128 af 17. maj 1988; meddelelsen om udvælgelsesprøve for stillingen i GD XXI blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 145 af 2. juni 1988.

Kommissionen vil træffe sine endelige afgørelser om besættelse af disse stillinger på grundlag af resultaterne af disse udvælgelsesprøver, som den skulle kende inden efteråret, under hensyntagen til de frister, der skal overholdes for indgivelse af ansøgninger og afvikling af prøverne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 336/88
af Fernand Herman (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (3. juni 1988)
 (89/C 36/85)

Om: Ansættelse af en finansinspektør

GD IX har indledt proceduren med henblik på at ansætte en midlertidigt ansat, stillingsgruppe A 5/4, i GD XX som finansinspektør med ansvar for fødevarerhjælp. Kan Kommissionen oplyse:

1. Er det logisk at søge eksternt, når der internt findes talrige tjenestemænd med de nødvendige kundskaber og erfaringer til at varetage denne opgave?
2. Er det rimeligt i forbindelse med en stilling, der kræver stor grad af uafhængighed, at benytte en midlertidigt ansat, hvis status pr. definition vil være svag, og

hvis kontraktforlængelse vil åbne mulighed for alskens pression?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(29. juni 1988)

Der er ganske rigtigt en stilling på niveau A/5—4 ledig i Generaldirektoratet for Finanskontrol i sektoren for kontrol med fødevarerhjelpe. Da arbejdet er af midlertidig art, kan stillingen ikke besættes med en tjenestemand.

Kommissionen finder ikke, at tilstedeværelsen af en midlertidigt ansat i denne sektor kan medføre nogen risiko for den uafhængighed, der er nødvendig for udøvelsen af det pågældende hverv, idet de grundlæggende forpligtelser i Vedtægten fuldt ud finder anvendelse på midlertidigt ansatte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 400/88

af sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1988)

(89/C 36/86)

Om: JESSI-projektet

Hvad gør Kommissionen for at tilrettelægge og udvikle Det Fælles Europæiske Projekt vedrørende Siliciumhalvledere (JESSI-projektet)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(4. juli 1988)

JESSI-projektet blev anmeldt på ministerkonferencen i Stockholm i december 1986, hvorefter der blev foretaget gennemførlighedsundersøgelser af et års varighed. I januar 1988 blev der så taget hul på projektets planlægnings- og definitionsfase, som efter planen afsluttes denne sommer. Herefter skulle de teknologiske målsætninger og handlingsplanen formuleres i detaljer.

Kommissionen har holdt sig i nær forbindelse med de berørte virksomheder og administrationer med henblik på at finde frem til passende samarbejdsformer og fremkalde samspil med det arbejde, der gennemføres under ESPRIT-programmet. Resultatet af de igangværende konsultationer vil ikke blive fastlagt, før planlægnings- og definitionsfasen er afsluttet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 411/88

af Vera Squarcialupi (COM—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1988)

(89/C 36/87)

Om: Alvorlige uheld som følge af anvendelsen af fiskestænger af kulfiber i Italien

Som Kommissionen oplyser i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1215/84 ⁽¹⁾ har Det Italienske Fiskeriforbund siden 1980 forbudt afholdelsen af konkurrencer i nærheden af højspændingsledninger. I de samme områder er det imidlertid ikke forbudt at fiske, og derfor er andre fiskere — den seneste episode fandt sted i februar 1988 — blevet alvorligt forbrændt, når den lange snøre på fiskestangen af kulfiber vikledes sig ind i et elkabel.

Kommissionen bedes oplyse:

- om nogen medlemsstat i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om hurtig udveksling af oplysninger om farer i forbindelse med anvendelsen af forbrugsprodukter har sendt oplysninger om eventuelle indtrufne uheld samt om, hvilke foranstaltninger der er gennemført med hensyn til fiskestænger af kulfiber
- medlemsstaterne om antallet af døde og forbrændte i forbindelse med anvendelsen af disse fiskestænger (bare i Italien har der i de sidste fem år været et dusin tilfælde)
- hvilke regler der gælder for mærkning af fiskestænger af kulfiber i medlemsstaterne, og hvilke oplysninger den indeholder
- om der findes et kort over placeringen af højspændingsledninger, hvoraf højden fra jordoverfladen fremgår
- om den anser det for ønskeligt at samordne disse ledningers højde over jorden
- om den anser det for nyttigt at kræve, at der fremstilles kortere fiskestænger, eftersom visse uheld er sket ved direkte kontakt mellem fiskestangen og elledningen og ikke blot ved kontakt mellem fiskesnøren og elledningen
- om denne ændring i fiskestængers længde bør anmeldes som teknisk ændring i henhold til direktiv 83/189/EØF ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 115 af 9. 5. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis**

(6. oktober 1988)

I forbindelse med systemet for hurtig udveksling af oplysninger om farer i forbindelse med anvendelse af for-

brugsgoder har Kommissionen ikke modtaget nogen meddelelse vedrørende forbud mod eller begrænsning af salg af de fiskestænger, som det ærede medlem omtaler i forespørgslen. Det skal understreges, at det ifølge artikel 1 i beslutning 84/133/EØF ⁽¹⁾ om indførelsen af systemet kun er pligt til at give meddelelse om hasteforanstaltninger, der træffes for »at forhindre, indskrænke eller knytte særlige betingelser til markedsføringen eller anvendelsen« af et produkt. Derfor gives der ikke inden for dette system meddelelse om fiskeriforbud på bestemte steder og således heller ikke om eventuelle ulykker.

Ifølge de oplysninger, der er indhentet gennem EHLASS-systemet (EF-informationssystemet for ulykker, der sker i forbindelse med forbrugsprodukter i hjemmet og i fritiden), har man konstateret, at der ud af ca. 230 000 ulykkestilfælde, der var registreret på 50 forskellige hospitaler i medlemsstaterne, var 46 tilfælde, hvori fiskestænger var involveret. Ingen af disse ulykker skyldtes imidlertid, at fiskestangen var kommet i berøring med højspændingsledninger.

Kommissionen har ikke fra nogen medlemsstat fået meddelelse om, at der var indført et mærkningssystem for fiskestænger af kulfiber, og går derfor ud fra, at der ikke er pligt til at anføre særlige oplysninger på disse varer. Som følge heraf finder den det ikke nødvendigt at tage skridt til en standardisering af dette produkt. I henhold til direktiv 83/189/EØF skal Kommissionen underrettes om en medlemsstats eventuelle hensigt om at indføre bestemmelser om begrænsning af kulfiberfiskestængers længde.

Kortene over elektriske luftledningers placering og højde udarbejdes og ajourføres af el-selskaberne.

Der er både økonomiske og tekniske årsager, herunder bl. a. de elektriske luftledningers spænding, til, at det ikke er muligt at standardisere sådanne ledningers højde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 70 af 13. 3. 1984, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 439/88
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1988)
(89/C 36/88)

Om: Arbejde ved computerskærme

Mange mennesker klager over øjensmerter, smerter andre steder eller forskellige former for irritation som følge af skærmarbejde.

Mener Kommissionen ikke, at der bør tages forskellige europæiske initiativer på baggrund af disse helbreds- og

sige problemer, og at man navnlig bør tilskynde til anvendelse af antirefleksfiltre eller gøre anvendelsen af dem obligatorisk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(8. juli 1988)

Kommissionen har vedtaget et forslag til direktiv ⁽¹⁾ om minimumsfor skrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler og fremsendt det til Rådet den 17. marts 1988.

Dette direktivforslag hører til blandt de »særdirektiver«, som er omhandlet i artikel 13 i forslaget til Rådets direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 113 af 29. 4. 1988.

⁽²⁾ Dok. KOM(88) 73 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 443/88
af Juan de Dios Ramirez Heredia (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1988)
(89/C 36/89)

Om: Det europæiske ungdomskort

Spanien, Frankrig, Belgien, Grækenland og Portugal undertegnede i marts 1988 i Paris en aftale om at anerkende det europæiske ungdomskort. Kortet giver unge under 26 år adgang til en række fordele på rejser til en stor del af de europæiske lande, ligesom det giver en betydelig rabat ved køb af visse varer og tjenesteydelser. Italien og Luxembourg vil også i løbet af kort tid tilslutte sig aftalen:

- har Kommissionen spillet nogen rolle ved indførelsen af dette kort og
- i bekræftende fald i hvor høj grad finder Kommissionen målsætningen til fordel for unge europæere opfyldt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(14. september 1988)

Den erklæring, der blev underskrevet i marts 1988 i Paris, var en erklæring om støtte til de allerede eksisterende ungdomskort snarere end en aftale om igangsættelse af en

ny ordning eller fælles anerkendelse. Den tekniske aftale om gensidig anerkendelse og harmonisering af visse tekniske aspekter af kortene blev undertegnet af seks kortudstedende organer (Nederlandene, Frankrig, Portugal, Spanien, Flandern og Skotland) i Lissabon i juni 1987; det bør bemærkes, at halvdelen af disse kortudstedende organer ikke er statslige.

Kommissionen har som et første skridt mod et Europæisk Ungdomskort som omhandlet i Rådets afgørelse af 16. juni 1988 om vedtagelse af et handlingsprogram til fremme af ungdomsudvekslinger inden for Fællesskabet — »Ungdom for Europa« — støttet bestræbelserne for at harmonisere ungdomskortene og gøre dem parallelle ⁽¹⁾. Den har i realiteten ydet støtte til de møder, der blev afholdt i november 1986 i Edinburg og i marts 1987 i Marly-le-Roi som forberedelse til Lissabon-aftalen. Ligeledes har den ydet støtte til det møde for de udstedende organer, som blev afholdt i Antwerpen i januar 1988 med henblik på at fremme den tekniske koordinering.

Kommissionen mener, at den nuværende parallelisme, i lighed med det fremtidige Europæiske Ungdomskort, bør kunne bidrage til, at de unge i højere grad deltager i det europæiske samfundsliv, fordi denne parallelisme

- a) giver de unge bedre adgang til tjenesteydelser og muligheder, som de ellers ikke ville have råd til; der kan være tale om mange forskellige former for tjenesteydelser fra kultur til information, fra transportbilletter til enhver form for finansiel tjenesteydelse. Flere af disse kort dækker også tjenesteydelser som juridisk bistand eller rejseforsikringer
- b) også begunstiger de unges mobilitet gennem den gensidige anerkendelse kortene imellem, således at unge europæere får et dybere indblik i hinandens liv og tankegang.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 25. 6. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 445/88

af Fred Tuckman (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1988)

(89/C 36/90)

Om: Forskelsbehandling som følge af alder

EF har udvist mod i sin kamp mod mange former for forskelsbehandling, navnlig som følge af race, religion, nationalitet og køn. Derimod går tilsidesættelse af ældre mennesker på arbejdsmarkedet fortsat upåttalt hen.

Anerkender Kommissionen, at tendensen blandt firmaer i hele EF til ikke at tage personer over 45 i betragtning til job er både uøkonomisk og udtryk for forskelsbehandling?

Er Kommissionen klar over, at denne form for forskelsbehandling er tiltagende, og at den alder, hvor den finder sted, konstant bliver lavere?

Agter Kommissionen at gøre brug af sine erfaringer ved behandlingen og mindskelsen af uberettiget forskelsbehandling på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(14. september 1988)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2450/87 af Thomas Megahy ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 1 af 2. 1. 1989, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 478/88

af Richard Cottrell (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1988)

(89/C 36/91)

Om: Harmonisering af pensionsalderen

Har Kommissionen til hensigt at fremsætte forslag til en harmonisering af pensionsalderen for mænd og kvinder i samtlige EF-lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(22. august 1988)

Kommissionen har den 23. oktober 1987 fremsat et forslag til Rådets direktiv med det formål at supplere gennemførelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de lovbestemte og erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ⁽¹⁾.

I dette nye forslag til direktiv er der foreslået to løsninger (artikel 9) med henblik på at gennemføre ligebehandlingen med hensyn til pensionsalder:

Den første mulighed opererer med ens pensionsalder for mænd og kvinder. Da ens pensionsalder for arbejdstagere af det ene køn kan føre til henholdsvis nedsættelse eller forhøjelse af den tidligere gældende pensionsalder, har det været nødvendigt at give midlertidige garantier til dem, der, hvis de allerede har nået en vis alder tæt på pensionsalderen, måtte ønske at bevare status quo. Desuden har man foreslået gradvis gennemførelse for at lette overgangen.

Det andet forslag overlader valg af pensionsalder til de pågældende selv inden for et bestemt tidsrum (»fleksibel

pensionering»). Betingelserne og navnlig betingelserne om forsikringsår skal være de samme for begge køn. Det bør bemærkes, at der i visse lovgivninger findes en ret til aldersafhængig pension, for så vidt som der kan godtgøres et bestemt antal forsikringsår. Denne mulighed, der kaldes »anciennitetspension«, er også helt i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, hvorved problemet vedrørende pensionsalder bortfalder.

(¹) Dok. KOM(87) 494 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 500/88
af Robert Delorozoy (LDR—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. juni 1988)
(89/C 36/92)

Om: Etiopiens evakuering af bistandsorganisationerne fra Eritrea og Tigre

De etiopiske myndigheders nylige beslutning om at evakuere bistandsorganisationerne fra de oprørske provinser i den nordlige del af landet, Tigre og Eritrea, som begge er ramt af tørke, indebærer en trussel om hungersnød for de 3 millioner indbyggere.

De ni organisationer, som er berørt af denne foranstaltning, har ytret ønske om at fortsætte deres humanitære hjælpearbejde og har anmodet den etiopiske regering om at ændre sin beslutning.

Regeringen har svaret, at for fremtiden vil kun de etiopiske bistandsorganisationer kunne bringe hjælp til de nordlige provinser, og at FN's fly kun må lande i hovedstaden.

Er Kommissionen på baggrund af denne tragiske situation i stand til at oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe for at sikre, at bistanden fra De Europæiske Fællesskaber ikke ledes bort fra de katastroferamte områder i Eritrea og Tigre, som den er bestemt for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(1. august 1988)

Efter de etiopiske myndigheders beslutning har Kommissionen omgående henvendt sig til dem for at få dem til at give tilladelse til, at de humanitære hjælpeorganisationers udsendte personale fortsat kan udføre deres hjælpearbejde i provinserne Tigre og Eritrea. Kommissionens næstformand Lorenzo Natali anmodede igen herom under sit besøg i Etiopien for nylig.

Kommissionen er meget bekymret over den etiopiske regerings forholdsregler, idet de vil kunne hindre, at hjælp-

pen rent faktisk når ud til de nødlidende befolkningsgrupper. Kommissionen finder situationen så alvorlig, at en katastrofe kun kan undgås, hvis man foruden regeringens og de etiopiske NGO's midler mobiliserer alle andre disponible midler på det operationelle plan. Dette indebærer, at FN's midler — der i dag delvis er realiseret — som NGO's udsendte personale, igen indsættes på stedet.

Med hensyn til Fællesskabets bistand har Kommissionens delegation fået lov til at aflægge regelmæssige besøg og kan således effektivt følge med i distributionen, der i disse områder fortsat varetages af Relief and Rehabilitation Commission, Joint Relief Partnership (JRP — lokal kirkesammenslutning) og snart vil blive varetaget af etiopisk Røde Kors støttet af Ligaen af Røde Kors Selskaber. Ligaens intervention i denne forbindelse, der tager sigte på at udfylde den lakune, der er opstået som følge af, at Den Internationale Røde Kors Komité (IRRRK) har trukket sig ud, vil blive støttet økonomisk af Kommissionen, navnlig gennem en personalemæssig styrkelse af etiopisk Røde Kors og »monitoring« af hjælpeaktionerne.

I øvrigt minder Kommissionen om, at to af de fem Herkules-fly, der bringer hjælpen til Mekelle, finansieres af Fællesskabet til fordel for etiopiske NGO.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 503/88
af Juan Garaikoetxea Urriza (ARC—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juni 1988)
(89/C 36/93)

Om: Nationalt program af interesse for Fællesskabet i Baskerlandet

I juli 1987 ytrede Kommissionen interesse for at finansiere et nationalt program af interesse for Fællesskabet i Baskerlandet på grundlag af bestemmelserne i artikel 10 ff i EFRU-forordningen, forordning (EØF) nr. 1787/84. Kan Kommissionen oplyse, på hvilket stadiet forberedelserne til programmet befinder sig? Hvornår er det planen, at programmet skal forelægges, og hvad er Kommissionens standpunkt med hensyn til dets godkendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(6. september 1988)

Som det ærede medlem ved, udarbejdes de nationale programmer af interesse for Fællesskabet (NPIF) på initiativ af medlemsstaterne, som forelægger dem for Kommissionen til gennemgang.

Kommissionen er udmærket bekendt med initiativet vedrørende udarbejdelse af et NPIF for Baskerlandet, eftersom den selv har ydet et bidrag til forberedelsen heraf i form af faglig bistand.

Så snart den spanske regering har forelagt Kommissionen det pågældende NPIF, vil denne tage fat på behandlingen heraf med henblik på en eventuel godkendelse inden for den nærmeste fremtid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 543/88

af José Cervera Cardona (NI—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juni 1988)

(89/C 36/94)

Om: Initiativ fra Europa-Parlamentet om nødder

På hvilket stadiet befinder vedtagelsen af det forslag til forordning, som blev godkendt af Parlamentet i december 1987 på grundlag af betænkning af De Pasquale (PE 111.008) om problemer og perspektiver vedrørende Fællesskabets hasselnødavl og nøddeavl sig?

Hvilken sandsynlig tidsplan kan der opstilles for den endelige vedtagelse af dette forslag til forordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(12. september 1988)

Kommissionen undersøger i øjeblikket problemerne inden for nøddesektoren.

Denne undersøgelse foretages både under hensyn til det udkast til forordning, som har været forelagt Parlamentet, og de forskellige forslag, som medlemsstaterne har fremsat. Kommissionen har over for Rådet forpligtet sig til senest den 31. oktober 1988 at forelægge en rapport ledsaget af forslag om tilpasning af produktionen til de nuværende afsætningsvilkår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 551/88

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juni 1988)

(89/C 36/95)

Om: Sahel — genopdyrkning af udpinte jorder — plante-forskning — EF-støtte

Jordene i de tropiske lande, navnlig i Sahel-området, som er eroderet på grund af tørke og for intensiv udnyttelse af

landbrugerne, er stærkt udpinte. Der er især mangel på kvælstof. Kvælstof er nødvendig for, at planter kan vokse.

En forsker fra Orstom i Dakar har opdaget, at en plante, sesbania rostrata, kan optage kvælstof direkte fra luften. Denne plante kan derfor anvendes som naturlig grøn gødning på tropiske jorder. I forrige måned afholdtes en verdenskongres om den på grund af den enorme betydning, som denne plante har for molekylærforskningslaboratorierne.

Er Kommissionen blevet orienteret om denne forskning? I betragtning af den afgørende betydning, som dyrkning af sesbania rostrata kan få med henblik på at gøre afrikanske landbrugsjorder, ja alle lande i den tredje verden, frugtbar, agter Kommissionen da at bidrage til udviklingen heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(1. august 1988)

Kommissionen er bekendt med forskningen vedrørende planten sesbania rostrata og har været med til at finansiere forskningsaktiviteter som led i det første program for videnskab og teknik i udviklingens tjeneste 1983 — 1986⁽¹⁾, og herunder især delprogrammet »horisontale emner og udnyttelse af miljøet«.

I denne forbindelse har Kommissionen indgået kontrakter med to organer vedrørende følgende emner:

- Orstom⁽²⁾ Dakar; »regeneration og beskyttelse af marginale jordarealer i troperne gennem fremme af symbiotisk kvælstofbinding i forbindelse med især sesbania rostrata«
- Universitetet i Gent; »rodknoldbakterier og nodule-ring af sesbania rostrata«.

Disse to projekter har været med til at belyse denne plantes kvaliteter, dels ud fra et agronomisk synspunkt med henblik på anvendelse som grøngødning, og dels ud fra et generelt synspunkt, for at øge forståelsen af de genetiske mekanismer i forbindelse med symbiotisk kvælstofbinding.

⁽¹⁾ EFT nr. L 352 af 14. 12. 1982, s. 24.

⁽²⁾ Denne tidligere benævnelse (Office de Recherche Scientifique Tropical d'Outre Mer) svarer til det nuværende Institut Français de Recherche Scientifique pour le Développement et la Coopération.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 583/88af **Alfons Boesmans (S—B)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(22. juni 1988)

(89/C 36/96)

Om: Nødhjælp til Mellemamerika

Under konferencen med de mellemamerikanske lande i Hamburg, der blev afholdt som led i San José-aftalen, er Det Europæiske Fællesskab principielt gået med til at deltage i den plan om nødhjælp, de fem mellemamerikanske lande har forelagt det internationale samfund.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilken måde og med hvilket beløb Det Europæiske Fællesskab vil deltage i hver af de foreslåede dele af denne plan, nemlig bistand til den økonomiske udvikling, udlandsgælden, energibehovet mm.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson**

(29. juli 1988)

FN's generalforsamling vedtog den 12. maj 1988 en genopretningsplan for Mellemamerika (Ocampo-rapporten). I denne plan opfordres det internationale samfund til at bidrage til genoprettelse af stabile forhold i Mellemamerika. Planen er opdelt i forskellige faser svarende til de prioriteter, de pågældende lande har opstillet. Det er kun planens afsnit om nødhjælp, der i Hamburg blev præsenteret for Fællesskabet, der gav principielt tilsagn om at intervenere på følgende tre områder: fødevarerhjælp, flygtnings tilbagevenden til hjemlandet og oprettelse af et mellemamerikansk parlament. Sagen er under behandling, og der kan endnu ikke angives præcise beløb. Der vil meget snart blive truffet beslutning om fødevarerhjælpen efter en vurdering af de enkelte landes specifikke behov. På nuværende tidspunkt er der truffet beslutning om tildelelse til to lande i regionen, og der er i den forbindelse sket en forhøjelse i forhold til de foregående år. Hvad angår flygningene kan projekterne først vurderes, efterhånden som den frivillige tilbagevenden rent faktisk finder sted, og i nært samarbejde med de internationale organisationer på området, ikke mindst FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR). Der sker en samordning mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet med henblik på at fastlægge de nærmere bestemmelser for EF's intervention til støtte for afholdelsen af valg til det mellemamerikanske parlament, idet man stadig afventer, at alle de mellemamerikanske lande skal ratificere oprettelsestraktaten.

Hvad angår selve genopretningsplanen kan EF ikke tage stilling, før der er sket en international samordning mellem de forskellige bistandsydere. Det forekommer ude-

lukket eller i hvert fald vanskeligt at intervenere på områder som f. eks. udlandsgæld, infrastruktur eller energiforsyning, enten fordi EF ikke har nogen beføjelser på området, eller fordi der ikke er budgetmidler til rådighed. Derimod viderefører EF projekterne inden for de forskellige områder af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde i henhold til samarbejdsaftalen mellem de to regioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 592/88af **sir Jack Stewart-Clark (ED—GB)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(22. juni 1988)

(89/C 36/97)

Om: Lovgivning om sikkerhedsseler i EF

En ung engelsk kvinde fra min valgkreds fungerede for nylig som rejseleder for et rejseselskab mellem Paris og Rom. Hun tilbragte dagen i et »rejselædersæde«, således at hun sad med ryggen mod kørselsretningen. Sædet var ikke forsynet med sikkerhedssæle, og hvis der var sket en ulykke, ville hun være blevet alvorligt kvæstet.

Kan Kommissionen oplyse, om det i henhold til gældende nationale eller EF-bestemmelser er lovligt, at turistbusser er forsynet med ubeskyttede sæder af denne art? Dersom der ikke findes en sådan lovgivning, vil Kommissionen da oplyse, om den vil træffe forholdsregler med henblik på at sikre, at rejseledere fra EF-lande og andre lande, der benytter sådanne sæder, kan anvende sikkerhedssæle?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(26. august 1988)

Kommissionen har udarbejdet et forslag til direktiv, som meget snart vil blive forelagt Rådet, der sigter på en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende brug af sikkerhedsseler, og som nærmere bestemt har til formål at gøre det obligatorisk at anvende sikkerhedsseler på for- og bagsæder i personbiler samt på forsæderne i last- og varevogne og minibusser på under 3,5 tons.

Samtidig har Kommissionen indledt en undersøgelse, der skal kaste lys over, hvilke systemer til fastspænding af børn i køretøjer, der er mest hensigtsmæssige; når resultatet af undersøgelsen foreligger, vil det pågældende forslag til direktiv finde sin endelige udformning.

Der findes endnu ikke fællesskabsbestemmelser om anvendelse af sikkerhedssele for personer på de forreste sæder i turistbusser.

Kommissionen påtænker ikke for øjeblikket at træffe foranstaltninger på det konkrete område, som det ærede medlem nævner, men eftersom den er klar over, at mangelen på bestemmelser på dette felt kan udgøre en sikkerhedsrisiko for personer på forsæderne i turistbusser, vil den have dette spørgsmål in mente med henblik på en fremtidig undersøgelse, og eventuelt derefter tage skridt til at gøre noget ved sagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 619/88

af Emmanuel Maffre-Baugé (COM—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1988)

(89/C 36/98)

Om: Fremme af dyrkning af ricinusfrø i Fællesskabet

Produktion og forarbejdning af ricinusfrø vil ifølge eksperter udgøre en sikker indtægtskilde. Vil Kommissionen ikke i stedet for at lægge jord brak tilskynde til denne alternative produktion ved at forny forordningen af 19. december 1977, som udløb i 1984?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(13. september 1988)

Kommissionen bestrider ikke, at produktionen af ricinusfrø i EF »vil udgøre en sikker indtægtskilde«.

Spørgsmålet er blot, på hvilket niveau producentprisen skal ligge for at produktionen kan svare sig. Erfaringen med den EF-ordning, der var gældende fra 1977 til 1983, har imidlertid vist, at en sådan ordning, hvor producenten opnåede en pris, der bl. a. harmoniserede med priserne for de øvrige oliefrø, ikke var i stand til at fremme EF-produktionen af ricinus. Desuden stødte produktionen af ricinusfrø på problemer af teknisk art.

Så vidt Kommissionen er orienteret, har situationen ikke ændret sig siden, og den har derfor ikke til hensigt, i det mindste ikke for øjeblikket, at genoptage den ordning, som blev indført i 1977.

Derimod er Kommissionen rede til at undersøge muligheden for, at også ricinus bliver omfattet af de foranstaltninger, der eventuelt skal vedtages i forbindelse med omstillingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 624/88

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1988)

(89/C 36/99)

Om: Japansk-amerikansk aftale om udførelse af offentlige bygge- og anlægsarbejder

Kommissionen er sikkert bekendt med, at der findes en slags japansk-amerikansk aftale, som giver amerikanske firmaer mulighed for at deltage i offentlige bygge- og anlægsarbejder i Japan.

Kan Kommissionen oplyse, i hvor høj grad denne aftale indeholder diskriminationer af europæiske virksomheder?

Kan denne aftale ses som en reaktion mod fremskridtene henimod et virkeligt europæisk indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq

(19. september 1988)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med aftalen mellem USA og Japan vedrørende offentlige bygge- og anlægsarbejder og har med stor opmærksomhed fulgt forhandlingerne. Den har gentagne gange anmodet om og modtaget forsikringer fra begge parter, hvoraf det fremgår, at aftalen, som skal sikre udenlandske firmaer forbedret adgang til store japanske infrastrukturprojekter, vil blive anvendt uden forskelsbehandling.

Kommissionen agter at følge anvendelsen af aftalen meget nøje med henblik på at sikre, at firmaer fra EF, der byder på kontrakter, vil kunne deltage i en rimelig og åben konkurrence om de forretningsmuligheder, som åbnes ved aftalen. Hvis der skulle blive grund til klager, vil Kommissionen drøfte sagen med de japanske myndigheder.

Samtidig agter Kommissionen at intensivere sine bestræbelser på at lette adgangen for europæiske firmaer til det japanske marked ved passende foranstaltninger, såsom indsamling og udbredelse på et tidligt tidspunkt af oplysninger om større infrastrukturprojekter.

Kommissionen betragter ikke aftalen som en reaktion mod det indre marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 682/88
af Marijke Van Hemeldonck (S—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juni 1988)

(89/C 36/100)

Om: Behandling af ansøgninger om pension til enker efter grænsearbejdere

I Nederlandene kræver behandlingen af ansøgninger om pension til enker efter grænsearbejdere, hvori også EF-medlemsstater er involveret, meget lang tid.

Hvilken procedure følges der i denne sammenhæng i de enkelte medlemsstater? Er der indledt bestræbelser på at opnå en ensartet (og kortvarig) procedure med henblik på 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(16. september 1988)

Det ærede medlem ser ud til at henvise til enker efter arbejdstagere, som i løbet af deres erhvervmæssige karriere har været forsikret såvel i Belgien som i Nederlandene.

Forvaltningen af sager vedrørende social sikring, især pensioner, tager længere tid, når det drejer sig om personer, som har været forsikret i flere forskellige lande, end når det drejer sig om personer, der kun har været forsikret i ét enkelt land. Dette fænomen findes også inden for Fællesskabet, selvom koordineringen af de nationale lovgivninger i denne forbindelse er blevet bedre, og der er blevet oprettet særlige organer, hvor de nationale institutioner er repræsenteret, for at løse problemerne i forbindelse med denne koordinering.

For at mindske langsommeligheden i de administrative demarcher er der i fællesskabsforordningerne om vandrede arbejdstageres sociale sikring ⁽¹⁾ fastsat flere procedurer, heriblandt:

- a) anvendelse af ensartede blanketter ⁽²⁾
- b) indførelse af foranstaltninger, der skal sikre en hurtigere udbetaling af ydelserne i henhold til artikel 50 i forordning (EØF) nr. 574/72. Betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er fastsat i afgørelse nr. 117 og 118 fra Den Administrative Kommission for Vandrede Arbejdstageres Sociale Sikring ⁽³⁾
- c) udbetaling af foreløbige ydelser samt forskud på ydelser i henhold til artikel 45 i forordning (EØF) nr. 574/72.

Kommissionen følger nøje udviklingen med hensyn til anvendelsen af disse procedurer og bl. a. procedureerne

vedrørende registrering og overførsel af oplysninger, som anvendelsen af moderne tekniske hjælpemidler gradvis skulle forbedre.

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/86 (EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986).

⁽²⁾ EFT nr. L 192 af 15. 7. 1986.

⁽³⁾ EFT nr. C 238 af 7. 9. 1983 og EFT nr. C 306 af 12. 11. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 690/88
af Jesús Cabezón Alonso (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juni 1988)

(89/C 36/101)

Om: Koordinering, finansiering og udførelse af projekter

Nogle organisationer, virksomheder og institutioner, som iværksætter projekter, der delvis finansieres med EF-midler, klager over en manglende tidsmæssig koordinering mellem godkendelsen af projektet og udbetalingen af EF-støtten, hvilket giver anledning til likviditetsproblemer for projektinitiativtagerne.

Hvis dette er korrekt, er det så ikke muligt at koordinere EF-finansieringen med de tidsfrister, initiativtagerne har fastsat for betalingen af udførelsen af projekterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis

(5. oktober 1988)

Udbetalingerne fra strukturfondene er nøje reguleret ved teksterne om disse fonde samt finansforordningen.

I forordningerne om fondenes virksomhed er der i princippet fastsat procedurer for ydelse af forskud, som kan lette igangsætningen og den videre gennemførelse af initiativtagernes projekter. Disse procedurer, der generelt giver mulighed for meget konsekvente forskudsbetalinger, vil blive harmoniseret og forbedret som led i den kommende reform af strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 691/88
af Jesús Cabezón Alonso (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. juni 1988)
(89/C 36/102)

Om: Organiseret illegal kontrahering af arbejdskraft

I begyndelsen af maj måned afslørede forskellige nyhedsmedier i Spanien alvorlige tegn på, at der i Cantabria (Spanien) fandtes en organisation, der illegalt kontraherede portugisiske skovarbejdere.

Det er tilsyneladende gået ud over ti portugisere i alderen fra 16 til 28 år, som har arbejdet i træindustrien i bjergene, uden at deres løn- og arbejdsvilkår var i overensstemmelse med gældende lovgivning hverken i deres hjemland eller det land, de opholdt sig i.

Uafhængigt af den administrative og retlige forfølgelse af sagen, som påhviler de spanske myndigheder, stilles følgende spørgsmål: Har Kommissionen kendskab til eksistensen af organisationer, der illegalt kontraherer arbejdskraft i EF-landene? Hvilke skridt påtænker Kommissionen at tage for at forhindre sådanne tiltag, der alvorligt skader arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EF, og som indebærer alvorlig udnyttelse af disse arbejdere samt krænkelse af deres sociale, arbejdsmæssige og faglige rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(15. september 1988)

Som følge af mangelen på præcise oplysninger om de konkrete forhold, der kritiseres, ser Kommissionen sig ikke i stand til at udtale sig om det specielle tilfælde.

Kommissionen er imidlertid vidende om de problemer, der findes i forbindelse med hemmelig indvandring og illegal beskæftigelse af indvandrere. Dens stillingtagen hertil er der gjort rede for i »Retningslinjer for Fællesskabets indvandrerpolitik«⁽¹⁾, og den agter at videreføre drøftelserne med medlemsstaterne inden for rammerne af de samråd, der holdes om indvandrerpolitikken og gennemførelsen af hvidbogens bestemmelser.

I det tilfælde, det ærede medlem henviser til, er det de nationale myndigheder, der skal tage stilling til spørgsmålet om ansættelse af arbejdstagere i overgangsperioden; det påhviler samme myndigheder at kontrollere, at ansættelsen ikke har fundet sted på illegal måde, eventuelt at give tilladelse til ansættelse af EF-arbejdstagere, der ikke allerede er bosiddende i den pågældende medlemsstat, samt at overvåge, at de i arbejdsaftalen anførte betingelser er i overensstemmelse med gældende lov.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 48, endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 711/88
af Andrew Pearce (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. juni 1988)
(89/C 36/103)

Om: 4. og 5. EUF — udestående betalinger

- Hvilke beløb inden for den 4. og 5. EUF var pr. 1. januar 1988 endnu ikke anmodet udbetalt af de enkelte medlemslande?
- Hvilken procentvis andel repræsenterer disse beløb af de midler, der oprindeligt blev stillet til rådighed?
- Hvor meget har udviklingslandene mistet som følge af rente- og inflationstab i forbindelse med den manglende anvendelse af disse midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(30. september 1988)

- Pr. 1. januar 1988 var alle skyldige bidrag fra medlemsstaterne i medfør af Konventionen og afgørelserne vedrørende 4. EUF blevet indkaldt og fuldt ud indbetalt. Af midlerne til 5. EUF manglede medlemsstaterne pr. 1. januar 1988 at betale sammenlagt 1 383 500 000 ECU fordelt som følger:

Belgien	80 519 700
Danmark	34 172 450
Tyskland	386 273 200
Grækenland	18 538 900
Frankrig	349 472 100
Irland	8 162 650
Italien	156 888 900
Luxembourg	2 767 000
Nederlandene	100 995 500
Det Forenede Kongerige	245 709 600

- Det ikke-indbetalte bidrag til 5. EUF pr. 1. januar 1988 androg 29,3% af den samlede tildeling til denne fond.
- Det ærede medlem synes at gå ud fra, at midlerne under en konvention helst straks skal øremærkes og bruges. I virkeligheden er det helt normalt, at gennemførelsen af projekter og programmer strækker sig over måske flere år alt efter disses karakteristika; den kan endog

strække sig ud over Konventionens gyldighedsperiode. På denne baggrund må de af det ærede medlem fremsatte tanker om rente- og inflationstab betragtes som overvejende teoretiske.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 723/88
af lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1988)
(89/C 36/104)

Om: Europæiske udgifter

Der hersker bekymring i vide kredse over, at Det Europæiske Fællesskab spilder masser af penge.

1. Er det sandt, at Det Europæiske Fællesskab anvender halvdelen af sit budget til oplagring og destruktion af fødevarer?
2. Er der tale om en voksende eller faldende budgetandel til disse formål?
3. Hvilke skridt har Det Europæiske Fællesskab taget i de senere år for at begrænse sine udgifter til oplagring og destruktion af fødevarer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(16. september 1988)

1. Nej. I 1987 androg oplagringsudgifterne: 750 mio ECU til privat oplagring og 1 046 mio ECU til offentlig oplagring.

Tilbagekøb i sektoren for frugt og grønsager kan undertiden resultere i destruktion af produkterne, fordi det er let fordærvelige produkter. Dette kostede i alt 59 mio ECU i 1987.

Udgifterne til tilbagekøb og oplagring tilsammen androg derfor 1 855 mio ECU eller 5,2 % af Fællesskabets budget for det pågældende år.

2. Disse foranstaltningers andel af Fællesskabets budget faldt fra 7,2 % i 1986 til 5,2 % i 1987.
3. Reformerne af den fælles landbrugspolitik for nylig, herunder produktionskvoter, budgetstabilisatorer og nedlæggelse af agerjorder, der tages ud af produktionen, skal skabe kontrol med overskuddene. Samtidig sælges gamle lagre, eller deres bogførte værdi nedskrives. Alle disse foranstaltninger vil resultere i, at de fremtidige udgifter til oplagring af overskudsprodukter nedsættes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 724/88
af lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. september 1988)
(89/C 36/105)

Om: Den fælles landbrugspolitik

Er det muligt at foretage et skøn over, hvor meget den fælles landbrugspolitik koster en gennemsnitlig familie i EF eller i Det Forenede Kongerige?

Er denne udgift på 11,50 £ om ugen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(20. september 1988)

I 1988 er der til den fælles landbrugspolitik afsat samlede bevillinger på 28,7 mia ECU til EUGFL's Garantisektion og 1,2 mia ECU til foranstaltninger, der finansieres af EUGFL's Udviklingssektion. Da De Tolv omfatter 114,7 mio husholdninger, kan det anslås, at de årlige udgifter til den fælles landbrugspolitik for EF-budgettets vedkommende gennemsnitligt andrager ca. 250 ECU pr. husholdning, dvs. 3 £ ugentlig for hver husholdning. Hvis der også tages hensyn til de nationale udgifter til støtte for landbruget, som hovedsagelig anvendes til forbedring af produktionsstrukturer og til udvikling af landdistrikter, kan det anslås, at de samlede budgetudgifter i forbindelse med Fællesskabets landbrugspolitik årligt beløber sig til ca. 380 ECU pr. husholdning, hvilket svarer til ca. 5 £ ugentlig for hver husholdning. Til sammenligning kan nævnes De Forenede Stater, hvor de årlige udgifter til landbrugspolitikken i perioden 1984 — 1986 androg ca. 750 ECU pr. husholdning eller ca. 10 £ ugentlig for hver husholdning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 739/88
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1988)
(89/C 36/106)

Om: Eksport af affald fra Nederlandene til Surinam

Kommissionen oplyser i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 601/87 (1) af Willy Kuijpers, at den ikke har kendskab til noget officielt standpunkt fra Surinams side til spørgsmålet om indførsel til landet af affald fra Nederlandene.

1. Har situationen ændret sig siden da?

2. Hvorledes stiller landene i den tredje verden sig officielt til spørgsmålet om eventuel overførsel hertil af affald fra industrilandene?

(¹) EFT nr. C 86 af 4. 4. 1988, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(26. september 1988)

1. Der er ikke sket nogen opfølgning af planerne om at transportere affald fra Nederlandene til Surinam. Hverken regeringen i Surinam eller den nederlandske regering har fået forelagt anmodning om eller anmeldelse af overførsel af affald.

2. På det 48. møde i Addis Abeba den 19. maj 1988 vedtog Organisationen for Afrikansk Enhed en resolution om deponering af nukleart og industrielt affald i Afrika: deponering af nukleart affald og industrielt affald forømmes som en forbrydelse mod Afrika og Afrikas befolkning. I denne resolution opfordredes de afrikanske lande bl. a. til at afvise deponering af sådant affald på deres territorium.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 775/88

af Ursula Braun-Moser (PPE—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juli 1988)

(89/C 36/107)

Om: Antallet af tankstationer med blyfri benzin i EF

1. Råder Kommissionen over oplysninger om, hvor mange tankstationer med blyfri benzin, der findes i de enkelte EF-medlemsstater, og hvor meget prisen på blyfri benzin varierer i de enkelte medlemsstater?

2. Agter Kommissionen at tage initiativer til at ændre ved disse forhold af hensyn til turister og forretningsrejsende?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar**

(10. oktober 1988)

Kommissionen henviser det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 115/88 af Andrew Pearce (¹) og

dens svar på mundtlig forespørgsel H-135/88 af Michael Elliott i spørgetiden under Europa-Parlamentets møde i maj 1988 (²).

(¹) EFT nr. C 1 af 2. 1. 1989.

(²) Europa-Parlamentets drøftelser nr. 2-365 (maj 1988).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 782/88

af Christine Crawley (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juli 1988)

(89/C 36/108)

Om: Terroristbekæmpelsesloven

Er Kommissionen klar over, at personer med irske navne, som i 1988 rejser mellem Storbritannien og Irland, der begge er medlemmer af EF, under henvisning til terroristbekæmpelsesloven får pålagt at oversætte deres irske navne til engelsk og at vise pas på trods af de særlige bestemmelser om fri rejse mellem de to lande?

Er Kommissionen enig i, at en sådan diskriminerende praksis er i strid med ånden i princippet om fri bevægelighed for personer i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(28. september 1988)

Det forhold, at rejsende mellem Storbritannien og Irland — på trods af de særlige bestemmelser om »fri rejse mellem de to lande« — er blevet anmodet om at forevise deres pas ved den indre grænse, er ikke i strid med fællesskabsretten. Både artikel 3 i Rådets direktiv 73/148/EØF (¹) og artikel 3 i Rådets direktiv 68/360/EØF (²) bestemmer, at medlemsstaterne skal tillade, at de af direktiverne omfattede personer rejser ind på deres område »alene mod forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas«.

For så vidt angår de øvrige dele af forespørgslen, skal Kommissionen henviser det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 138/88 af Michele Columbu (³).

(¹) EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973, s. 14.

(²) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

(³) EFT nr. C 1 af 2. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 783/88
af Thomas Megahy (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. juli 1988)
(89/C 36/109)

Om: Bistand til Malaysia

Finansierer EF-bistandsprogrammer i Malaysia og i bekræftende fald hvilke? Har Kommissionen ført forhandlinger med Malaysias regering om forvaltning af de tropiske regnskove og skovhugstens følger for den indfødte befolkning og plante- og dyrelivet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson
(30. september 1988)

Malaysia opfylder ikke betingelserne for at kunne modtage direkte støtte under Fællesskabets normale bistandsprogram for Asien og Latinamerika (artikel 930).

Malaysia er dog aktiv deltager i det forholdsvis begrænsede ASEAN-regionalprogram, som finansieres over samme budgetpost.

Der er i øjeblikket seks ASEAN-projekter i gang:

1981: Videnskabeligt og teknisk samarbejde 2,80 mio ECU

1981: Forskning og uddannelse vedrørende de processer, der gennemføres efter høsten 4,30 mio ECU

1983: Tømmerteknologicerter 7,50 mio ECU

1986: Udvikling og samordning af regional akvakultur 4,77 mio ECU

1986: Industrielle standarder og kvalitetssikring 5,00 mio ECU

1986: Regionale havfiskeriressourcer og uddannelse 6,65 mio ECU

Det af disse projekter, nemlig ASEAN-tømmerteknologicerter, er beliggende i Kuala Lumpur. Centret er nu fuldt operationelt, idet det gennemfører forsknings- og uddannelsesaktiviteter med henblik på at styrke den tekniske kapacitet og produktiviteten i denne sektor i hele ASEAN-regionen. Det virker sideløbende med et canadisk finansieret ASEAN-institut for skovforvaltning (7,3 mio can. \$), som også er hjemmehørende i Kuala Lumpur, og som tager sig af spørgsmål vedrørende skovenes forvaltning.

Kommissionen modtog i april 1988 en delegation fra Malaysia til drøftelse af forvaltningen af tropisk regnskov og dermed forbundne spørgsmål.

Der var ved denne lejlighed enighed om, at det er særdeles vigtigt at sikre en langsigtet bevaring af skovenes ressourcer i forbindelse med en jævn udnyttelse deraf.

Delegationerne gav ved denne lejlighed udtryk for deres interesse i udsigterne til et forbedret samarbejde og øget forståelse inden for ITTO's rammer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 822/88
af James Ford (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 36/110)

Om: EF's produktion af hvede til brødfremstilling

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet for at forøge den del af Fællesskabets samlede hvedeproduktion, der anvendes til brødfremstilling, og hvilke fremskridt der er sket?

Kunne en investering i hvede til brødfremstilling efter Kommissionens opfattelse udgøre et effektivt alternativ til politikken med at tage landbrugsjord ud af produktionen for at holde priserne oppe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(14. september 1988)

Kommissionen har i en årrække ført en kvalitetspolitik, der går ud på at fremme produktionen af brødhvede i Fællesskabet.

Kvalitetskriterierne er blevet skærpet siden 1986, især med hensyn til standardkvaliteten af hvede.

Endvidere ydes der for hvede af høj kvalitet en kvalitetspræmie på 2 % af interventionsprisen.

Fællesskabet har overskud af brødhvede. Mellem 70 og 80 % af den samlede produktion på 65 — 70 mio tons hvede anses at være af bageegnet kvalitet. Eftersom udbytteforskellen mellem bageegnede og ikke-bageegnede sorter stadig bliver mindre, vil støtte til produktion af bageegnet hvede ikke være noget effektivt alternativ til braklægningen af landbrugsjord.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 845/88
af Francesco Compasso (LDR—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 36/111)

Om: Nedsættelse af interventionsprisen for hård hvede

Hård hvede dyrkes på 90 % af landbrugsarealerne i Syditalien og de italienske øer. Denne middelhavsafgrøde er i store dele af EF's sydlige landbrugsregioner den eneste mulige og findes navnlig i de syditalienske regioner, som allerede har et lavt indkomstniveau med meget alvorlige sociale og beskæftigelsesmæssige følger. Forøgelsen af EF's støtte på 12,5 % kompenserer ikke for nedsættelsen af interventionsprisen, idet den kun udgør en tredjedel heraf. På denne baggrund anmodes Kommissionen om at ændre sit forslag til nye landbrugspriser for 1988/89 og med hensyn til interventionsprisen for hård hvede om at opretholde niveauet fra sidste år uændret, eftersom en nedsættelse af interventionsprisen, som ville ramme en vigtig del af landbruget i syd, der ikke har mulighed for alternative produktioner, er uacceptabel.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(19. september 1988)

Situationen i Fællesskabet hvad angår hvede er karakteriseret af uligevægt mellem udbud og efterspørgsel. Høsten i 1987 satte ny rekord med 7,4 mio tons og slog dermed den forrige rekord i 1986 med 271 000 tons.

Selvforsyningsgraden i Fællesskabet for hård hvede ligger for øjeblikket på 143 %. Derudover omfatter interventionslagrene mere end 2 mio tons.

Hovedårsagen til produktionsstigningen i Fællesskabet er en vedvarende arealudvidelse, og denne udvikling skyldes forholdet mellem prisen for hård hvede og prisen for blød hvede. Under disse omstændigheder kan Kommissionen kun foreslå en nedsættelse af interventionsprisen for hård hvede for at følge sin plan for tilnærmelse mellem prisen for hård hvede og prisen for blød hvede, og den gør det ud fra den forudsætning, at den deraf følgende nedsættelse af producentindkomsterne kompenseres med 50 % ved en forhøjelse af hektarstøtten, der er gældende i middelhavsregionerne i Fællesskabet.

Kommissionens afbalancerede oplæg som led i prisforslagene (1988/89) er blevet fulgt op af Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 864/88
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. august 1988)
(89/C 36/112)

Om: Strategiske undersøgelser vedrørende bekæmpelse af fattigdommen

Som Kommissionen ved, har det franske Økonomiske og Sociale Råd udarbejdet en rapport med titlen »Stor Fattigdom og Økonomisk og Social Utryghed«.

Finder Kommissionen ikke, at der bør udarbejdes en lignende rapport på EF-plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(28. november 1988)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 85/88 af Alvarez De Eulate Peñaranda (¹).

(¹) EFT nr. C 2 af 2. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 905/88
af Fernand Herman (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 36/113)

Om: Meddelelse om udvælgelsesprøve KOM/A/635 vedrørende en kontorchefstilling

1. I EFT nr. C 145 af 2. juni 1988 offentliggjordes for nylig meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/A/635 med henblik på besættelse af en stilling som leder af Afdelingen for Ophævelse af De Fiskale Grænser samt Momsudligningssystem.

2. Denne meddelelse kommer i fortsættelse af stillingsopslag KOM/104/87, som flere tjenestemænd ved Kommissionen havde reageret på, hvorefter de imidlertid afvistes.

3. På baggrund af visse rygter, der er kommet frem i fagforeningspressen, skulle denne udvælgelsesprøve have til formål at få fastansat en midlertidig ansat brite, der arbejder i en kommissærs kabinet.

4. Kan Kommissionen oplyse og bekræfte:
- hvor mange tjenestemænd af hvilke nationaliteter der var ansøgere ved stillingsopslag KOM/104/87, og af hvilke grunde de afvistes?
 - at der ikke var nogen britisk ansøger ved ovennævnte stillingsopslag?
 - at de i punkt 3 nævnte rygter savner ethvert grundlag, og at ansættelsen vil finde sted under overholdelse af ånd og bogstav i Vedtægtens artikel 27, hvorefter ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(19. september 1988)

Kommissionen henviser det ærede medlem til det svar, den har afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 654/88 af Francesca Marinaro og Andrea Raggio ⁽¹⁾, navnlig svarets punkt 1.

Hvad angår punkt 4 i forespørgslen kan det oplyses, at der var 14 interne ansøgere, som var således fordelt efter nationalitet: fire tyskere, otte italienere, en belgier og en irer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 24 af 30. 1. 1989.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 911/88
af Arturo Escuder Croft (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. august 1988)
(89/C 36/114)**

Om: EF-import af skotøj fra Taiwan

Tilsyneladende er der i indeværende års første måneder sket en væsentlig stigning i Fællesskabets import af skotøj fra Taiwan.

Eftersom en sådan import rammer en for tiden vanskeligt stillet sektor inden for europæisk industri, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor mange par sko importerede EF fra Taiwan i de første fem måneder af henholdsvis 1987 og 1988, og hvad var værdien af denne import i ecu?

2. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger til beskyttelse af den europæiske skotøjsindustri mod importerede produkter fra Taiwan?
3. Hvor mange par sko eksporterede de enkelte medlemsstater i ovennævnte perioder, hvad var denne eksports værdi i ecu, og hvilke lande blev der eksporteret til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq**

(26. september 1988)

1. I 1987 omfattede importen til Fællesskabet af slags fodtøj med oprindelse i Taiwan 106 mio par til en værdi af 450,1 mio ECU, medens den i 1986 kun var på 57 mio par til en værdi af 333 mio ECU.

2. Kommissionen bemyndigede den 29. februar 1988 Italien ⁽¹⁾ og den 30. juni 1988 Frankrig ⁽²⁾ til at indføre en ordning med importtilladelser gældende for importen af fodtøj med oprindelse i Sydkorea og Taiwan.

Efter at flere medlemsstater har udtrykt ønske herom, har Kommissionen nu indledt en fællesskabsprocedure vedrørende undersøgelse af importen af fodtøj med oprindelse i Sydkorea og Taiwan ⁽³⁾.

3. De enkelte medlemsstaters eksport til lande uden for Fællesskabet var i 1987 som følger:

	1 000 par	1 000 ECU
Frankrig	18,5	258,3
Belgien-Luxembourg	0,6	5,4
Nederlandene	0,9	12,0
Tyskland	14,1	241,7
Italien	112,3	1 489,0
Det Forenede Kongerige	5,8	77,0
Irland	0,1	1,3
Danmark	3,1	43,3
Grækenland	2,3	24,4
Portugal	7,9	82,0
Spanien	47,6	409,9

Kilde: Eurostat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 1. 3. 1988, s. 59.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 1. 7. 1988, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 215 af 17. 8. 1988, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1002/88
af Willy Kuijpers (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. august 1988)
(89/C 36/115)

Om: Magtens tredeling

I den belgiske forfatning indgår magtdivisionen mellem den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt som en af grundbestemmelserne. I en normal demokratisk retsstat bør dette princip være garanteret for at sikre det parlamentariske demokrati og de forskellige instansers behørig indbyrdes funktion.

Under en høring for nylig i det belgiske parlament oplyste en journalist, at den belgiske efterretningstjeneste fører kartotek over politikerne. Der var bl.a. tale om den belgiske justitsminister Jean Gol samt dennes forgænger Moureaux og andre politikere.

Kan Kommissionen oplyse, om ikke denne tilsidesættelse af det forfatningsbestemte magtdelingsprincip indebærer en risiko for de enkelte instansers demokratiske funktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(14. oktober 1988)

Kommissionen ønsker ikke at kommentere udtalelser, der fremsættes inden for rammerne af en national parlamentarisk procedure.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1056/88
af Gerd Walter (S—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 36/116)

Om: EF-midler til Slesvig-Holsten

I hvilken størrelsesorden og til hvilke formål eller projekter er der i årene 1986, 1987, 1988 bevilget tilskud til Slesvig-Holsten fra:

- Den Europæiske Regionalfond (EFRU)
- Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL)
- Den Europæiske Socialfond (ESF)
- Det Europæiske Fællesskabs forskningsprogrammer og
- Det Europæiske Fællesskabs øvrige programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis
(9. december 1988)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1081/88
af Vera Squarcialupi (COM—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 36/117)

Om: Udsendelser til Fællesskabet på tredjelands radiofrekvenser

Lande, der ikke tilhører Fællesskabet, har rådighed over en række radiofrekvenser; disse kan imidlertid benyttes til udsendelser, der er beregnet for Fællesskabet. Dette er bl. a. tilfældet med Fyrstendømmet Andorra, hvor de to fyrster er fællesskabsborgere. Nu er det et spørgsmål om, hvem der har det afgørende ord med hensyn til disse radiofrekvenser og Fællesskabets eventuelle kontrolforanstaltninger, hvad angår anvendelsen af disse radiofrekvenser.

Mener Kommissionen ikke, at de valgte myndigheder i Andorra bør have rådighedsretten over disse radiofrekvenser i stedet for fyrsterne? Agter Kommissionen, for så vidt som de nuværende myndigheder ikke er valgt med fuldstændig demokratiske garantier, at beskytte anvendelsen af disse radiofrekvenser, der for øjeblikket står til rådighed for to borgere i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson
(20. oktober 1988)

Det er korrekt, at Den Internationale Telekommunikationsunion har tildelt Andorra visse frekvenser. Andorra anvender ikke for øjeblikket disse frekvenser, idet Radio Andorra ophørte med at sende i 1981.

Det er ligeledes en kendsgerning, at præsidenten for Den Franske Republik samt biskoppen af Seo d'Urgel i deres egenskab af medfyrster udøver fyrstendømmets internationale kompetence.

Man kan dog ikke af den grund anlægge den betragtning, at de to medfyrster på nogen måde personligt kan råde over disse frekvenser, således som det ærede medlem synes at lade det fremgå gennem en åbenbart ironisk fortolkning af kompetencen i henhold til Andorras forfatningsmæssige ordning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1382/88
af Erik Blumenfeld (PPE—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. oktober 1988)
(89/C 36/118)

Om: Besvarelse af skriftlige forespørgsler i form af skrivelser til Kommissionens medlemmer

Kan Kommissionen oplyse, inden for hvilken tidsfrist den besvarer skrivelser fra Parlamentets medlemmer, der er rettet til et kommissionsmedlem, herunder Kommissionens formand? Findes der en fast tidsplan herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(5. december 1988)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på mundtlig forespørgsel H-568/88 af lord Bethell under spørgetiden på mødet i oktober I 1988 i Europa-Parlamentet (¹).

(¹) Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 2-356 (oktober I 1988).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1428/88
af Ernest Glinne (S—B)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(20. oktober 1988)
(89/C 36/119)

Om: »Strategiske« mineraler og EF's afhængighed af Sydafrika

Det hævdes normalt, at ca. ti mineraler er af »strategisk« karakter, fordi de anvendes i nøgleindustrier (bil- og fly-

produktion) eller inden for våbenproduktionen: krom, platin, industridiamanter, mangan, titan, kobalt, chrysotil (serpentiniasbest) osv. Det fremføres ofte, at Den Sydafrikanske Republik som leverandør af sådanne mineraler dermed har gengældelsesmuligheder over for EF i tilfælde af effektive, samordnede og velgennemførte anti-apartheidaktioner.

Kan de udøvende EF-institutioner forelægge en liste over de mineraler, der anses for »strategiske« i forhold til EF's behov? Adskiller denne liste sig fra den tipunktliste, USA's Udenrigsministerium har opstillet? Har de udøvende institutioner kendskab til rapporten fra økonomen Paul Jordan fra Zimbabwes Institute of Mining Research, ifølge hvem den del af det sydlige Afrika, der ikke er underlagt regeringen i Pretoria, har mineralressourcer og den nødvendige udvindingskapacitet samt stigende muligheder for selvstændig eksport?

Paul Jordan bekræfter, at de vestlige lande, der anvender sydafrikanske »strategiske« mineraler, uden alvorlige vanskeligheder, og hvis de havde politisk vilje til straks at iværksætte alternativer, kunne undgå de planer om eller de muligheder for gengældelse, der undertiden eftergives Sydafrika i hænde. Kan det på den baggrund oplyses for hvert af de »strategiske« produkter, hvor stor den sydafrikanske leverandørs aktuelle relative betydning er i forhold til EF's behov, samt hvilke muligheder der findes for en bred og hurtig spredning af forsyningskilderne, såvel for mineraler som for substitutionsprodukter?

Svar
(9. december 1988)

Rådet har ikke drøftet de problemer, som det ærede parlamentsmedlem nævner i sin forespørgsel.

AVS/EØF-MINISTERRÅDET
LOMÉ-KONVENTIONEN AVS/EØF
AVS/EØF-MINISTERRÅDETS ÅRSBERETNING 1987

AVS/EØF-Ministerrådet, som inden for rammerne af tredje AVS/EØF-konvention samler repræsentanter for 66 stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og for Fællesskabets tolv medlemsstater, har vedtaget sin ellefte årsberetning og besluttet at offentliggøre den.

Denne årsberetning dækker de stedfundne aktiviteter i 1987 i forbindelse med gennemførelsen af tredje AVS/EØF-konvention.

For de offentlige myndigheder, internationale organisationer, faglige organisationer, forskningsinstitutter, virksomheder og privatpersoner, der beskæftiger sig med udviklings- og samarbejdsspørgsmål, indeholder denne nye beretning nyttige oplysninger. Beretningen udsendes af De Europæiske Fællesskabers Publikationskontor.

178 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: BX-53-88-310-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

ECU 11,50 DKR 91 BFR 500

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE
PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

DET EUROPÆISKE INSTITUT TIL FORBEDRING AF LEVE- OG ARBEJDSVILKÅRENE

NY TEKNOLOGI I FREMSTILLINGSERHVERVENE

Denne informationspjece bygger på 26 case-studier, Det Europæiske Institut har fået lavet i Belgien, Tyskland, Frankrig, Italien og Storbritannien. Case-studierne fokuserer på følgende områder:

- det teknologiske udviklingstrin i forbindelse med CNC-maskiner, CAD/CAM-systemer og integrationsgrad i relation til konstruktion, planlægning og fremstilling
- omfanget af indførelse af integrerede CAD/CAM-systemer
- eventuelle økonomiske og organisatoriske konsekvenser for fremstillingserhvervene
- konsekvenser for samspillet mellem menneske, maskine og arbejdstilrettelæggelse
- udformning af en dynamisk personalepolitik på virksomheden og sammenhængen med uddannelse, kvalifikationer og jobudvikling
- konsekvenser for »brugerne« og samspillet mellem disse »brugere«
- konsekvenser for beskæftigelsen i fremstillingserhvervene.

56 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: SY-50-87-291-DA-C ISBN: 92-825-7802-X

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

ECU 4,60 DKR 37 BFR 200

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg